

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (druhého senátu)

25. října 2011 *

Ve věci T-192/08,

Transnational Company „Kazchrome“ AO, se sídlem v Aqtöbe (Kazachstán),

ENRC Marketing AG, se sídlem v Klotenu (Švýcarsko),

původně zastoupené L. Ruessmannem a A. Willemsem, poté A. Willemsem
a S. de Knopem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, původně zastoupené J.-P. Hixem, poté J.-P. Hixem a B. Driesse-
nem, jako zmocněnci, původně ve spolupráci s G. Berrischem a G. Wolfem, poté
s G. Berrischem, advokáty,

žalované,

* Jednací jazyk: angličtina.

podporované

Evropskou komisí, zastoupenou H. van Vlietem a K. Talabér-Ritz, jako zmocněnci,

a

Euroalliances, se sídlem v Bruselu (Belgie), zastoupeným J. Bourgeoisem, Y. van Ger-
venem a N. McNelisem, advokáty,

vedlejšími účastníky řízení,

jejímž předmětem je návrh na částečné zrušení nařízení Rady (ES) č. 172/2008 ze dne 25. února 2008, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovozy ferosilicia pocházejícího z Čínské lidové republiky, Egypta, Kazachstánu, Bývalé jugoslávské republiky Makedonie a Ruska (Úř. věst. L 55, s. 6), v rozsahu, v němž se týká žalobkyň,

TRIBUNÁL (druhý senát),

ve složení I. Pelikánová, předsedkyně, K. Jürimäe (zpravodajka) a S. Soldevila Fragoso, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: N. Rosner, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 7. prosince 2010,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobkyně, společnosti Transnational Company Kazchrome AO (dále jen „Kazchrome“) a ENRC Marketing AG, působí v oblasti výroby a prodeje ferosilicia, jedné ze surovin používaných k výrobě oceli a železa. Společnost Kazchrome, jež je usazena v Kazachstánu, prodává svoji veškerou produkci společnosti ENRC Marketing, usazené ve Švýcarsku. Společnost ENRC Marketing dále produkci společnosti Kazchrome prodává na celém světě.
- 2 Na základě podnětu, který dne 16. října 2006 podal Euroalliances (Styčný výbor odvětví feroslitin), Komise Evropských společenství zahájila podle nařízení Rady (ES)

č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45), v pozmeněném znění (dále jen „základní nařízení“) [nahrazené nařízením Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, s. 51, oprava v Úř. věst. 2010, L 7, s. 22)], zejména pak podle článku 5 základního nařízení (nyní článek 5 nařízení č. 1225/2009) antidumpingové řízení týkající se dovozů ferrosilicia pocházejícího z Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, Číny, Egypta, Kazachstánu a Ruska. Oznámení o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 30. listopadu 2006 (Úř. věst. C 291, s. 34). Šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. října 2005 do 30. září 2006 (dále jen „období šetření“). Zkoumání trendů relevantních pro posouzení újmy se týkalo období od ledna 2003 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

- 3 V rámci tohoto řízení podaly žalobkyně dne 15. prosince 2006 útvarům Komise žádost o přiznání statusu podniku působícího v tržním hospodářství (dále jen „STH“) podle čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení (nyní čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) nařízení č. 1225/2009).
- 4 Dne 12. ledna 2007 žalobkyně předložily odpovědi na antidumpingový dotazník Komise a dokument týkající se újmy. Dne 25. ledna 2007 žalobkyně oznámily Komisi doplňující vyjádření k újmě.
- 5 Dopisem ze dne 14. února 2007 žalobkyně uvědomily Komisi o tom, že se vzdávají účasti na šetření, ale že jsou připraveny poskytnout vysvětlení ohledně údajů, které jí již zaslaly. Faxem z téhož dne Komise informovala žalobkyně, že ruší inspekci na

místě, která měla být provedena ve dnech 22. února až 2. března 2007. Komise zdůraznila, že takové zrušení znamená, že údaje, které žalobkyně sdělily jejím útvarům, nemohou být bez ověření přijaty a že podle článku 18 základního nařízení (nyní článek 18 nařízení č. 1225/2009) bude možná nezbytné učinit závěry šetření na základě dostupných údajů. Dopisem ze dne 20. února 2007 žalobkyně oznámily Komisi, že ačkoli nemohou při šetření plně spolupracovat, chtějí jí být v rámci tohoto šetření v co nejvyšší možné míře nápomocny.

- 6 Dne 5. července 2007 Komise oznámila žalobkyním, že jelikož nemohla v jejich prostorách ověřit údaje, které předložily, nemůže jim přiznat STH. Dne 16. července 2007 žalobkyně zaslaly Komisi svá vyjádření týkající se zejména zamítnutí přiznání STH.

- 7 Dne 29. srpna 2007 Komise zveřejnila nařízení (ES) č. 994/2007 ze dne 28. srpna 2007 o uložení prozatímního antidumpingového cla z dovozu ferosilicia pocházejícího z Čínské lidové republiky, Egypta, Kazachstánu, Bývalé jugoslávské republiky Makedonie a Ruska (Úř. věst. L 223, s. 1, dále jen „prozatímní nařízení“). Prozatímní nařízení zejména uložilo prozatímní antidumpingové clo, jehož sazba byla u dovozů ferosilicia pocházejícího z Kazachstánu stanovena na 33,9%. V bodě 25 odůvodnění prozatímního nařízení Komise uvedla, že žádost žalobkyň o přiznání STH nebyla zohledněna, jelikož neumožnily inspekci na místě.

- 8 Dopisem ze dne 30. srpna 2007 Komise oznámila žalobkyním podstatné skutečnosti a úvahy, na jejichž základě byla prozatímní antidumpingová opatření přijata (dále jen „dokument poskytující prozatímní informace“). Dopisem ze dne 15. září 2007 Komise zaslala žalobkyním dodatek k dokumentu poskytujícímu prozatímní informace. Dne

5. října 2007 žalobkyně zaslaly Komisi svá vyjádření k dokumentu poskytujícímu prozatímní informace.

- 9 Dne 18. prosince 2007 Komise zaslala žalobkyním dopis obsahující podstatné skutečnosti a úvahy, na jejichž základě zamýšlela doporučit přijetí konečných antidumpingových opatření (dále jen „dokument poskytující konečné informace“). Dopisem zasláným Komisi dne 3. ledna 2008 předložily žalobkyně svá vyjádření k dokumentu poskytujícímu konečné informace.

- 10 Dne 25. února 2008 Rada Evropské unie přijala nařízení (ES) č. 172/2008 ze dne 25. února 2008, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovozy ferosilicia pocházejícího z Čínské lidové republiky, Egypta, Kazachstánu, Bývalé jugoslávské republiky Makedonie a Ruska (Úř. věst. L 55, s. 6, dále jen „napadené nařízení“). Na základě napadeného nařízení byla sazba konečného antidumpingového cla použitelná na čistou cenu s dodáním na hranice Společenství před proclením stanovena pro výrobky pocházející z Kazachstánu na 33,9%.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 11 Žalobkyně podaly projednávanou žalobu návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 21. května 2008.

- 12 Podáními došlými kanceláři Tribunálu dne 1. a 3. září 2008 podaly Euroalliances a Komise návrh na vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastníci na podporu návrhových žádání Rady.

- 13 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 28. října 2008 žalobkyně požádaly, aby podle čl. 116 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu nebyly určité důvěrné skutečnosti ve spise předány Euroalliances. Pro účely tohoto předání žalobkyně předložily nedůvěrnou verzi dotčených vyjádření a písemností.

- 14 Usneseními ze dne 2. prosince 2008 a 16. února 2009 předseda druhého senátu Tribunálu povolil vedlejší účastenství Komise a Euroalliances.

- 15 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 10. března 2009 Euroalliances prohlásil, že nemá námitky vůči žádosti žalobkyň o důvěrné zacházení.

- 16 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 26. června 2009 Komise informovala Tribunál, že se vzdává předložení spisu vedlejšího účastníka, ale že se zúčastní jednání.

- 17 Žalobkyně navrhují, aby Tribunál:
 - rozhodl o přípustnosti žaloby;

 - zrušil napadené nařízení v rozsahu, v němž se jich týká;

 - uložil Radě náhradu nákladů řízení.

18 Rada, podporovaná Komisí, navrhuje, aby Tribunál:

- zamítl žalobu;

- uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

19 Euroalliages navrhuje, aby Tribunál:

- zamítl žalobu;

- uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení, které vynaložil z důvodu svého vedlejšího účastenství.

Právní otázky

20 Na podporu návrhu na zrušení žalobkyně uplatňují čtyři žalobní důvody. V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně nesouhlasí s posouzením existence příčinné souvislosti mezi dumpingovými dovozy a újmou. V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně zpochybňuje analýzu zájmu Společenství. V rámci třetího žalobního důvodu kritizují posouzení orgánů týkající se jejich spolupráce na šetření, použití článku 18 základního nařízení a vyřízení žádosti o přiznání STH. V rámci čtvrtého žalobního důvodu se žalobkyně dovolávají porušení svého práva na obhajobu.

A – K prvnímu žalobnímu důvodu, který se týká příčinné souvislosti mezi dumpingovými dovozy a újmou

21 Výtky uplatněné žalobkyněmi v rámci prvního žalobního důvodu mohou být seskupeny do tří kategorií:

- zaprvé výtky související s výkladem právních zásad, kterými se řídí analýza příčinné souvislosti mezi dumpingovými dovozy a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Společenství, přičemž žalobkyně se v rámci první části dovolávají existence nesprávných právních posouzení při výkladu čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení (nyní čl. 3 odst. 6 a 7 nařízení č. 1225/2009);
- zadruhé výtky týkající se individuální analýzy, kterou orgány provedly u určitého počtu jiných činitelů než dumpingových dovozů, jež mohly způsobit újmu výrobnímu odvětví Společenství nebo k ní přispět, přičemž žalobkyně se v tomto ohledu ve druhé až osmé části dovolávají zjevně nesprávných posouzení a různých porušení, kterých se orgány dopustily v rámci individuální analýzy určitých činitelů újmy;
- zatřetí výtky týkající se neexistence kolektivní analýzy jednotlivých jiných činitelů újmy než dumpingových dovozů, přičemž žalobkyně se v první a osmé části konkrétně dovolávají zjevně nesprávného posouzení, kterého se orgány dopustily tím, že neprovedly kolektivní analýzu těchto činitelů.

22 Tyto tři kategorie výtek budou zkoumány postupně.

1. K výkladu právních zásad použitelných na analýzu příčinné souvislosti (první část prvního žalobního důvodu)

a) Argumenty účastníků řízení

- 23 V rámci první části prvního žalobního důvodu žalobkyně uvádí, že metodika přijatá Radou při zjišťování příčinné souvislosti mezi dumpingovými dovozy a újmou je stížena dvěma nesprávnými právními posouzeními.
- 24 Žalobkyně nejprve tvrdí, že přístup Rady odráží umělé oddělení analýzy přičtení a nepřičtení újmy. Podle čl. 3 odst. 7 základního nařízení náležitá analýza příčinné souvislosti vyžaduje zohlednění jiných činitelů známých od počátku, aby nedocházelo k záměně účinků dovozů dotčených šetřením a účinků jiných činitelů. Orgány tedy nemohly dospět k závěru, že dovozy dotčené šetřením způsobily újmu, aniž předtím zkoumaly, zda ji ve skutečnosti nezpůsobily jiné činitele.
- 25 Žalobkyně dále uvádí, že ze zpráv odvolacího orgánu Světové obchodní organizace (WTO) a z judikatury Soudního dvora a Tribunálu vyplývá, že účinky příčinných činitelů musí být zkoumány společně.
- 26 Rada, podporovaná vedlejšími účastníky, namítá, že k určení toho, zda dumpingové dovozy způsobily podstatnou újmu, je nutné nejprve zkoumat, zda byla újma způsobena uvedenými dovozy, a to zejména s ohledem na objem a ceny dumpingových

dovozů a výpočet cenového podbízení. Teprve po prokázání existence této příčinné souvislosti je tedy nutné zkoumat, zda jiné činitele mohly k újmě přispět v takové míře, že přerušily příčinnou souvislost. Rada je dále toho názoru, že z právního hlediska neexistuje povinnost společného přezkumu jiných činitelů, že takový přezkum se v praxi neuplatní a že tento přezkum není zásadou zakotvenou soudem Unie.

b) Závěry Tribunálu

²⁷ Podstatou první části prvního žalobního důvodu jsou podmínky uplatnění čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení. Podle tohoto ustanovení mají Rada a Komise povinnost přezkoumat, zda je jimi předpokládaná újma skutečně důsledkem dumpingových dovozů, a ponechat stranou jakoukoli újmu vyplývající z jiných činitelů (rozsudek Soudního dvora ze dne 11. června 1992, *Extramet Industrie v. Rada*, C-358/89, Recueil, s. I-3813, bod 16, a rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2007, *Aluminium Silicon Mill Products v. Rada*, T-107/04, Sb. rozh. s. II-669, bod 72).

²⁸ Na prvním místě je třeba určit, zda – jak tvrdí žalobkyně – toto ustanovení vyžaduje, aby orgány dříve, než dospějí k závěru, že existuje příčinná souvislost mezi dumpingovými dovozy a dumpingem, zkoumaly účinky těchto dovozů a jiných známých činitelů na újmu způsobenou výrobnímu odvětví Společenství, nebo zda – jak tvrdí Rada – je nutné nejprve zkoumat, zda byla újma způsobena uvedenými dovozy, a následně, prokáže-li se tato příčinná souvislost, zkoumat, zda jiné činitele mohly přispět k újmě v takové míře, aby přerušily uvedenou příčinnou souvislost.

- 29 Za účelem odpovědi na tuto otázku je třeba analyzovat znění, účel a kontext čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení.
- 30 Zaprvé, pokud jde o znění tohoto ustanovení, z čl. 3 odst. 6 základního nařízení vyplývá, že orgány musí prokázat, že dumpingové dovozy působí podstatnou újmu výrobnímu odvětví Společenství, a to s ohledem na jejich objem a cenu. Jedná se zde o tzv. analýzu přičtení újmy. Z článku 3 odst. 7 základního nařízení dále vyplývá, že orgány musí jednak zkoumat všechny jiné známé činitele, které působí újmu výrobnímu odvětví Společenství ve stejnou dobu jako dumpingové dovozy, a dále zajistit, že újma způsobená těmito činiteli není přičítána uvedeným dovozům. Jedná se zde o tzv. analýzu nepřičtení újmy.
- 31 Zadruhé, jak uvedly žalobkyně i Rada ve svých písemnostech, účelem čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení je zajistit, aby orgány oddělovaly a odlišovaly škodlivé účinky dumpingových dovozů a škodlivé účinky jiných činitelů. Pokud by orgány neoddělovaly a neodlišovaly účinky jednotlivých činitelů újmy, nemohly by platně dospět k závěru, že dumpingové dovozy způsobily výrobnímu odvětví Společenství újmu.
- 32 Zatřetí, pokud jde o kontext tohoto ustanovení, jelikož čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení provádí podle bodu 5 odůvodnění tohoto nařízení (nyní bod 3 odůvodnění nařízení č. 1225/2009) do práva Unie článek 3.5 Dohody o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (GATT) (Úř. věst. L 336, s. 103, dále jen „antidumpingová dohoda“), uvedené v příloze 1A Dohody o zřízení WTO (Úř. věst.

1994, L 336, s. 3), je třeba odkázat na toto ustanovení a jeho výklad podaný orgánem pro řešení sporů WTO.

- 33 V tomto ohledu je třeba připomenout, že z ustálené judikatury vyplývá, že vzhledem ke své povaze a struktuře nepatří dohody WTO v zásadě mezi normy, ve vztahu k nimž soud Unie přezkoumává legalitu aktů orgánů Unie podle čl. 230 prvního pododstavce ES (rozsudky Soudního dvora ze dne 23. listopadu 1999, Portugalsko v. Rada, C-149/96, Recueil, s. I-8395, bod 47, a ze dne 9. ledna 2003, Petrotub a Republica v. Rada, C-76/00 P, Recueil, s. I-79, bod 53). Nicméně v případě, kdy Společenství zamýšlelo splnit zvláštní povinnost, k jejímuž splnění se zavázalo v rámci WTO, nebo v případě, že akt Unie výslovně odkazuje na konkrétní ustanovení dohod WTO, přísluší soudu Unie přezkoumat legalitu dotčeného aktu Unie s ohledem na pravidla WTO (výše uvedené rozsudky Soudního dvora Portugalsko v. Rada, bod 49; Petrotub a Republica v. Rada, bod 54, a rozsudek Soudního dvora ze dne 27. září 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, Sb. rozh. s. I-7723, bod 30).
- 34 Z bodu 5 odůvodnění základního nařízení přitom vyplývá, že jeho účelem je zejména provedení v co možná největší míře pravidel obsažených v antidumpingové dohodě z roku 1994, mezi které patří zejména pravidla týkající se zjištění újmy a příčinné souvislosti mezi dumpingovými dovozy a újmou, do práva Unie (v tomto smyslu viz rozsudek Petrotub a Republica v. Rada, bod 33 výše, bod 55).
- 35 Z toho plyne, že ustanovení základního nařízení musí být v co možná největší míře vykládána ve světle odpovídajících ustanovení antidumpingové dohody (v tomto smyslu viz rozsudky Soudního dvora ze dne 14. července 1998, Bettati, C-341/95, Recueil, s. I-4355, bod 20, a Petrotub a Republica v. Rada, bod 33 výše, bod 57).

- 36 Navíc, i když výklady antidumpingové dohody přijaté Orgánem pro řešení sporů WTO nemohou vázat Tribunál při posuzování platnosti napadeného nařízení (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 1. března 2005, Van Parys, C-377/02, Sb. rozh. s. I-1465, bod 54), nic nebrání tomu, aby na ně Tribunál odkázal, jestliže má být proveden – stejně jako v projednávané věci – výklad ustanovení základního nařízení (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 24. září 2008, Reliance Industries v. Rada a Komise, T-45/06, Sb. rozh. s. II-2399, bod 107).
- 37 V této souvislosti je třeba uvést, že odvolací orgán WTO měl ve své zprávě týkající se sporu „Spojené státy – Ocel válcovaná za tepla“, kterou přijal dne 23. srpna 2001 (WT/DS184AB/R, bod 226), za to, že pro dosažení souladu se zněním článku 3.5 antidumpingové dohody, jenž se týká nepřičtení újmy, musí orgány pověřené šetřením náležitě posoudit újmu způsobenou vnitrostátnímu výrobnímu odvětví jinými známými činiteli a oddělit a odlišit škodlivé účinky dumpingových dovozů a škodlivé účinky těchto jiných činitelů.
- 38 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení neukládá orgánům žádnou povinnost, pokud jde o formu a pořadí analýz přičtení a nepřičtení újmy, jež musí provést. Toto ustanovení naproti tomu stanoví, že tyto analýzy musí být prováděny tak, aby umožnily oddělit a odlišit škodlivé účinky dumpingových dovozů a škodlivé účinky jiných činitelů.
- 39 Za těchto okolností je třeba konstatovat, že spor mezi stranami v projednávaném případě je spíše sémantické než věcné povahy. Způsob, jakým Rada ve svých písemnostech popisuje metodiku používanou orgány k provedení analýz přičtení a nepřičtení újmy, není totiž důležitý, jestliže metodika, kterou Rada a Komise skutečně použily

v projednávaném případě, jim umožnila se ujistit, že újma způsobená jinými činiteli než dumpingovými dovozy nebyla přičtena těmto dovozům. Orgány tak nejprve v bodech 112 až 114 odůvodnění prozatímního nařízení a v bodech 85 a 86 odůvodnění napadeného nařízení zkoumaly účinek dumpingových dovozů. Poté v bodech 115 až 136 odůvodnění prozatímního nařízení a v bodech 87 až 101 odůvodnění napadeného nařízení analyzovaly účinky jiných činitelů. Nakonec v bodech 137 až 140 odůvodnění prozatímního nařízení a v bodech 102 až 104 odůvodnění napadeného nařízení uvedly stručné shrnutí analýz přičtení a nepřičtení újmy a vyvodily z toho své závěry ohledně příčinné souvislosti. I když je pravda, že jiné činitele újmy než dumpingové dovozy byly zohledněny až ve druhé fázi, orgány nicméně svůj konečný závěr ohledně přičtení újmy vyjádřily až po ukončení této druhé fáze, takže škodlivé účinky dumpingových dovozů mohly být odděleny a odlišeny od škodlivých účinků jiných činitelů.

⁴⁰ Z toho plyne, že v projednávaném případě analýza příčinné souvislosti, uvedená v bodech 111 až 140 odůvodnění prozatímního nařízení a v bodech 83 až 104 odůvodnění napadeného nařízení, není stížena nesprávným právním posouzením, jelikož orgány provedly nejprve analýzu přičtení újmy, a poté analýzu nepřičtení újmy.

⁴¹ Na druhém místě je třeba určit, zda – jak tvrdí žalobkyně – jiné činitele újmy než dumpingové dovozy musí být zkoumány společně nebo zda – jak tvrdí Rada – musí být zkoumány individuálně. Stejně jako předcházející otázka musí být i tato otázka posouzena s ohledem na znění, účel a kontext čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení.

- 42 Zaprvé, pokud jde o znění čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení, uvedené v bodě 30 výše, je třeba uvést, že toto ustanovení neupřesňuje, zda musí být jiné činitele újmy než dumpingové dovozy analyzovány kolektivně nebo individuálně.
- 43 Zadruhé, jak bylo uvedeno v bodě 31 výše, účelem čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení je oddělit a odlišit škodlivé účinky dumpingových dovozů a škodlivé účinky jiných činitelů tak, aby újma způsobená těmito jinými činiteli nebyla přičtena uvedeným dovozům. Pro dosažení tohoto účelu je za určitých okolností nezbytná kolektivní analýza jiných činitelů. Tak je tomu zejména tehdy, když orgány na základě individuální analýzy dospějí k závěru, že každý z těchto jiných činitelů měl negativní účinek na situaci výrobního odvětví Společenství, aniž tento účinek mohl být považován za významný. Jak uvedly žalobkyně ve svých písemnostech, i když desítky činitelů jiných než dumpingové dovozy způsobila společně 99 % újmy, ale žádný z těchto činitelů neměl významný dopad na újmu způsobenou výrobnímu odvětví Společenství, orgány budou mít i nadále za to, že uvedené dovozy způsobily materiální újmu, neboť žádný z deseti jiných činitelů – posuzován samostatně – nebude považován za činitele, který způsobil újmu. Takovou analýzu nelze považovat za slučitelnou s účelem čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení.
- 44 Zatřetí analýza kontextu tohoto ustanovení potvrzuje, že kolektivní analýza jiných činitelů je za určitých okolností nezbytná. Jak již bylo uvedeno, účelem čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení je provést článek 3.5 antidumpingové dohody do unijního práva. Odvolací orgán WTO měl ve zprávě týkající se sporu „Evropské společenství – Potrubní tvarovky“, kterou přijal dne 18. srpna 2003 (WT/DS219/AB/R, body 190 a 192), za to, že i když článek 3.5 antidumpingové dohody nevyžaduje v každém jednotlivém případě posouzení společných účinků ostatních příčinných činitelů, mohou nastat případy, kdy nepřezkoumání společného dopadu ostatních příčinných činitelů

bude mít z důvodu zvláštních skutkových okolností těchto případů za následek, že orgán pověřený šetřením účinky jiných příčinných činitelů nesprávně přičte dumpingovým dovozům. Orgán pověřený šetřením nemusí podle odvolacího orgánu WTO zkoumat společný dopad jiných příčinných činitelů pod podmínkou, že s ohledem na zvláštní skutkové okolnosti věci splní svoji povinnost nepřičíst dumpingovým dovozům újmy způsobené jinými příčinnými činiteli.

45 Z toho plyne, že je třeba souhlasit s žalobkyněmi, že kolektivní analýza účinků jiných činitelů újmy než dumpingových dovozů může být za určitých okolností požadována. Tak je tomu především v případě, kdy orgány u velkého počtu jiných činitelů újmy než dumpingových dovozů dospěly k závěru, že mohly přispět k újmě, ale že individuálně nelze jejich dopad považovat za významný.

46 Je tudíž třeba mít za to, že výklad čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení, který Rada zastává nikoliv v napadeném nařízení, ale výlučně ve svých písemnostech, je chybný. To však neznamená, že napadené nařízení je stíženo nesprávným právním posouzením, jež může odůvodnit zrušení napadeného nařízení. Rada totiž v napadeném nařízení pouze provedla individuální analýzu jednotlivých činitelů újmy, aniž uvedla, že má za to, že kolektivní analýza uvedených činitelů není požadována. K závěru, že napadené nařízení je stíženo nesprávným právním posouzením, lze tedy dospět pouze tehdy, když je rovněž konstatováno, že taková kolektivní analýza byla v projednávaném případě požadována.

47 Z bodu 45 výše přitom vyplývá, že dříve, než bude možné určit, zda byla kolektivní analýza v projednávaném případě požadována, je třeba zkoumat výtky žalobkyň ohledně individuální analýzy každého z jiných známých činitelů újmy. K závěru, že se Rada tím, že provedla pouze individuální analýzu činitelů újmy, dopustila nesprávného

právního posouzení, bude tedy možné dospět až po přezkumu uskutečněném níže v bodech 49 až 215, jehož cílem je ověřit, zda individuální analýza každého z jiných známých činitelů újmy není protiprávní a zda okolnosti projednávané věci vyžadovaly kolektivní analýzu jiných činitelů újmy.

- 48 První část prvního žalobního důvodu je třeba naproti tomu již nyní zamítnout v rozsahu, v němž vychází z nesprávného právního posouzení v souvislosti s metodikou orgánů při analýze příčinné souvislosti.

2. K individuální analýze jiných činitelů újmy než dumpingových dovozů (druhá až osmá část prvního žalobního důvodu)

- 49 Úvodem je třeba připomenout zásady vyplývající z judikatury, ve světle kterých je třeba zkoumat jednotlivé výtky žalobekň ohledně individuální analýzy jednotlivých jiných činitelů újmy než dumpingových dovozů.

- 50 Podle judikatury uvedené v bodě 27 výše mají Rada a Komise povinnost přezkoumat, zda je jimi předpokládaná újma skutečně důsledkem dumpingových dovozů, a ponechat stranou jakoukoli újmu vyplývající z jiných činitelů.

- 51 Podle ustálené judikatury navíc platí, že otázka, zda výrobnímu odvětví Společenství vznikla újma a zda je tato újma přičitatelná dumpingovému dovozu, jakož i otázka,

zda jiné známé činitele přispěly k újmě způsobené výrobnímu odvětví Společenství, předpokládají posouzení složitých hospodářských otázek, k nimž mají orgány širokou posuzovací pravomoc. Z toho vyplývá, že přezkum posouzení orgánů prováděný soudem Unie musí být omezen na ověření dodržení procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění použitých k provedení zpochybňované volby, neexistence zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu nebo neexistence zneužití pravomoci (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu Aluminium Silicon Mill Products v. Rada, bod 27 výše, bod 71, a rozsudek Tribunálu ze dne 17. prosince 2008, HEG a Graphite India v. Rada, T-462/04, Sb. rozh. s. II-3685, bod 120).

a) Ke druhé části prvního žalobního důvodu, jež se týká vývoje poptávky po oceli a cen na trhu Společenství a na světovém trhu

Argumenty účastníků řízení

- 52 Žalobkyně tvrdí, že bod 85 odůvodnění napadeného nařízení je stižen zjevně nesprávným posouzením a je v rozporu s čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení, jelikož tlak na ceny Společenství nelze přičítat dumpingovým dovozům, ale je třeba jej přičítat vývoji cen na světovém trhu a vývoji poptávky po oceli.
- 53 Zaprvé mají totiž podle žalobkyň ceny ferosilicia stejný vývoj na všech hlavních světových trzích a vývoj ceny ve Společenství odráží dynamiku světového trhu. Vzhledem k tomu, že ceny na všech trzích klesaly, a to zejména od roku 2005 do konce období

šetření, je podle žalobkyň zjevně nepřiměřené tvrdit, že bez dumpingových dovozů by došlo ve Společenství k nárůstu cen, aby byly pokryty rostoucí náklady výrobního odvětví Společenství zvýšené o přiměřené ziskové rozpětí.

54 Zadruhé nízká úroveň cen ferosilicia není podle žalobkyň určena dumpingovými dovozy, ale vývojem poptávky. Rada sama v napadeném nařízení uznala, že ceny ferosilicia jsou stanoveny kolísající poptávkou. Rada nicméně nesprávně analyzovala vývoj cen ferosilicia ve Společenství ve vztahu k vývoji světové výroby surové oceli, zatímco tyto ceny jsou určeny výrobou oceli ve Společenství. Vývoj cen ferosilicia ve Společenství přesně odrážel vývoj poptávky po oceli a uvedené ceny klesaly úměrně stagnaci a poklesu poptávky ve Společenství. Žalobkyně jsou tudíž toho názoru, že i kdyby nedošlo k cenovému podbízení v důsledku dumpingových dovozů, výrobní odvětví Společenství by utrpělo ztráty v důsledku zvýšení nákladů a současného poklesu poptávky.

55 Zatřetí žalobkyně uvádí, že ferosilicium bylo v průběhu období šetření ve Společenství prodáváno za vyšší cenu než na ostatních trzích. Co se však týče světového trhu, kde ceny usilují o rovnováhu, nelze tvrdit, že ceny na trhu, na kterém jsou nejvyšší, neoprávněně čelily cenovému podbízení nebo byly stlačeny.

56 Rada, podporovaná vedlejšími účastníky, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

- 57 Podstatou druhé části prvního žalobního důvodu je posouzení role světového vývoje cen ferossilicia a poptávky ocelářského průmyslu, jakožto jiných známých činitelů, jež mohly způsobit újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství, nebo k ní přispět, ze strany orgánů.
- 58 V tomto ohledu je třeba uvést, že Rada měla v bodě 85 odůvodnění napadeného nařízení za to, že v důsledku dumpingových dovozů nebylo výrobní odvětví Společenství schopné zvýšit prodejní ceny na potřebnou úroveň, aby pokrylo své plné náklady. Rada dále v bodech 87 až 90 odůvodnění napadeného nařízení uvedla důvody, proč se rozhodla zamítnout tvrzení, podle kterého nízká úroveň cen ferossilicia souvisí s dynamikou světového trhu, který se sám vyvíjí v závislosti na kolísající poptávce ocelářského průmyslu, a nikoliv s dumpingovými dovozy. Rada nejprve vysvětlila, že v tržních ekonomikách jsou ceny obecně stanoveny úrovněmi nabídky a poptávky, ale že zde mohou být další činitele, jako je výskyt dumpingových dovozů. Rada poté uvedla, že zatímco je určitě pravda, že globální poptávka po ferossiliciu, zejména ze strany ocelářského průmyslu, ovlivnila stanovení ceny v určitých fázích posuzovaného období, existovala období, v nichž se ceny ferossilicia přes rostoucí poptávku snížily. Rada nakonec konstatovala, že i na úrovni Společenství ceny ferossilicia v jistých obdobích klesaly navzdory zvyšující se poptávce ocelářského průmyslu.
- 59 Žalobkyně tento závěr zpochybňují na základě tří argumentů. Zaprvé vzhledem k tomu, že ceny na světovém trhu klesaly, a to zejména od roku 2005 do konce období šetření, ceny ve Společenství nemohly i bez dumpingových dovozů růst. Zadržte ceny ferossilicia ve Společenství odrážely kolísající výrobu oceli ve Společenství

a k jejich poklesu došlo ve stejnou dobu, kdy poptávka ocelářského průmyslu Společenství stagnovala nebo klesala. Zatřetí ceny na trhu Společenství jsou nejvyšší na světě, což vylučuje jakékoli cenové podbízení nebo stlačení.

60 Žádný z těchto tří argumentů však neprokazuje, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila čl. 3 odst. 6 a 7 základního nařízení.

61 Na prvním místě, pokud jde o argument vycházející z vývoje cen na světovém trhu, je tak třeba uvést, že žalobkyně na podporu tohoto argumentu odkazují na tabulku obsaženou v žalobě, která podle nich ukazuje, že ceny ferosilicia mají na všech významných světových trzích stejný vývoj a že vývoj ceny ve Společenství pouze odráží dynamiku světového trhu. I když je pravda, že tato tabulka ukazuje, že cena ferosilicia ve Společenství má celkově stejný vývoj jako ceny ve Spojených státech a Japonsku, nijak nepotvrzuje, že ceny na světovém trhu během posuzovaného období, tedy od 1. ledna 2003 do 30. září 2006 nebo přinejmenším od ledna 2005 do konce období šetření, tj. dne 30. září 2006, klesaly. Z této tabulky naopak vyplývá, že ceny v letech 2003 a 2004 a během období šetření rostly. Tyto trendy potvrzují údaje týkající se průměrných cen ve Společenství uvedené v bodě 96 odůvodnění prozatímního nařízení, tedy údaje, jež nebyly žalobkyněmi zpochybněny. Žalobkyně tudíž nemohou zastávat názor, že v důsledku celkového poklesu cen ferosilicia bylo nerozumné tvrdit, že bez dumpingových dovozů by ceny ve Společenství vzrostly na úroveň umožňující výrobnímu odvětví Společenství pokrýt své rostoucí náklady a získat přiměřené ziskové rozpětí.

- 62 Na druhém místě je k argumentu vycházejícímu z kolísající poptávky ocelářského průmyslu a z analýzy cen ferosilicia ve Společenství ve vztahu ke světové výrobě surové oceli třeba uvést, že žalobkyně odmítají graf vypracovaný orgány v dokumentu poskytujícím konečné informace, jenž znázorňuje vývoj cen ferosilicia ve Společenství ve srovnání s vývojem světové výroby surové oceli, a na podporu svého argumentu odkazují na graf uvedený v příloze žaloby, jenž znázorňuje vývoj cen ferosilicia ve Společenství ve srovnání s vývojem výroby oceli ve Společenství. Avšak na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, tento graf neumožňuje prokázat, že ceny ferosilicia ve Společenství byly stanoveny kolísající výrobou oceli ve Společenství a k jejich poklesu došlo ve stejnou dobu, kdy poptávka ocelářského průmyslu Společenství stagnovala nebo klesala.
- 63 Zaprvé je třeba dát za pravdu Radě, že tento graf ukazuje, že ceny ve Společenství nebyly vždy stanoveny kolísající výrobou oceli ve Společenství. Graf například uvádí, že v roce 2004, tedy v době, kdy výroba oceli ve Společenství rostla, ceny i nadále klesaly. Stejně tak v roce 2006 se výroba oceli podle grafu snížila, zatímco ceny se zvýšily. Tyto příklady spíše potvrzují, že graf vypracovaný žalobkyněmi nepostačuje k podpoření jejich tvrzení, podle kterého pokles poptávky způsobil snížení cen.
- 64 Zadruhé je třeba poznamenat, že graf neukazuje pokles poptávky během celého posuzovaného období. Popisuje tak růst výroby oceli od třetího čtvrtletí roku 2003 do druhého čtvrtletí roku 2004, od čtvrtého čtvrtletí roku 2004 do druhého čtvrtletí roku 2005 a během tří prvních čtvrtletí období šetření, které trvalo od 1. října 2005 do 30. září 2006. Graf rovněž ukazuje, že ceny ferosilicia ve Společenství rostly od třetího čtvrtletí roku 2003 do druhého čtvrtletí roku 2004 a během celého období šetření. S ohledem na tento pozitivní vývoj nestačí tvrdit, že k poklesu cen ve Společenství došlo ve stejnou dobu, kdy poptávka ocelářského průmyslu Společenství stagnovala

nebo klesala, aby bylo prokázáno, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, když tvrdila, že výrobní odvětví Společenství nemohlo v důsledku dumpingových dovozů zvýšit prodejní ceny na úroveň nezbytnou k pokrytí nákladů. Žalobkyně měly prokázat, že růst výroby oceli během výše uvedených období byl příliš malý na to, aby vedl ke zvýšení cen, které by výrobcům ferossilicia ve Společenství umožnilo přenést nárůst výrobních nákladů na spotřebitele, což neučinily.

- 65 Na třetím místě je k argumentu týkajícímu se cen ve Společenství, jejichž úroveň je taková, že nelze tvrdit, že tyto ceny neoprávněně čelily cenovému podbízení nebo byly stlačeny, třeba připomenout, že cenové podbízení a stlačení cen jsou právními pojmy, na které je odkazováno v čl. 3 odst. 3 základního nařízení (nyní čl. 3 odst. 3 nařízení č. 1225/2009). Obecně při stanovování cenového podbízení ve smyslu tohoto ustanovení orgány srovnávají ceny ve Společenství s upravenými cenami dovozů tak, aby získaly rozpětí cenového podbízení vyjádřené v procentech. Stejně tak zjistí-li se, že ceny ve Společenství byly stlačeny nebo dostatečně nerostly, orgány srovnají – stále obecně – dovozní ceny s cílovou cenou ve Společenství, tedy s cenou, které by bylo dosaženo bez dumpingových dovozů, tak aby získaly rozpětí pro odstranění újmy, rovněž vyjádřené v procentech. Z bodů 87 až 89 a 112 odůvodnění prozatímního nařízení v projednávaném případě vyplývá, že orgány stanovily cenové podbízení podle čl. 3 odst. 3 základního nařízení. V bodě 89 odůvodnění prozatímního nařízení tak Komise uvedla, že rozpětí cenového podbízení vypočetla na 4 až 11 % podle toho, o jakého z vyvážejících výrobců se jednalo, s výjimkou tří vyvážejících výrobců, u nichž cenové podbízení nebylo zjištěno. Žalobkyně přitom nepředkládají žádný argument, jenž by zpochybňoval výpočet rozpětí cenového podbízení provedený orgány. Pouhé konstatování, že ceny ve Společenství jsou nejvyšší na světě, nemůže být takovým zpochybněním.

- 66 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že žádný z argumentů žalobkyně neprokazuje, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, když tvrdila, že výrobní odvětví Společenství nebylo schopné zvýšit prodejní ceny na potřebnou úroveň, aby pokrylo plné náklady, nikoliv v důsledku dynamiky světového trhu a kolísající poptávky ocelářského průmyslu, ale v důsledku dumpingových dovozů.
- 67 Druhou část prvního žalobního důvodu je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

b) Ke třetí části prvního žalobního důvodu, jež se týká účinků újmy, kterou si výrobní odvětví Společenství způsobilo samo

K první výtce, jež se týká přeorientování výroby některými výrobci ve Společenství

– Argumenty účastníků řízení

- 68 Žalobkyně tvrdí, že Rada nevzala odpovídajícím způsobem v úvahu dopad dobrovolného přeorientování výroby, jež provedly společnosti Huta Laziska S.A., OFZ a.s. a Vargön Alloys AB v roce 2004, tedy v roce označeném v napadeném nařízení jako „mimořádně úspěšný“, na újmu způsobenou výrobnímu odvětví Společenství.

69 Zaprvé orgány se dopustily závažného skutkového omylu, který měl významný vliv na analýzu příčinné souvislosti, neboť přestože z bodu 135 odůvodnění prozatímního nařízení vyplývá, že v roce 2004 dva výrobci ferosilicia ve Společenství přeorientovali svoji výrobu na výrobu slitin manganu, z bodu 93 odůvodnění téhož nařízení vyplývá, že tento pokles výroby ferosilicia byl zohledněn až od roku 2005. Rozhodnutí omezit výrobu ferosilicia v době, kdy tržní podmínky byly příznivé, vedlo přitom ke zvýšení jednotkových výrobních nákladů ferosilicia, poklesu výroby a prodeje, jakož i k větší vzácnosti na trhu. Nezohlednění přeorientování výroby pro rok 2004 dále vyvolalo mylnou představu o vývoji výrobní kapacity, výrobě a ziskovosti výrobního odvětví Společenství.

70 Zadruhé orgány se dopustily zjevně nesprávného posouzení, když tvrdily, že přeorientování výroby bylo reakcí na dumpingové dovozy. Na jedné straně byl totiž rok 2004 výjimečný rok, během kterého ziskovost výrobního odvětví Společenství vzrostla na nejvyšší úroveň posuzovaného období a míra návratnosti investic dosáhla téměř 20 %, a na druhé straně se společnost Huta Laziska rozhodla přeorientovat svoji výrobu na silikomangan, tedy výrobek s nižší spotřebou energie a lepší ziskovostí. Újmu, kterou výrobní odvětví Společenství utrpělo v roce 2005 a během období šetření, tudíž podle žalobkyň vysvětluje toto dobrovolné přeorientování výroby, které vedlo ke zvýšení výrobních nákladů, jež samo vedlo k dalšímu poklesu výroby.

71 Rada, podporovaná vedlejšími účastníky, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

– Závěry Tribunálu

- 72 Podstatou projednávané výtky je způsob, jakým orgány analyzovaly dopad skutečnosti, že pece dříve určené k výrobě ferosilicia začaly být některými výrobci ve Společenství v roce 2004 používány k výrobě silikomanganu, na výrobní odvětví Společenství.
- 73 V tomto ohledu je třeba uvést, že Komise analyzovala dopad tohoto přechodu v bodech 135 a 136 odůvodnění prozatímního nařízení. Komise zde uvedla, že i přes náklady spojené s přeorientováním výroby byla část výroby v roce 2004 přeorientována, jelikož na trhu Společenství byl nedostatek slitin manganu při současné dostatečné nabídce ferosilicia. Komise na základě toho dospěla k závěru, že rozhodnutí některých výrobců ve Společenství snížit výrobu nebylo dobrovolné, nýbrž bylo způsobeno dumpingovými dovozy, které tomuto výrobnímu odvětví znemožňovaly prodávat ferosilicium se ziskem. Komise kromě toho v bodě 93 odůvodnění prozatímního nařízení upravila – počínaje rokem 2005 – údaje o výrobní kapacitě, jež jsou uvedeny v tabulce týkající se výrobní kapacity a využití kapacity, aby zohlednila změnu využití pecí.
- 74 Žalobkyně zpochybňují body 93, 135 a 136 odůvodnění prozatímního nařízení.
- 75 Zprvée, pokud jde o argument žalobkyň vycházející ze skutkového omylu, kterým trpí bod 93 odůvodnění prozatímního nařízení, Rada v odpovědi na písemnou otázku, jež jí byla položena prostřednictvím organizačního procesního opatření, vysvětlila, že výroba byla přeorientována počátkem prosince 2004. Rada rovněž na jednání uznala, že kapacity, které byly takto přeorientovány, nemohly být v prosinci 2004 využity k výrobě ferosilicia. Je proto třeba konstatovat, že číselné údaje o výrobní kapacitě měly být

upraveny nikoliv od roku 2005, ale od roku 2004. Z toho plyne, že bod 93 odůvodnění prozatímního nařízení je stížen věcnou nesprávností.

76 Tribunál však nesouhlasí s názorem žalobkyň na důsledky, které je třeba vyvodit z této nesprávnosti. Je totiž třeba konstatovat, jak uvedla Rada na jednání, že vzhledem k tomu, že se výrobní kapacita snížila až v prosinci 2004, celková úprava uvedené kapacity pro celý rok 2004 by byla jen velmi malého rozsahu, odpovídajícího jedné dvanáctině úprav provedených pro rok 2005. Dále je třeba konstatovat, že za předpokladu, že by výrobní kapacita byla upravena rovněž pro rok 2004, hospodářská situace na trhu Společenství s ferosiliciem by pro rok 2004 byla následující: růst poptávky, nárůst objemu dumpingových dovozů, pokles výroby, mírné snížení výrobní kapacity, snížení prodeje a podílu výrobního odvětví Společenství na trhu, růst cen, ziskového rozpětí a návratnosti investic. Jinými slovy, s výjimkou výrobní kapacity, výroby, prodeje a podílu na trhu, všechny ekonomické ukazatele vykázaly příznivý vývoj. Za takových okolností zajisté přichází v úvahu, že rozhodnutí některých výrobců ve Společenství přeorientovat svoji výrobu bylo výsledkem obchodního rozhodnutí, jehož cílem je dosáhnout lepší úrovně ziskovosti na trhu se silikomanganem, a nikoliv důsledkem výskytu dumpingových dovozů na trhu s ferosiliciem, které by narušily ziskovost výrobního odvětví Společenství. Rovněž však přichází v úvahu, že někteří výrobci ve Společenství při svém rozhodnutí přeorientovat výrobu zohlednili nejen vyhlídky na lepší ziskovost na trhu se silikomanganem, ale také výskyt levných dovozů, jejichž objem již výrazně vzrostl v roce 2004 a kvůli nimž byly vyhlídky na ziskovost méně atraktivní na trhu s ferosiliciem než na trhu se silikomanganem.

77 Skutkový omyl, kterým trpí bod 93 odůvodnění prozatímního nařízení, nemohl tudíž zkreslit analýzu příčinné souvislosti.

- 78 Zadruhé, pokud jde o argument žalobkyň vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, kterého se orgány dopustily, když v bodě 136 odůvodnění prozatímního nařízení tvrdily, že přeorientování výroby bylo reakcí na dumpingové dovozy, v bodě 76 výše bylo stanoveno, že i když přichází v úvahu, že přeorientování výroby bylo výsledkem obchodního rozhodnutí, jehož cílem je dosáhnout lepší úrovně ziskovosti na trhu se silikomanganem, a nikoliv důsledkem výskytu dumpingových dovozů na trhu s ferrosiliciem, které by narušily ziskovost výrobního odvětví Společenství, přichází rovněž v úvahu, že rozhodnutí přeorientovat výrobu byla motivována nejen vyhlídkami na lepší ziskovost na trhu se silikomanganem, ale také výskytem levných dovozů na trhu s ferrosiliciem.
- 79 Je tedy třeba dospět k závěru, že žádný z argumentů žalobkyň neprokazuje, že se orgány dopustily zjevně nesprávného posouzení.
- 80 S ohledem na výše uvedené je třeba projednávanou výtku zamítnout jako neopodstatněnou.

Ke druhé výtce, jež se týká přerušování výroby některými výrobci ve Společenství

– Argumenty účastníků řízení

- 81 Žalobkyně tvrdí, že Rada nezohlednila účinky dobrovolného přerušování výroby některými výrobci ve Společenství na újmu způsobenou výrobnímu odvětví Společenství a nesprávně je přičítala sporným dovozům.

82 Na prvním místě se Rada podle žalobkyň dopustila zjevně nesprávného posouzení, když v bodě 101 odůvodnění napadeného nařízení odmítla zohlednit účinky přerušování výroby společností Huta Laziska z důvodu, že existence příčinné souvislosti musí být posouzena na úrovni výrobního odvětví Společenství jako celku, a to i tehdy, jestliže uvedený činitel ovlivnil výkonnost výrobního odvětví Společenství jako celku. Žalobkyně v tomto ohledu poznamenávají, že zaprvé společnost Huta Laziska během posuzovaného období opakovaně zastavila výrobu z důvodu problémů ve vztazích se svým dodavatelem energie, zadruhé byla tato společnost nucena přejít na výrobu takových výrobků, jako je silikomangan, jež jsou energeticky méně náročné a ziskovější, a zatřetí že v rámci nařízení Rady (ES) č. 1420/2007 ze dne 4. prosince 2007, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozů silikomanganu pocházejícího z Čínské lidové republiky a Kazachstánu a ukončuje se řízení týkající se dovozů silikomanganu pocházejícího z Ukrajiny (Úř. věst. L 317, p. 5), orgány analyzovaly vývoj situace společnosti Huta Laziska odděleně.

83 Na druhém místě se orgány dopustily zjevně nesprávného posouzení, když nezhlednily účinky přerušování výroby společností FerroAtlántica SL v obdobích vysoké spotřeby energie, během kterých tento výrobce maximalizoval zisky prodejem energie, a dále společností Vargön Alloys, která ukončila výrobu ferosilicia během období šetření. Ke společnosti FerroAtlántica žalobkyně v replice uvádí, že Rada poprvé v žalobní odpovědi uvedla, že zastavení výroby ferosilicia v době nejvyšší spotřeby elektrické energie bylo vždy součástí obchodního modelu společnosti. Toto tvrzení je navíc v rozporu s bodem 81 odůvodnění napadeného nařízení, ve kterém Rada uvedla, že k omezením výroby v důsledku přerušování dodávek elektrické energie nedocházelo pravidelně.

84 Rada, podporovaná vedlejšími účastníky, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

– Závěry Tribunálu

- 85 Projednávaná výtka se týká způsobu, jakým orgány analyzovaly dopad přerušení výroby u třech výrobců ve Společenství, tedy u společností Huta Laziska, FerroAtlántica a Vargön Alloys, na výrobní odvětví Společenství.
- 86 Žalobkyně Radě v podstatě vytýkají, že v bodě 101 odůvodnění napadeného nařízení nesprávně analyzovala účinky přerušení výroby společností Huta Laziska a nezohlednila přerušení výroby společnostmi FerroAtlántica a Vargön Alloys.
- 87 Na prvním místě je k zjevně nesprávnému posouzení, ke kterému údajně došlo při posuzování situace společnosti Huta Laziska, třeba připomenout, že Rada v bodě 101 odůvodnění napadeného nařízení uvedla, že příčina způsobené újmy se bude analyzovat na úrovni výrobního odvětví Společenství jako celku a že i kdyby se údaje týkající se tohoto výrobce mohly vyloučit z posouzení újmy, trendy pozorované u zbytku výrobního odvětví Společenství by zůstaly vysoce záporné a nadále by prokazovaly podstatnou újmu.
- 88 V tomto ohledu lze nejprve souhlasit s žalobkyněmi, že analýza existence příčinné souvislosti nemusí být nutně prováděna na úrovni výrobního odvětví Společenství jako celku, takže každá újma způsobená jedinému výrobcí ve Společenství jiným činitelem než dumpingovými dovozy nemůže být zohledněna. V bodě 30 již bylo zdůrazněno, že v rámci analýzy nepřičtení uvedené v čl. 3 odst. 7 základního nařízení musí orgány zkoumat všechny jiné známé činitele, které působí újmu výrobnímu odvětví Společenství ve stejnou dobu jako dumpingové dovozy, a zajistit, že újma způsobená těmito jinými činiteli není přičítána uvedeným dovozům. Článek 3 odst. 7 základního

nařízení neuvádí, že tento přezkum musí zohlednit pouze újmu způsobenou jinými činiteli výrobnímu odvětví Společenství jako celku. S ohledem na účel tohoto ustanovení, kterým je – jak bylo uvedeno v bodě 31 výše – zajistit, že orgány oddělí a odliší škodlivé účinky dumpingových dovozů a škodlivé účinky jiných činitelů, je možné, že za určitých okolností musí být újma způsobená individuálně výrobcí ve Společenství jiným činitelem než dumpingovými dovozy zohledněna, jestliže přispěla k újmě, jež byla zjištěna v případě výrobního odvětví Společenství jako celku.

⁸⁹ Dále je pravda, že Rada v bodě 101 odůvodnění napadeného nařízení mírně odlišně prohlásila, že příčina újmy se bude analyzovat na úrovni výrobního odvětví Společenství jako celku, což může vyvolat dojem, že činitel újmy, který má individuální dopad na určitého výrobce ve Společenství, nemůže být nikdy zohledněn. Nicméně na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, újma, kterou mohlo přerušení výroby způsobit společností Huta Laziska, zde byla náležitě zohledněna. Jak tedy bylo uvedeno v bodě 87 výše, Rada v bodě 101 odůvodnění napadeného nařízení vysvětlila, že i kdyby údaje týkající se tohoto výrobce byly vyloučeny z analýzy újmy, trendy pozorované u výrobního odvětví Společenství by nadále prokazovaly existenci újmy. Žalobkyně se však nesnaží prokázat, že posledně uvedená úvaha je stižena zjevně nesprávným posouzením. Žalobkyně pouze tvrdí, že problémy společnosti Huta Laziska s jejím dodavatelem elektrické energie byly příčinou přerušení výroby, přičemž Rada v bodě 101 odůvodnění napadeného nařízení se zohledněním této situace souhlasila.

⁹⁰ Konečně, pokud jde o nařízení č. 1420/2007, jak bylo připomenuto v bodech 50 a 51 výše, orgánům přísluší, aby v rámci své posuzovací pravomoci posoudily, zda výrobnímu odvětví Společenství vznikla újma a zda je tato újma přičitatelná dumpingovému

dovozu nebo zda jiné známé činitele přispěly k újmě. Tuto posuzovací pravomoc je třeba v každém jednotlivém případě vykonávat na základě veškerých relevantních skutečností (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 14. března 1990, Gestetner Holdings v. Rada a Komise, C-156/87, Recueil, s. I-781, bod 43). Každopádně na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, posouzení situace společnosti Huta Laziska se v napadeném nařízení ztatečně neodlišuje od jejího posouzení v nařízení č. 1420/2007. V nařízení č. 1420/2007 není stejně jako v napadeném nařízení oddíl věnovaný společnosti Huta Laziska. Situací společnosti Huta Laziska se navíc Rada v daném nařízení stejně jako v napadeném nařízení zabývá v rámci oddílu věnovaného dopadu vývoje výrobních nákladů na újmu. Mezi nařízením č. 1420/2007 a napadeným nařízením lze určit pouze jediný rozdíl. Zatímco v napadeném nařízení Rada hypoteticky a pouze za účelem vyloučení jakéhokoli dopadu na posouzení újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství jako celku připustila, že újma způsobená společností Huta Laziska mohla být následkem sporu, který tato společnost měla se svým dodavatelem elektrické energie, v nařízení č. 1420/2007 připustila, že tento spor, jakož i zvýšení nákladů na elektrickou energii mohly mít vliv na výkonnost společnosti Huta Laziska, ale že celkově vývoj výrobních nákladů nepřispěl k újmě způsobené výrobnímu odvětví Společenství.

⁹¹ Z toho plyne, že žádný z argumentů žalobkyně nemůže prokázat, že bod 101 odůvodnění napadeného nařízení je stížen zjevně nesprávným posouzením.

⁹² Na druhém místě, co se týče zjevně nesprávného posouzení, ke kterému údajně došlo při posuzování přerušení výroby společnostmi FerroAtlántica a Vargön Alloys, je třeba zaprvé – pokud jde o společnost FerroAtlántica – uvést, že žalobkyně na jednání uvedly, že mají za to, že přerušení výroby touto společností vedlo ke vzniku újmy, „kterou si tato společnost způsobila sama“, jelikož zvýšení ceny elektrické energie

mělo za následek, že společnost FerroAtlántica upřednostnila prodej energie před prodejem ferosilicia. Je přitom třeba konstatovat, že jediným dokumentem, ze kterého žalobkyně při tvrzení tohoto údajného zjevně nesprávného posouzení ze strany orgánů vychází, je dopis ze dne 26. února 2007, který společnost FerroAtlántica zaslala Euroalliages. V tomto dopise společnost FerroAtlántica vysvětlila, že z důvodu jejího tarifního systému byla výroba ferosilicia v době nejvyšší spotřeby elektrické energie zastavena a že elektrická energie, kterou během této doby vyrobila, byla prodána. Tento dopis nijak nedokazuje, že společnost FerroAtlántica přerušuje výrobu při růstu cen elektrické energie. Žalobkyně tudíž nepředložily žádný důkaz, který by prokazoval, že omezení výroby společností FerroAtlántica v době nejvyšší spotřeby elektrické energie přispělo k újmě způsobené výrobnímu odvětví Společenství jako celku a že Rada měla tato omezení zohlednit.

⁹³ Zadruhé, pokud jde o společnost Vargön Alloys, žalobkyně pouze tvrdí, že tato společnost zastavila výrobu v polovině období šetření. I když žalobkyně v dokumentu, který je přílohou žaloby, tvrdí, že toto přerušení je důsledkem úrovně cen elektrické energie, nepředkládají na podporu tohoto tvrzení žádný důkaz. Žalobkyně tedy nijak neprokazují, že tato společnost sama přispěla k vlastní újmě a že nepřerušila výrobu v reakci na dumpingové dovozy. Nelze tudíž tvrdit, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že situaci společnosti Vargön Alloys nevěnovala zvláštní pozornost.

⁹⁴ S ohledem na výše uvedené je třeba projednávanou výtku třetí části prvního žalobního důvodu zamítnout jako neopodstatněnou.

Ke třetí výtce, jež se týká použití teoretické jmenovité výrobní kapacity

– Argumenty účastníků řízení

- ⁹⁵ Žalobkyně tvrdí, že Rada se dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila čl. 3 odst. 7 základního nařízení a jejich právo na obhajobu, když odmítla použít skutečnou výrobní kapacitu namísto teoretické jmenovité výrobní kapacity.
- ⁹⁶ Na prvním místě se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, jelikož – zaprvé – ponechala bez povšimnutí takové skutečnosti, jako jsou přeorientování výroby a přerušování dodávek elektrické energie, jež měly významný dopad na důležité činitele újmy, kterými jsou výrobní kapacita a využití výrobní kapacity.
- ⁹⁷ Zadruhé žalobkyně poznamenávají, že tvrzení Rady, že i kdyby byla použita skutečná výrobní kapacita, trendy pozorované u vývoje výrobní kapacity a využití kapacity a závěry týkající se existence újmy by zůstaly stejné, je nesprávné. Totiž i za předpokladu, že by trendy pozorované u výrobní kapacity a využití kapacity zůstaly nezměněny, skutečnost, že například využití kapacity vzroste z 50 na 95 %, je podle žalobkyň důležitá, jelikož takové zvýšení znamená, že výrobní odvětví Společenství není schopné uspokojit poptávku.

98 Zatřetí tvrzení Rady, podle kterého může být použito využití teoretické jmenovité kapacity, protože k zastavení nebo omezení výroby nedocházelo pravidelně, vychází podle žalobkyně ze závažného skutkového omylu a zjevně nesprávného posouzení. Žalobkyně uvádí, že k zastavením nebo omezením výroby docházelo pravidelně a měla být zohledněna. Tak je tomu v případě zastavení výroby společností FerroAtlántica v době nejvyšší spotřeby elektrické energie, jež odpovídá jejímu obchodnímu modelu, a docházelo k němu tedy pravidelně. Stejně tak pece na výrobu ferosilicia prochází pravidelnou roční údržbou, během které nemohou být používány. Žalobkyně dále tvrdí, že výpočet výrobní kapacity při zohlednění pouze těch skutečností, k nimž dochází pravidelně, představuje zjevně nesprávné posouzení. Ve společnosti Huta Laziska tak při omezení dodávek elektrické energie došlo několikrát k významnému omezení kapacity, které jí bránilo ve výrobě ferosilicia, a to nezávisle na tržních podmínkách.

99 Na druhém místě skutečnost, že analýza příčinné souvislosti vychází z využití teoretické jmenovité kapacity, a nikoliv z využití skutečné kapacity, je podle žalobkyně nutně v rozporu s pravidlem nepřičtení újmy, jak je uvedeno v čl. 3 odst. 7 základního nařízení, jelikož to vede k zatajení skutečné příčiny změn v číselných údajích o výrobě.

100 Na třetím místě žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení porušuje jejich právo na obhajobu, jelikož tvrzení, že i kdyby bylo zohledněno využití skutečné kapacity, trendy by zůstaly nezměněny, není doloženo.

101 Rada, podporovaná vedlejšími účastníky, s argumenty žalobkyně nesouhlasí.

– Závěry Tribunálu

- 102 V rámci projednávané výtky žalobkyně v podstatě tvrdí, že orgány se tím, že použily teoretickou jmenovitou výrobní kapacitu, a nikoliv skutečnou výrobní kapacitu, dopustily zjevně nesprávného posouzení a skutkového omylu, porušily čl. 3 odst. 7 základního nařízení a jejich právo na obhajobu.
- 103 Na prvním místě, pokud jde o zjevně nesprávné posouzení a skutkový omyl, kterých se orgány dopustily, je třeba připomenout, že Komise v bodech 92 a 93 odůvodnění prozatímního nařízení vysvětlila, že výrobní kapacitu stanovila na základě teoretické jmenovité kapacity výrobních jednotek výrobního odvětví Společenství, přičemž však kvůli zohlednění skutečností, že dva výrobci ve Společenství během posuzovaného období část výroby přeorientovali z ferosilicia na jiné feroslitiny, byla výrobní kapacita patřičným způsobem upravena. Rada kromě toho v bodě 81 odůvodnění napadeného nařízení odpověděla na výtky vznesené vůči metodice použité v bodě 93 odůvodnění prozatímního nařízení, a konkrétně na návrhy učiněné některými zúčastněnými stranami v rámci správního řízení, aby použila údaj pro kapacitu, který bere v úvahu zastavení výroby pro přerušení dodávek elektrické energie a pro údržbu. Rada v tomto ohledu odkázala na šetření, které podle jejího názoru prokázalo, že zastavení strojů na údržbu nebo přerušení dodávek elektrické energie byla dočasná a neprováděla se v rámci posuzovaného období pravidelně. Rada rovněž vysvětlila, že i kdyby byly provedeny potřebné úpravy výrobní kapacity, trendy týkající se výrobní kapacity a využití kapacity, jakož i dosažené závěry ohledně existence podstatné újmy by zůstaly nezměněny.
- 104 Žalobkyně mají za to, že tyto úvahy jsou stíženy zjevně nesprávným posouzením zejména proto, že nezohledňují přerušení a přeorientování výroby. Je třeba poznamenat, že tvrzení žalobkyně je nepřesné, jelikož žalobkyně nespécifikují, na která přerušení

a přeorientování výroby odkazují. Avšak i za předpokladu, že by žalobkyně odkazovaly na události, kterých se týkal přezkum dvou předchozích výtek, tedy na přeorientování a přerušení výroby společností Huta Laziska a na přerušení výroby společnostmi FerroAtlántica a Vargön Alloys, je nejprve nutno konstatovat, že žalobkyně nezpochybňují, že rozhodnutí společnosti Huta Laziska přeorientovat v roce 2004 výrobu ferosilicia na výrobu silikomanganu bylo v tabulce výrobní kapacity a využití kapacity uvedené v bodě 93 odůvodnění prozatímního nařízení zohledněno prostřednictvím úpravy uvedené kapacity pro rok 2005 a období šetření.

¹⁰⁵ Dále, pokud jde o přerušení výroby společností Huta Laziska v letech 2005 a 2006 z důvodu sporu s dodavatelem elektrické energie a společností Vargön Alloys v roce 2006 z důvodu – jak tvrdí žalobkyně – zvýšení nákladů na elektrickou energii, postup orgánů je nejen veden racionálními úvahami, ale není ani stížen zjevně nesprávným posouzením. Z bodu 81 odůvodnění napadeného nařízení totiž vyplývá, že orgány se rozhodly neupravit údaje o výrobní kapacitě, protože uvedená přerušení byla dočasná. Přístup orgánů je správný, jelikož – na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně – z údajů ve spise vyplývá, že uvedená přerušení byla opravdu dočasná. Pokud by číselné údaje o výrobní kapacitě měly odrážet taková dočasná zastavení strojů, jako jsou ta, na která je odkazováno v projednávané věci, byly by zbaveny své funkce, kterou je poskytovat informace o výrobní kapacitě výrobního odvětví Společenství, a nikoliv ukazovat kolísání výroby, jež odráží číselné údaje o výrobě. Nicméně k tomu, aby přístup orgánů nebyl stížen zjevně nesprávným posouzením, musí být taková dočasná zastavení strojů zohledněna v rámci analýzy nepříčtení újmy uvedené v čl. 3 odst. 7 základního nařízení.

106 V projednávané věci měly přitom orgány v bodě 81 odůvodnění napadeného nařízení za to, že i kdyby byly provedeny potřebné úpravy výrobní kapacity, dosažené závěry ohledně existence podstatné újmy, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství, by zůstaly stejné. I když žalobkyně tvrdí, že toto tvrzení je nesprávné, nepředkládají nicméně žádný důkaz, aby prokázaly, že tomu tak je. Žalobkyně pouze tvrdí, že i když trendy pozorované u výrobní kapacity a využití kapacity zůstaly nezměněny, skutečnost, že například využití kapacity vzroste z 50 na 95 %, je důležitá, jelikož takové zvýšení znamená, že výrobní odvětví Společenství není schopné uspokojit poptávku. Kromě toho, že případ, na který žalobkyně odkazují, je čistě teoretický, tak skutečnost, že výrobní odvětví Společenství není schopné uspokojit poptávku v situaci, kdy – stejně jako v projednávané věci – řada hospodářských ukazatelů odráží újmu způsobenou výrobnímu odvětví Společenství, neposkytuje žádnou informaci o původu této újmy, a nemůže tedy sama o sobě prokázat, že uvedená újma nebyla způsobena dumpingovými dovozy.

107 Konečně, pokud jde o přerušení výroby společností FerroAtlántica, v bodě 92 výše již bylo uvedeno, že žalobkyně nepředložily žádný důkaz, jenž by mohl prokázat, že tato omezení výroby, ke kterým docházelo pravidelně, přispěla k újmě způsobené výrobnímu odvětví Společenství jako celku. Přestože by – jak zdůrazňují žalobkyně – úprava výrobní kapacity kvůli zohlednění těchto přerušení mohla možná změnit míru využití kapacity výrobního odvětví Společenství, což by ukazovalo, že výrobní odvětví Společenství bylo méně schopné uspokojit poptávku, v bodě 106 výše již bylo uvedeno, že v situaci, kdy řada hospodářských ukazatelů odráží újmu způsobenou výrobnímu odvětví Společenství, nemůže taková skutečnost sama o sobě prokázat, že újma nebyla způsobena dumpingovými dovozy.

108 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že žádný z argumentů žalobkyň neprokazuje existenci zjevně nesprávného posouzení, pokud jde o využití teoretické jmenovité kapacity.

109 Na druhém místě, pokud jde o porušení čl. 3 odst. 7 základního nařízení, nelze souhlasit s tvrzením žalobkyň, že skutečnost, že analýza příčinné souvislosti vychází z využití teoretické jmenovité kapacity, a nikoliv z využití skutečné kapacity, je nutně v rozporu s pravidlem nepříčtení újmy. Je totiž třeba uvést, že i když je nepochybné, že převedení výrobních prostředků na jiný trh, jako tomu bylo v projednávaném případě, musí vést k úpravě údajů o výrobní kapacitě, v bodě 105 výše již bylo zdůrazněno, že uvedené údaje nemají odrážet veškerá dočasná zastavení výrobních strojů, jelikož tato zastavení se objeví v číselných údajích o výrobě. Za takových okolností se orgány musí naopak ujistit o splnění podmínek uvedených v čl. 3 odst. 7 základního nařízení a provést analýzu nepříčtení újmy v řádné a náležité formě, jež musí oddělit a odlišit újmu případně způsobenou těmito dočasnými zastaveními výroby od újmy způsobené dumpingovými dovozy.

110 Na třetím místě je k porušení práva žalobkyň na obhajobu třeba připomenout, že z judikatury Soudního dvora vyplývá, že požadavky vyplývající z dodržování práv obhajoby jsou závazné nejenom v rámci řízení, která mohou vést k uložení sankcí, ale také při šetřeních předcházejících přijetí antidumpingových nařízení, která mohou bezprostředně a osobně ovlivnit dotčené podniky a přinášet pro ně nepříznivé důsledky (rozsudek Soudního dvora ze dne 27. června 1991, Al-Jubail Fertilizer v. Rada, C-49/88, Recueil, s. I-3187, bod 15). Konkrétně musí být zúčastněným podnikům v průběhu správního řízení umožněno, aby užitečně sdělily své stanovisko k reálnosti a relevanci tvrzených skutečností a okolností a k důkazům, které Komise použila na

podporu svého tvrzení o dumpingové praxi a z toho vzniklé újmy (výše uvedený rozsudek Al-Jubail Fertilizer v. Rada, bod 17).

- 111 V tomto ohledu je třeba dát za pravdu Radě, že bod 80 dokumentu poskytujícího konečné informace byl v podstatě totožný s bodem 81 odůvodnění napadeného nařízení, podle kterého by trendy zůstaly nezměněny, i kdyby byla výrobní kapacita upravena. Žalobkyně však ve svých vyjádřeních k dokumentu poskytujícímu konečné informace nežádaly, aby jim byly sděleny číselné údaje, na kterých je toto tvrzení založeno. Nemohou tudíž tvrdit, že jejich právo na obhajobu bylo porušeno.
- 112 S ohledem na výše uvedené je třeba projednávanou výtku zamítnout jako neopodstatněnou.

Ke čtvrté výtce, jež se týká investic výrobního odvětví Společenství v roce 2005 a během období šetření

– Argumenty účastníků řízení

- 113 Žalobkyně tvrdí, že Rada porušila pravidlo nepříčtení újmy, uvedené v čl. 3 odst. 7 základního nařízení, jelikož v napadeném nařízení nezohlednila dopad významných investic uskutečněných výrobním odvětvím Společenství v roce 2005 a během období šetření, jež v průběhu období šetření představovaly více než jednu třetinu celkových ztrát výrobního odvětví Společenství. Žalobkyně v tomto ohledu zdůrazňují, že orgány v bodě 99 odůvodnění prozatímního nařízení uvedly, že výrobní odvětví

Společenství investovalo téměř 10 milionů eur v roce 2005 a téměř 6 milionů eur během období šetření, a to do modernizace výrobních zařízení. Zejména s ohledem na rozsah uvedených investic vzhledem k ziskovosti výrobního odvětví měl být podle žalobkyně dopad těchto investic přezkoumán, i když se z dlouhodobého hlediska snižovaly a bez ohledu na odpověď na otázku, zda dodržování závazných právních předpisů na ochranu životního prostředí představuje újmu, kterou si výrobní odvětví Společenství způsobilo samo.

- ¹¹⁴ Zprvé Rada, podporovaná vedlejšími účastníky, odpovídá, že žalobkyně nadsazují rozsah investic a jejich dopad na ziskovost. Celkové investice uskutečněné během období šetření nelze srovnávat s celkovými ztrátami zaznamenanými během tohoto období. Vzhledem k tomu, že dotčené investice jsou investicemi do výrobních zařízení, které byly odepisovány po mnoho let, pouze malá část investic uskutečněných v roce 2005 a během období šetření měla podle Rady vliv na zisk. Zadruhé, jelikož investice byly uskutečňovány za účelem splnění požadavků závazných právních předpisů na ochranu životního prostředí, nelze je považovat za újmu, „kteou si výrobní odvětví Společenství způsobilo samo“. Zatřetí byl dopad uvedených investic na ukazatele újmy zohledněn v bodech 99, 100 a 109 odůvodnění prozatímního nařízení a v bodě 82 odůvodnění napadeného nařízení. Začtvrté žalobkyně neuvedly žádnou skutečnost umožňující prokázat, že se orgány dopustily zjevně nesprávného posouzení, když dospěly k závěru, že dotčené investice nepředstavují újmu, „kteou si výrobní odvětví Společenství způsobilo samo“.

– Závěry Tribunálu

- ¹¹⁵ Žalobkyně v podstatě tvrdí, že orgány porušily čl. 3 odst. 7 základního nařízení, jelikož nezohlednily dopad významných investic uskutečněných výrobním odvětvím

Společensví v roce 2005 a během období šetření, jež v průběhu období šetření představovaly více než jednu třetinu celkových ztrát výrobního odvětví Společensví.

- ¹¹⁶ V tomto ohledu je třeba dát žalobkyním za pravdu, že z bodu 99 odůvodnění prozatímního nařízení vyplývá, že významné investice byly uskutečněny v roce 2005 a během období šetření. V případě těchto investic však nebyla Komisí v prozatímním nařízení, ani Radou v napadeném nařízení provedena žádná analýza nepříčení újmy. Na rozdíl od toho, co tvrdí Rada, se tak uvedená nařízení nijak nezabývají otázkou, zda uvedené investice představují újmu, „kterou si výrobní odvětví Společensví způsobilo samo“, či nikoliv. Uvedené investice však s ohledem na částky, které představují, a sice téměř 10 milionů eur v roce 2005 a téměř 6 milionů eur v období šetření, mohly přispět k újmě způsobené výrobnímu odvětví Společensví. Je tedy třeba konstatovat, že orgány porušily čl. 3 odst. 7 základního nařízení tím, že neoddelily a neodlišily dopad uvedených investic od dopadu dumpingových dovozů.

- ¹¹⁷ Tento závěr není zpochybněn argumenty Rady. Zaprvé, na rozdíl od toho, co tvrdí Rada, skutečnost, že investice byly uskutečňovány za účelem splnění požadavků závazných právních předpisů na ochranu životního prostředí, neumožňovala orgánům vyhnout se povinnosti provést analýzu nepříčení újmy. Není důležité, zda újma je či není kvalifikována jako újma, „kterou si výrobní odvětví Společensví způsobilo samo“, jelikož investice mohly ovlivnit výrobní odvětví Společensví a čl. 3 odst. 7 základního nařízení zakazoval orgánům přičítat dumpingovým dovozům újmu, která jim přičítána být neměla.

- 118 Zadruhé je třeba souhlasit s Radou, že celkové investice uskutečněné během období šetření nelze srovnávat se ztrátami zaznamenanými v tomtéž období. Nic to však nemění na tom, že orgány v případě investic neprovedly analýzu nepříčtení újmy v řádné a náležité formě.
- 119 I když Rada porušila pravidlo nepříčtení újmy uvedené v čl. 3 odst. 7 základního nařízení, takové porušení odůvodňuje zrušení napadeného nařízení pouze tehdy, může-li zpochybnit jeho legalitu tím, že vyvrátí celkovou analýzu orgánů týkající se příčinné souvislosti (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 28. října 2004, Shanghai Teraoka Electronic v. Rada, T-35/01, Sb. rozh. s. II-3663, bod 167). Žalobkyně však v tomto ohledu nepředložily žádný argument.
- 120 Tribunál je toho názoru, že toto porušení nemá vliv na legalitu napadeného nařízení. Jak totiž poznamenává Rada, dotčené investice jsou investicemi do výrobních zařízení, které byly odepisovány po mnoho let a z nichž pouze jedna část měla vliv na ziskovost výrobního odvětví Společenství v roce 2005 a v období šetření. Rada v tomto ohledu v odpovědi na písemnou otázku, kterou jí položil Tribunál prostřednictvím organizačního procesního opatření, na základě číselných údajů a přesných vysvětlení uvedla, že investice uskutečněné v roce 2005 způsobily nanejvýš 4,7 % ztráty ziskovosti výrobního odvětví Společenství v roce 2005. Uvedeným investicím tudíž nelze přičítat významný podíl na újmě, kterou výrobní odvětví Společenství utrpělo v roce 2005 a během období šetření.
- 121 Z toho plyne, že zjištěné porušení nemůže zpochybnit legalitu napadeného nařízení a že je třeba zamítnout projednávanou výtku a třetí část prvního žalobního důvodu v plném rozsahu.

c) Ke čtvrté části prvního žalobního důvodu, jež se týká dopadu růstu nákladů na suroviny

Argumenty účastníků řízení

- 122 Žalobkyně tvrdí, že orgány náležitě nezohlednily dopad růstu nákladů na suroviny na újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství, čímž se dopustily zjevně nesprávného posouzení.
- 123 Na prvním místě se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, když v bodě 99 odůvodnění napadeného nařízení tvrdila, že zvýšení výrobních nákladů pozorovaná v odvětví slitin se vyskytují v celosvětovém měřítku, čímž také ovlivňují celosvětový průmysl. I když výrobní náklady mohou růst v celosvětovém měřítku, takový růst nemá podle názoru žalobkyň stejný dopad po celém světě.
- 124 Zprvce totiž Rada nezohlednila skutečnost, že výrobci ve Společenství nesli vyšší základní výrobní náklady než zbytek celosvětových výrobců. I když všichni výrobci čelí obdobnému růstu výrobních nákladů, výrobcům, kteří nesou vyšší základní náklady, je podle žalobkyň způsobena podstatnější újma, a to rychleji než ostatním výrobcům. Na rozdíl od toho, co Rada tvrdila v napadeném nařízení, výrobce z třetí země tudíž nebude podle názoru žalobkyň nezbytně nucen zvýšit ceny tak podstatným způsobem, jako výrobce Společenství, který čelí stejnému růstu nákladů, jelikož výrobce z třetí země má při dané prodejní ceně lepší počáteční ziskovost.

125 Nejprve ale měly orgány k dispozici informace prokazující, že výrobci Společenství měli strukturální náklady na výrobu ferosilicia vyšší, než jsou náklady výrobců ze zemí dotčených antidumpingovým řízením. Žalobkyně žádají Tribunál, aby nařídil předložení těchto informací. Dále žalobkyně ve správním řízení předložily poznatky, které měly prokázat, že ceny ferosilicia ve Společenství byly v roce 2005 a v období šetření nejvyšší na světě a výrobní náklady výrobního odvětví Společenství stále více převyšovaly tyto ceny. Konečně žalobkyně uvádí, že když v roce 2005 a v období šetření náklady výrobního odvětví Společenství výrazně rostly, ceny na všech světových trzích z důvodu snížení spotřeby klesaly. Ačkoli výrobní odvětví Společenství uplatňovalo nejvyšší ceny na světě, utrpělo v roce 2005 a v období šetření ztráty z důvodu růstu výrobních nákladů.

126 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že orgány nezohlednily skutečnost, že i když ceny uplatňované na všech trzích byly na makroekonomické úrovni stejné, výrobci ve Společenství byli s ohledem na mikroekonomické rozdíly i nadále více dotčeni růstem nákladů na vstupy, než výrobci v zemích dotčených antidumpingovým šetřením. Většina výrobců usazených v uvedených zemích je totiž vertikálně integrována, což je chrání před pohyblivostí cen na světových trzích, a žádný výrobce Společenství není vertikálně integrován srovnatelným způsobem. Výrobci ve Společenství dále nemají stejné úspory z rozsahu jako výrobci v zemích dotčených antidumpingovým šetřením. Například výrobní kapacita společnosti Erdos Xijin Kuangye Co., Ltd, jednoho z čínských výrobců ferosilicia, je téměř dvakrát větší než výrobní kapacita všech výrobců ve Společenství. Výrobní náklady na jednotku jsou ve třetích zemích obecně nižší.

127 Na druhém místě se orgány dopustily zjevně nesprávného posouzení, když v bodě 132 odůvodnění prozatímního nařízení – v reakci na argument, podle kterého růst

výrobních nákladů způsobil újmu – tvrdily, že ceny energie stouply na celém světě, a to v některých případech v mnohem větší míře než v Evropě. Splnění požadavku na nepřičtení újmy totiž není zajištěno pouhým srovnáním cen elektrické energie na celém světě nebo v zemích dotčených antidumpingovým šetřením s cenami uplatňovanými v Evropě. Orgány byly podle názoru žalobkyň povinny určit dopad růstu cen elektrické energie na výrobní odvětví Společenství a odlišit jej od dopadu dovozu ferosilicia. Konkrétně orgány zaprvé nezohlednily údaje Eurostatu, ani svá vlastní šetření týkající se trhu Společenství s elektrickou energií, jež všechny prokázaly podstatný nárůst nákladů na energii v členských státech, v nichž byli usazeni výrobci ferosilicia ve Společenství. Zadruhé, jelikož se ceny elektrické energie značně liší v rámci Unie, orgány měly srovnat skutečné číselné údaje výrobců ve Společenství s číselnými údaji výrobců usazených v zemích dotčených antidumpingovým šetřením. Zatřetí úroveň cen elektrické energie v celosvětovém měřítku není podle žalobkyň relevantní, jelikož relevantní je pouze zvýšení cen elektrické energie v zemích, které vyrábí ferosilicium, ve srovnání se zvýšením cen výrobního odvětví Společenství. Začtvrté, i když ceny energie ve třetích zemích mohly růst, zůstaly nicméně nižší než ceny výrobního odvětví Společenství, což výrobcům ferosilicia usazeným ve třetích zemích podle žalobkyň umožnilo mít stále zisk, zatímco výrobní odvětví Společenství bylo ztrátové.

128 Na třetím místě provedla Rada v bodě 92 odůvodnění napadeného nařízení zjevně nesprávný výklad pracovního dokumentu útvarů Komise, nazvaného „Analysis of economic indicators of the EU metals industry: the impact of raw materials and energy supply on competitiveness“ (Analýza ekonomických ukazatelů odvětví hutnictví EU: dopad surovin a dodávky energie na konkurenceschopnost, dále jen „pracovní dokument Komise“), z něhož vycházela při zamítnutí argumentu, podle kterého výrobní odvětví Společenství trpí nedostatkem konkurenceschopnosti z důvodu své struktury

nákladů. Tento dokument přitom podle žalobkyň jasně uvádí, že odvětví hutnictví ve Společenství čelí rostoucímu tlaku ze strany soutěžitelů, již mají odlišnou strukturu výrobních nákladů. Dokument konkrétně uvádí, že prodej feroslitin výrobci ve Společenství, jejichž výroba je energeticky nejnáročnější, a sice silikonu a ferosilicia, je zranitelný z důvodu nedostatečné konkurenceschopnosti, pokud jde o náklady.

- 129 Rada, podporovaná vedlejšími účastníky, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

- 130 Projednávaná část prvního žalobního důvodu se týká způsobu, jakým orgány analyzovaly dopad růstu nákladů na suroviny na újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství. Žalobkyň v podstatě tvrdí, že došlo ke třem zjevně nesprávným posouzením. Těmito zjevně nesprávnými posouzeními jsou podle jejich názoru stíženy body 92 a 99 odůvodnění napadeného nařízení a bod 132 odůvodnění prozatímního nařízení.
- 131 Zaprvé, pokud jde o bod 99 odůvodnění napadeného nařízení, je třeba připomenout, že uvedený bod odůvodnění zní následovně:

„Ohledně zvýšení nákladů výrobní odvětví Společenství tvrdilo, že zvýšení nákladů pozorovaná v odvětví slitin se obvykle vyskytují v celosvětovém měřítku, čímž také ovlivňují celosvětový průmysl. Analýza vývoje cen významnějších nákladových položek v průběhu posuzovaného období ukazuje, že náklady se zvýšily (elektřina, křemenec a elektrodová pasta). Šetření však prokázalo, že ačkoli se tato zvýšení částečně

kompenzovala nárůstem prodejní ceny, výskyt nízkých cen u dumpingových dovozů neumožnil výrobnímu odvětví Společenství promítnout plný účinek zvýšených nákladů v prodejní ceně.“

- 132 Žalobkyně tvrdí, že Rada se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když tvrdila, že zvýšení výrobních nákladů pozorovaná v odvětví slitin se vyskytují v celosvětovém měřítku, čímž také ovlivňují celosvětový průmysl.
- 133 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, Rada v bodě 99 odůvodnění napadeného nařízení v žádném případě netvrdila, že zvýšení výrobních nákladů pozorovaná v odvětví slitin se vyskytují v celosvětovém měřítku, čímž také ovlivňují celosvětový průmysl. Ze znění tohoto bodu odůvodnění jasně vyplývá, že Rada pouze uvedla toto tvrzení, jak bylo formulováno výrobním odvětvím Společenství.
- 134 Rada navíc z tohoto tvrzení výrobního odvětví Společenství nijak nevycházela při odůvodnění závěru, který již byl vysloven v bodě 133 odůvodnění prozatímního nařízení a podle kterého zvýšení výrobních nákladů nepřerušilo příčinnou souvislost mezi dumpingovými dovozy a újmou. V bodě 99 odůvodnění napadeného nařízení tak Rada vzala na vědomí zvýšení některých výrobních nákladů, ale dospěla k závěru, že uvedené zvýšení mohlo být nárůstem cen kompenzováno pouze částečně, a to z důvodu výskytu dumpingových dovozů. Jinými slovy, i když došlo ke zvýšení výrobních nákladů, újma, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství, nebyla podle Rady způsobena tímto zvýšením, ale nemožností promítnout plný účinek tohoto zvýšení v prodejních cenách z důvodu výskytu sporných dovozů.

- 135 Žalobkyně však nepředkládají žádný argument, který by prokazoval, že Rada se tak dopustila zjevně nesprávného posouzení, jelikož se pouze pokouší prokázat, že bylo nesprávné tvrdit, že zvýšení nákladů mělo vliv i na celosvětové úrovni. Argument žalobkyně, jenž se týká bodu 99 odůvodnění napadeného nařízení, je tudíž třeba zamítnout, aniž je nutné nařídit poskytnutí jakýchkoli dokumentů.
- 136 Zadruhé, pokud jde o argument týkající se bodu 132 odůvodnění prozatímního nařízení, je třeba připomenout, že Komise v tomto bodě odůvodnění konstatovala, že náklady na elektřinu tvoří velkou část nákladů na výrobu dotčeného výrobku a že šetření ukázalo, že ceny energie stouply na celém světě, včetně dotčených zemí, a to v některých případech v mnohem větší míře než v Unii. V bodě 133 odůvodnění prozatímního nařízení měla Komise za to, že za těchto okolností nemůže otázka energie přerušit příčinnou souvislost mezi dumpingovými dovozy a újmou, která vznikla výrobnímu odvětví Společenství.
- 137 Žalobkyně zpochybňují tyto body odůvodnění, neboť k dodržení pravidla o nepřičtení újmy uvedeného v čl. 3 odst. 7 základního nařízení se Komise nemohla spokojit s obecným a nepodloženým tvrzením, že ceny energie stouply na celém světě, a to v některých případech v mnohem větší míře než v Unii. Dva důvody uplatněné žalobkyněmi na podporu tohoto tvrzení však nejsou přesvědčivé.
- 138 Žalobkyně totiž zaprvé uvádí, že Komise měla analyzovat údaje Eurostatu a výsledky svých vlastních šetření týkajících se trhu s elektřinou, které podle nich prokazují, že ceny elektřiny výrazně vzrostly v členských státech, v nichž jsou usazeni výrobci ve Společenství. Žalobkyně však na podporu tohoto tvrzení nepředkládají žádný důkaz.

- 139 Žalobkyně dále tvrdí, že Komise měla srovnat číselné údaje týkající se výrobců ve Společenství a vyvážejících výrobců dotčených šetřením. Žalobkyně však nepředkládá žádný důkaz směřující k prokázání toho, že takové číselné srovnání by mohlo prokázat, že zvýšení nákladů na elektřinu ve Společenství bylo natolik podstatné, že zapříčinilo újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství. Argument žalobkyň týkající se bodu 132 odůvodnění prozatímního nařízení je tedy třeba zamítnout.
- 140 Zatřetí, pokud jde o argument týkající se bodu 92 odůvodnění napadeného nařízení, je třeba uvést, že Rada se v tomto bodě odůvodnění zabývala otázkou konkurenceschopnosti výrobního odvětví Společenství a pracovním dokumentem Komise, který podle žalobkyň prokazuje nedostatečnou konkurenceschopnost výrobního odvětví Společenství z důvodu vysokých nákladů, které musí nést. V uvedeném bodě odůvodnění měla Rada za to, že Komise v tomto dokumentu nevyvodila žádný závěr ohledně případné nedostatečné konkurenceschopnosti evropského odvětví feroslitin. Tento pracovní dokument naopak podle Rady uvádí, že výrobci feroslitin „čelí rostoucím dovozům z třetích zemí, např. Číny, Ruska, Ukrajiny, Brazílie a Kazachstánu. To by mohlo ohrozit dlouhodobou udržitelnost odvětví feroslitin EU, jestli nebudou rychle zajištěny rovné podmínky s konkurenty třetích zemí.“
- 141 Žalobkyně jsou toho názoru, že Rada se dopustila chyby ve výkladu tohoto pracovního dokumentu. Mají konkrétně za to, že Komise v tomto dokumentu zejména potvrdila, že prodej ferosilicia ve Společenství je s ohledem na jeho nedostatečnou konkurenceschopnost, pokud jde o náklady, zranitelný.
- 142 V tomto ohledu je třeba dát za pravdu žalobkyním, že pracovní dokument Komise uvádí, že odvětví hutnictví ve Společenství čelí rostoucímu tlaku ze strany soutěžitelů, kteří mají odlišnou strukturu výrobních nákladů a mají přístup k surovinám anebo k energii za nižší náklady.

143 Tribunál však nesouhlasí s výkladem žalobkyně týkajícím se zranitelnosti výrobců ferosilicia ve Společenství z důvodu jejich struktury nákladů. Žalobkyně v této souvislosti odkazují na část pracovního dokumentu, ve které je uvedeno, že „výrobci feroslitin ve Společenství, zvláště silikonu a ferosilicia, čelí rostoucím dovozům z třetích zemí, např. Číny, Ruska, Ukrajiny, Brazílie a Kazachstánu“, a že „[n]ebudou-li neprodleně zajištěny rovné podmínky s konkurenty z třetích zemí, dlouhodobá udržitelnost výrobního odvětví feroslitin ve Společenství by mohla být ohrožena“. Ze znění ani z kontextu těchto vět však nevyplývá, že prodej ferosilicia ve Společenství je s ohledem na nedostatečnou konkurenceschopnost výrobců ve Společenství, pokud jde o náklady, zranitelný. Bylo by neobvyklé vykládat odkaz na zajištění rovných podmínek s konkurenty z třetích zemí tak, že znamená, že výrobci ve Společenství jsou zranitelní z důvodu struktury nákladů. Je mnohem rozumnější předpokládat, že Komise chtěla poukázat na neobvykle nízké ceny účtované vyvážejícími výrobci z třetích zemí. Komise dále na konci odstavce obsahujícího daný odkaz uvedla antidumpingová opatření týkající se železomolybdenu, což svědčí o tom, že když Komise uvedla zajištění rovných podmínek s konkurenty z třetích zemí, odkazovala na možné přijetí antidumpingových opatření.

144 Je tedy třeba mít za to, že žádný z argumentů uplatněných žalobkyněmi neprokazuje, že Rada v bodě 92 odůvodnění napadeného nařízení nesprávně vyložila pracovní dokument Komise a dopustila se zjevně nesprávného posouzení dopadu struktury výrobních nákladů výrobního odvětví Společenství na újmu způsobenou tomuto výrobnímu odvětví.

145 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba čtvrtou část prvního žalobního důvodu zamítnout jako neopodstatněnou.

d) K páté části prvního žalobního důvodu, jež se týká účinků snížení poptávky v roce 2005

Argumenty účastníků řízení

- ¹⁴⁶ Žalobkyně tvrdí, že bod 81 odůvodnění prozatímního nařízení je stížen zjevně nesprávným posouzením, jelikož stanoví, že spotřeba ferosilicia ve Společenství zůstávala v posuzovaném období vcelku stabilní s výjimkou let 2003 a 2004, mezi nimiž vzrostla o 6 % v důsledku mimořádně vysoké poptávky ocelářského průmyslu. Rada tak chybně posoudila dopad vývoje poptávky a nesprávně přisoudila snížení cen sporným dovozům, čímž porušila čl. 3 odst. 7 základního nařízení.
- ¹⁴⁷ Spotřeba Společenství totiž podle žalobkyň nezůstávala v posuzovaném období stabilní. Žalobkyně uvádí, že v letech 2004 a 2005 spotřeba ve Společenství klesla o 4,4 %. Toto snížení poptávky bylo odrazem stagnace, poté propadu poptávky, které měly významný negativní dopad na ceny ve Společenství. Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že na transparentním trhu s hospodářskou soutěží, jako je trh s ferosiliciem, jsou ceny určeny především kolísavostí světové nabídky a poptávky a v určitém rozsahu výrobními náklady. V období rostoucí poptávky nebo klesající nabídky ceny rostou, zatímco v období klesající poptávky nebo rostoucí nabídky ceny klesají, což Tribunál výslovně uznal ve svém rozsudku *Aluminium Silicon Mill Products v. Rada*, bod 27 výše, jež se týká jiné feroslitiny, a to silikonu. Ceny ferosilicia ve Společenství tak klesaly, zatímco

výrobní náklady výrobců ve Společenství převyšovaly tržní ceny, což tedy znamenalo značné ztráty pro výrobní odvětví Společenství.

148 Rada, podporovaná vedlejšími účastníky, s argumenty žalobkyně nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

149 V rámci projednávané části prvního žalobního důvodu žalobkyně v podstatě zpochybňuje posouzení dopadu vývoje poptávky v posuzovaném období ze strany orgánů. Žalobkyně mají zvláště za to, že bod 81 odůvodnění prozatímního nařízení je stížen zjevně nesprávným posouzením.

150 Je třeba připomenout, že v bodě 81 odůvodnění prozatímního nařízení je uvedena tabulka obsahující číselné údaje, jež se týkají spotřeby Společenství v posuzovaném období, a následující komentář Komise: „[s]potřeba ferosilicia ve Společenství zůstávala v posuzovaném období vcelku stabilní s výjimkou let 2003 a 2004, mezi nimiž vzrostla o 6 % v důsledku mimořádně vysoké poptávky ocelářského průmyslu“. Je třeba rovněž uvést, že v bodě 124 odůvodnění prozatímního nařízení Komise v rámci analýzy nepřičtení újmy uvedla následující:

„[... z]jevná spotřeba ferosilicia na trhu Společenství byla během posuzovaného období s výjimkou roku 2004 vcelku stabilní. Podstatnou újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství, proto nelze připsat snížení poptávky na trhu Společenství.“

- 151 Žalobkyně jsou toho názoru, že tato tvrzení jsou nesprávná, jelikož spotřeba Společenství nezůstávala v posuzovaném období stabilní, ale v letech 2004 a 2005 klesla o 4,4%.
- 152 V tomto ohledu je třeba nejprve poznamenat, po vzoru Rady, že žalobkyně nezpochybňují přesnost číselných údajů uvedených v bodě 81 odůvodnění prozatímního nařízení. Jak podotýká Rada, spor mezi účastníky řízení se týká pouze výkladu těchto údajů.
- 153 Dále je třeba konstatovat, že žalobkyně nesprávně vykládají úvahy Komise v bodě 81 odůvodnění prozatímního nařízení. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, Komise se nespokojila s tvrzením, že spotřeba Společenství zůstávala stabilní, ale uvedla, že tato spotřeba vzrostla v letech 2003 a 2004 v důsledku růstu poptávky ocelářského odvětví. Z bodu 124 odůvodnění prozatímního nařízení navíc vyplývá, že Komise v rámci analýzy nepříčtení újmy zohlednila změny spotřeby v roce 2004, ale měla za to, že navzdory této změně musí být spotřeba považována za celkově stabilní, což znamená, že újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství, nelze přičítat snížení poptávky Společenství. Je tedy třeba mít za to, že Komise splnila svoji povinnost podle čl. 3 odst. 7 základního nařízení, tedy povinnost odlišit a oddělit újmu způsobenou konkrétně snížením poptávky nebo změnami struktury spotřeby.
- 154 Konečně, žádný z argumentů uplatněných žalobkyněmi neprokazuje, že závěr Komise uvedený v bodě 124 odůvodnění prozatímního nařízení představuje zjevně nesprávné posouzení. Žalobkyně totiž pouze navrhují svůj výklad číselných údajů uvedených v bodě 81 odůvodnění prozatímního nařízení, ale nijak nevysvětlují, v čem výklad těchto číselných údajů, jak jej navrhují orgány, představuje zjevně nesprávné posouzení. V tomto ohledu je třeba uvést, že je možné, jak tvrdí žalobkyně, že snížení

spotřeby Společenství o 4,4% – pozorované v letech 2004 a 2005 – mělo nepříznivý dopad na ceny ve Společenství. Je však rovněž možné číselné údaje uvedené v bodě 81 odůvodnění prozatímního nařízení vykládat stejně jako orgány, tedy že ukazují na relativně stabilní poptávku během celého období šetření, a v takovém případě lze změny pozorované v letech 2004 a 2005 chápat tak, že odráží mimořádně vysokou poptávku ocelářského odvětví v roce 2004, po které následoval v roce 2005 návrat k obvyklému stavu. V posledně uvedeném případě je legitimní mít za to, že újmu způsobenou výrobnímu odvětví Společenství, jak je patrné z údajů týkajících se celého posuzovaného období, nelze přičítat změnám spotřeby v letech 2004 a 2005. Za těchto okolností je třeba mít za to, že žalobkyně neprokazují, že se orgány dopustily zjevně nesprávného posouzení.

155 Pátou část prvního žalobního důvodu je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

e) K šesté části prvního žalobního důvodu, jež se týká účinků dovozů z jiných třetích zemí

Argumenty účastníků řízení

156 Žalobkyně tvrdí, že orgány porušily pravidlo nepřičtení újmy, jelikož nevzaly odpovídajícím způsobem v úvahu účinky dovozů z jiných třetích zemí, než jsou země dotčené šetřením (dále jen „jiné třetí země“). Žalobkyně uvádí, že Komise v prozatímním

nařízení, jak je potvrzeno napadeným nařízením, pouze tvrdila, že dopad dovozů z jiných třetích zemí nelze s ohledem na objem a ceny dumpingových dovozů považovat za podstatný, což podle jejich názoru nepostačuje k zajištění dodržení zásady nepřičtení újmy.

157 Ačkoli orgány v bodech 116, 118 a 120 odůvodnění prozatímního nařízení určily některé účinky dovozů z jiných třetích zemí, neoddělily je podle žalobkyně s cílem provést řádné přičtení příčin újmy. Zaprvé Komise v bodě 116 odůvodnění prozatímního nařízení uvedla, že ceny dovozů z těchto třetích zemí jsou o 2,3 až 5,7% nižší než ceny výrobního odvětví Společenství. Srovnatelné rozpětí cenového podbízení přitom v nařízení č. 1420/2007 odůvodnilo uložení antidumpingových cel. Zadruhé Komise v bodech 118 a 120 odůvodnění prozatímního nařízení, jež se konkrétně týkají dovozů z Islandu a Venezuely, potvrdila, že uvedené dovozy měly nepříznivý vliv na situaci výrobního odvětví Společenství. Orgány jsou přitom podle žalobkyně povinny zohlednit kumulativní účinky všech škodlivých dovozů z třetích zemí a všech jiných známých činitelů újmy a nepřipisovat uvedené účinky sporným dovozům.

158 Žalobkyně v replice dodávají, že Rada opomenula skutečnost, že velká část zvýšení objemu dumpingových dovozů měla vyplnit „mezeru“ vzniklou na trhu odchodem některých výrobců ze třetích zemí během zkoumaného období.

159 Rada, podporovaná vedlejšími účastníky, s argumenty žalobkyně nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

- ¹⁶⁰ V rámci projednávané části prvního žalobního důvodu žalobkyně v podstatě zpochybňuje posouzení dopadu dovozů z jiných třetích zemí na újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství, ze strany orgánů. Žalobkyně mají konkrétně za to, že body 116, 118 a 120 odůvodnění prozatímního nařízení jsou stíženy zjevně nesprávným posouzením v rozsahu, v němž Komise v těchto bodech určila některé účinky uvedených dovozů, ale řádně je neoddělila.
- ¹⁶¹ Je třeba připomenout, že Komise v bodě 116 odůvodnění prozatímního nařízení v případě všech dovozů z jiných třetích zemí konstatovala, že za posuzované období jejich objem poklesl zhruba o 45 % a jejich podíl na trhu se snížil z 54,8 na 30 %, že za stejné období se ceny těchto dovozů zvýšily o 7 % a že jejich průměrná cena byla po celém posuzované období vyšší než u dumpingových dovozů a ve stejném období o 2,3 až 5,7 % nižší než u výrobního odvětví Společenství. V bodech 117 až 120 odůvodnění téhož nařízení Komise analyzovala dopad dovozů z Norska, Islandu, Brazílie a Venezuely na újmu. Komise byla toho názoru, že dovozy z Brazílie ani dovozy z Norska nepřispěly k újmě vzniklé výrobnímu odvětví Společenství. Komise naproti tomu dospěla k závěru, že dovozy z Islandu a Venezuely mohly mít nepříznivý vliv na situaci výrobního odvětví Společenství, přičemž při srovnání s objemem a cenami dumpingových dovozů nelze jejich účinku připisovat podstatný význam. Ze skutečností uvedených v bodech 116 až 120 odůvodnění prozatímního nařízení Komise v bodě 121 odůvodnění téhož nařízení dovodila, že dovozy z jiných třetích zemí významně nepřispěly k újmě vzniklé výrobnímu odvětví Společenství.
- ¹⁶² Argumenty předložené žalobkyněmi nejsou způsobilé prokázat, že tyto úvahy představují zjevně nesprávné posouzení.

163 Na prvním místě, pokud jde o argument žalobkyň týkající se bodu 116 odůvodnění prozatímního nařízení, je třeba konstatovat, že žalobkyně pouze tvrdí, že rozpětí cenového podbízení od 2,3 do 5,7 % odůvodnilo v nařízení č. 1420/2007 uložení antidumpingových cel, což podle nich dokazuje, že Komise nemohla dospět k závěru, že dovozy z jiných třetích zemí nepřispěly k újmě.

164 V tomto ohledu je zaprvé třeba připomenout, jak bylo uvedeno v bodě 90 výše, že orgánům přísluší, aby v rámci své posuzovací pravomoci posoudily, zda výrobnímu odvětví Společenství vznikla újma a zda je tato újma přičitatelná dumpingovému dovozu nebo zda jiné známé činitele přispěly k újmě, a že tuto posuzovací pravomoc je třeba v každém jednotlivém případě vykonávat na základě veškerých relevantních skutečností. V každém případě je nutno poznamenat, že rozpětí cenového podbízení, na základě kterého byla uložena antidumpingová opatření, dosahovalo v nařízení č. 1420/2007 4,5 %. Rada v tomto nařízení neodkázovala na rozpětí uváděné žalobkyněmi. Navíc, což je mnohem významnější, Rada se pro učinění závěru o nutnosti přijetí těchto opatření opírala v nařízení č. 1420/2007 o několik jiných důvodů. Nelze tedy vyvodit žádný závěr z toho, že Rada v nařízení č. 1420/2007 vypočítala rozpětí cenového podbízení na 4,5 % a uložila antidumpingová opatření.

165 Zadruhé je třeba po vzoru Rady poznamenat, že Komise v bodě 116 odůvodnění prozatímního nařízení neodkázala na rozpětí cenového podbízení dovozů z jiných třetích zemí, ale uvedla, že cena uvedených dovozů byla v posuzovaném období nižší než u výrobního odvětví Společenství. V bodě 65 výše již bylo přitom uvedeno, že cenové podbízení je právní pojem uvedený v čl. 3 odst. 3 základního nařízení, podle kterého orgány srovnávají ceny ve Společenství s upravenými cenami dovozů tak, aby získaly

rozpětí cenového podbízení vyjádřené v procentech. Nelze tudíž učinit žádnou analogii mezi rozpětím cenového podbízení a pouhým srovnáním cen.

¹⁶⁶ Zatřetí konstatování Komise ohledně cenové úrovně je pouze částí širší úvahy rozvíjené v bodě 116 odůvodnění prozatímního nařízení. I když úroveň cen dovozů z jiných třetích zemí může ve srovnání s úrovní cen ve Společenství představovat skutečnost směřující k prokázání, že uvedené dovozy přispěly k újmě způsobené výrobnímu odvětví Společenství, nelze přesto přehlížet ostatní části úvahy Komise, které ji vedly k vyloučení takového přispění. Komise tak konstatovala, že podíly uvedených dovozů na trhu se v posuzovaném období snížily a že během téhož období se jejich ceny zvýšily a byly vždy vyšší než ceny dumpingových dovozů. Z toho plyne, jak uvedla Rada, že za předpokladu, že by spotřeba nevzrostla, bylo by nemožné, aby dovozy z jiných třetích zemí mohly na rozdíl od dumpingových dovozů společně získat podíly na trhu na úkor výrobního odvětví Společenství.

¹⁶⁷ Z toho plyne, že žádný z argumentů uplatněných žalobkyněmi neprokazuje, že bod 116 odůvodnění prozatímního nařízení je stížen zjevně nesprávným posouzením.

¹⁶⁸ Na druhém místě, pokud jde o argument týkající se bodů 118 a 120 odůvodnění prozatímního nařízení, je nutno poznamenat, že žalobkyně nezpochybňují konstatování Komise, podle kterého i když dovozy z Islandu a Venezuely mohly mít nepříznivý dopad na situaci výrobního odvětví Společenství, při srovnání s objemem a cenami dumpingových dovozů nelze jejich účinku připisovat podstatný význam. Žalobkyně pouze tvrdí, že orgány měly provést analýzu kumulativních účinků dovozů z jiných třetích zemí a kolektivní analýzu všech jiných známých činitelů újmy.

169 Zaprvé, co se týče analýzy kumulativních účinků dovozů z jiných třetích zemí, je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, Komise takovou analýzu provedla. Tato analýza je první ze tří fází posuzování dopadu dovozů z jiných třetích zemí. Komise tak nejprve v bodě 116 odůvodnění prozatímního nařízení popsala vývoj ekonomických ukazatelů týkajících se všech dovozů z jiných třetích zemí. Jak bylo uvedeno v bodě 166 výše, s ohledem na tento vývoj nelze mít za to, že dovozy z jiných třetích zemí mohly společně získat podíly na trhu na úkor výrobního odvětví Společenství. Komise poté v bodech 117 až 120 odůvodnění prozatímního nařízení zkoumala, zda individuální účinky dovozů z Norska, Islandu, Brazílie a Venezuely mohly způsobit újmu. Jak bylo vysvětleno v bodě 161 výše, Komise dospěla k závěru, že dovozy z Islandu a Venezuely mohly mít individuálně nepříznivý vliv na situaci výrobního odvětví Společenství, přičemž při srovnání s objemem a cenami dumpingových dovozů nelze jejich účinku připisovat podstatný význam. Komise nakonec vyvodila závěry ze dvou prvních fází svých úvah a v bodě 121 odůvodnění prozatímního nařízení logicky konstatovala, že dovozy z jiných třetích zemí nepřispěly k újmě.

170 Zadruhé, co se týče kolektivní analýzy všech jiných známých činitelů újmy, v bodě 47 výše již bylo vysvětleno, že dříve, než bude možno určit, zda taková kolektivní analýza byla požadována, je třeba ukončit analýzu výtek žalobekň ohledně individuálního rozboru každého z jiných známých činitelů. Tato otázka bude zkoumána v bodech 204 až 215 níže.

171 Žádný z argumentů uplatněných žalobkyněmi tudíž neprokazuje, že body 118 a 120 odůvodnění prozatímního nařízení jsou stiženy zjevně nesprávným posouzením.

- 172 Na třetím místě, pokud jde o argument týkající se „mezery“ vzniklé na trhu odchodem některých výrobců ze třetích zemí, jenž byl poprvé vznesen v replice, je nutno konstatovat, že nemá prokázat, že orgány nesprávně posoudily újmu způsobenou dovozy z jiných třetích zemí, ale doložit, že dumpingové dovozy nezpůsobily újmu výrobnímu odvětví Společenství, neboť nahradily dovozy z jiných třetích zemí. Tento argument tedy není úzce spojen s žalobním důvodem původně vzneseným v žalobě a nepředstavuje jeho rozšíření. Z toho plyne, že uvedený argument musí být v rozsahu, v němž se nezakládá na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení, považován za nový žalobní důvod ve smyslu čl. 48 odst. 2 jednacího řádu (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 5. února 1997, *Petit-Laurent v. Komise*, T-211/95, Recueil, s. II-57, body 43 až 45). Tento argument je tedy třeba odmítnout jako nepřipustný.
- 173 S ohledem na výše uvedené je třeba šestou část prvního žalobního důvodu zamítnout jako částečně neopodstatněnou a částečně nepřipustnou.

f) K sedmé části prvního žalobního důvodu, jež se týká nedostatečné konkurenceschopnosti výrobců Společenství předtím, než došlo k jakémukoli dumpingu způsobujícímu újmu

Argumenty účastníků řízení

- 174 Žalobkyně tvrdí, že Rada se dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila pravidlo nepřičtení újmy, uvedené v čl. 3 odst. 7 základního nařízení, jelikož v bodech 93 a 94 odůvodnění napadeného nařízení zamítla argument, podle kterého většina

výrobců ve Společenství již byla nezisková dříve, než došlo k dumpingu způsobujícímu újmu, z důvodu, že výrobní odvětví Společenství bylo celkově ziskové v roce 2004. Žalobkyně v tomto ohledu uvádí, že tři ze šesti výrobců ve Společenství byli ve ztrátě již v roce 2003 a všichni s výjimkou společnosti FerroAtlántica byli ve ztrátě v průběhu roku 2004 – „mimořádně úspěšném roce“ pro odvětví feroslitin. Celková ziskovost výrobního odvětví Společenství ve výši 3 % za rok 2004 byla tedy zcela přičitatelná společnosti FerroAtlántica. Navíc, ačkoli celková výkonnost výrobního odvětví Společenství byla v roce 2004 vyšší než v roce 2003 a toto výrobní odvětví zvýšilo své ceny o 10 %, situace pěti z šesti výrobců se zhoršila z důvodů nesouvisejících s dumpingovými dovozy. Orgány měly přinejmenším zohlednit tuto skutečnost, neboť je důležitá pro vysvětlení vývoje újmy způsobené výrobcům Společenství a jasně zdůrazňuje nedostatečnou konkurenceschopnost výrobního odvětví Společenství, zejména strukturu nákladů. Toto podle žalobkyň potvrzují přeorientování a omezení výroby učiněná výrobním odvětvím Společenství od roku 2004 navzdory zvýšení spotřeby a ziskovosti prodeju ferosilicia.

- 175 Rada, podporovaná vedlejšími účastníky, v podstatě poznamenává, že ačkoli žalobkyně tvrdí, že orgány se dopustily zjevně nesprávného posouzení, když prohlásily, že výrobní odvětví Společenství bylo v letech 2003 a 2004 ziskové, nezpochybují hodnoty ziskových rozpětí před zdaněním uvedené v bodě 94 odůvodnění napadeného nařízení. Rada navíc tvrdí, že odkaz žalobkyň na situaci jednotlivých výrobců ve Společenství v letech 2003 a 2004 neumožňuje prokázat existenci zjevně nesprávného posouzení. Zprvée posouzení újmy a příčinné souvislosti musí být provedeno na základě přezkumu situace výrobního odvětví Společenství obecně, a nikoliv na základě přezkumu situace jednotlivých výrobců ve Společenství. Zadruhé skutečnost, že tři výrobci ve Společenství, kteří společně představují 24 až 28 % celkové výroby ve Společenství, byli v roce 2003 ve ztrátě, neznamená, že celé výrobní odvětví Společenství nebylo dostatečně konkurenceschopné. Zatřetí Rada poznamenává, že rok 2004 se vyznačuje snížením podílu výrobního odvětví Společenství na trhu, poklesem prodeje tohoto výrobního odvětví o 2 % ve srovnání s rokem 2003, zvýšením dumpingových

dovozů a jejich podílu na trhu a poklesem jejich cen, což znamená, že někteří výrobci ve Společenství byli již v roce 2004 negativně ovlivněni dumpingovými dovozy, i když výrobní odvětví Společenství mohlo celkově zvýšit své zisky.

Závěry Tribunálu

- ¹⁷⁶ V rámci projednávané části prvního žalobního důvodu žalobkyně kritizují skutečnost, že Rada v bodech 93 a 94 odůvodnění napadeného nařízení zamítla argument, podle kterého výrobní odvětví Společenství bylo neziskové již dříve, než došlo k dumpingu způsobujícímu újmu.
- ¹⁷⁷ Je třeba připomenout, že Rada v bodě 94 odůvodnění napadeného nařízení v odpověď na tento argument vysvětlila, že jak je prokázáno v bodě 97 odůvodnění prozatímního nařízení, výrobní odvětví Společenství bylo ziskové v roce 2003 se ziskovým rozpětím před zdaněním ve výši 2,3 %, které se v roce 2004 zvýšilo na 2,7 %, a že ztráty byly pozorovány v roce 2005 a během období šetření.
- ¹⁷⁸ I když žalobkyně nezpochybňují – jak uvádí Rada – číselné údaje uvedené v bodě 97 odůvodnění prozatímního nařízení, tedy údaje, které ukazují, že výrobní odvětví Společenství bylo celkově ziskové v letech 2003 a 2004, vytýkají naproti tomu orgánům, že nezohlednily individuální situaci tří z šesti výrobců ve Společenství v roce 2003 a situaci pěti z šesti výrobců ve Společenství v roce 2004.

- 179 V tomto ohledu je třeba uvést, že žalobkyně zakládají svoji argumentaci na číselných údajích, které ukazují, že pět z šesti výrobců ve Společenství utrpělo v roce 2004 ztráty. Rada tyto číselné údaje nezpochybňuje. Žalobkyně kromě toho tvrdí, že tři z šesti výrobců ve Společenství nebyli v roce 2003 ziskoví. Ačkoli žalobkyně na podporu tohoto tvrzení nepředkládají žádný důkaz, Rada ve svých písemnostech potvrzuje, že tomu tak bylo.
- 180 V této souvislosti je třeba připomenout, jak bylo uvedeno v bodě 88 výše, že na rozdíl od toho, co tvrdí Rada, analýza existence příčinné souvislosti nemusí být nutně prováděna na úrovni výrobního odvětví Společenství jako celku, takže každá újma způsobená individuálně výrobcí ve Společenství jiným činitelem než dumpingovými dovozy nemůže být zohledněna. Újma způsobená individuálně výrobcí ve Společenství jiným činitelem než dumpingovými dovozy musí být zohledněna, jestliže přispěla k újmě, jež byla zjištěna v případě výrobního odvětví Společenství jako celku.
- 181 Jelikož údaje předložené žalobkyněmi skutečně ukazují, že někteří výrobci nebyli v letech 2003 a 2004 ziskoví, orgány byly povinny posoudit dopad této situace na újmu způsobenou výrobnímu odvětví Společenství jako celku, což nečinily. Z toho plyne, že orgány nesplnily svoji povinnost provést analýzu nepřičtení újmy, a porušily tedy čl. 3 odst. 7 základního nařízení.
- 182 Jak bylo nicméně uvedeno v bodě 119 výše, je nutné prokázat, že takové porušení může ovlivnit legalitu napadeného nařízení tím, že vyvrátí celkovou analýzu orgánů týkající se příčinné souvislosti. Žalobkyně musí tedy v projednávané věci prokázat, že zvláštní situace části výrobců ve Společenství v letech 2003 a 2004 způsobila újmu,

kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství jako celek, nebo k ní přispěla. Žalobkyně musí rovněž dokázat, že ztráty zaznamenané pěti výrobci ve Společenství z šesti nebyly důsledkem dumpingových dovozů.

183 Za účelem tohoto prokázání žalobkyně tvrdí, že nedostatek ziskovosti pěti z šesti výrobců ve Společenství v roce 2004 vyplývá z nedostatečné konkurenceschopnosti těchto výrobců, což potvrzují přeorientování a omezení výroby učiněná výrobním odvětvím Společenství od roku 2004 navzdory zvýšení spotřeby a ziskovosti prodeje ferosilicia. Tribunál je však toho názoru, že v případě údajů týkajících se roku 2004 je možný jiný výklad. Tři výrobci ve Společenství, kteří společně představují 24 až 28 % celkové výroby ve Společenství, byli ve ztrátě v roce 2003 a pět výrobců utrpělo ztráty v roce 2004. Je však třeba souhlasit s Radou, že navzdory zvýšení spotřeby se rok 2004 vyznačuje snížením podílu výrobního odvětví Společenství na trhu, poklesem prodeje tohoto výrobního odvětví o 2 % vzhledem k roku 2003, zvýšením dumpingových dovozů a jejich podílu na trhu a poklesem jejich cen, což může znamenat, že někteří výrobci Společenství byli již v roce 2004 negativně ovlivněni dumpingovými dovozy, i když výrobní odvětví Společenství mohlo celkově zvýšit své zisky.

184 Jelikož ztrátu, kterou někteří výrobci ve Společenství utrpěli v letech 2003 a 2004, mohly způsobit dumpingové dovozy, porušení konstatované v bodě 181 výše nemůže mít za následek neplatnost napadeného nařízení.

185 S ohledem na výše uvedené je třeba sedmou část prvního žalobního důvodu zamítnout.

g) K osmé části prvního žalobního důvodu v rozsahu, v němž se týká konkrétní situace výrobců

Argumenty účastníků řízení

186 Žalobkyně uvádí, že orgány se dopustily zjevně nesprávného posouzení a porušily čl. 3 odst. 7 základního nařízení, jelikož odmítly provést přezkum činitelů, které individuálně způsobily újmu výrobcům ve Společenství a měly rovněž vliv na výrobní odvětví Společenství jako celek, i když uvedených výrobců bylo velmi málo a jejich hospodářská situace byla velmi rozdílná.

187 Zprvė žalobkyně ohledně společnosti Huta Laziska uvádí, že tato společnost v roce 2004 přeorientovala část své výroby ferosilicia na výrobu silikomanganu, aby zvýšila svoji ziskovost. Po tomto přeorientování výroby následoval pokles výroby ferosilicia touto společností a omezení prodeje ferosilicia nezávislým zákazníkům. S ohledem na pokles výroby a nezměněné fixní náklady v roce 2004 vzrostly její výrobní náklady na tunu přibližně o 17 % a její ztráty se více než ztrojnásobily, aniž to souviselo s dovozy. Nicméně obrat dosažený u nezávislých zákazníků vzrostl. V roce 2005 společnost Huta Laziska nejprve výrobu omezila a poté ji v důsledku sporů se svým dodavatelem elektrické energie v průběhu období šetření ukončila. V důsledku toho její prodej poklesl a její výrobní náklady na jednotku se podstatně zvýšily, což znamenalo pokles ziskovosti a zmenšení podílu na trhu.

188 Zadruhé, pokud jde o společnost OFZ, žalobkyně nejprve poznamenávají, že tato společnost v roce 2004 přeřadila nebo propustila 47 % svých zaměstnanců, což znamená,

že nebyla schopna čelit rostoucí poptávce. Společnost OFZ kromě toho přeorientovala část své výroby ferosilicia na výrobu silikomanganu, aby zvýšila svoji ziskovost. Její prodej nezávislým zákazníkům z tohoto důvodu poklesl o 19 %. Nicméně vzhledem k tomu, že se společnost OFZ nacházela na rostoucím trhu, podařilo se jí omezit pokles obratu na 11 %, a to navzdory zvýšení výrobních nákladů o 14 %, které z části vyplývalo z existence fixních nákladů, zatímco výroba byla omezena. Žalobkyně dále tvrdí, že společnost OFZ byla v roce 2005 restrukturalizována, což jí umožnilo snížit výrobní náklady a zvýšit ziskovost. Za tímto účelem musela dočasně omezit prodej a svůj podíl na trhu.

¹⁸⁹ Zatřetí, pokud jde o společnost TDR – Metalurgija d.d., žalobkyně tvrdí, že objem prodeje této společnosti nezávislým zákazníkům se v roce 2004 procentuálně zvýšil více než poptávka, že tato společnost zvýšila svoji výrobu a měla prospěch z vyšších cen, jelikož zvýšila obrat dosažený u nezávislých zákazníků. Avšak z důvodu celkového zvýšení výrobních nákladů o 12 % se této společnosti nepodařilo znovu dosahovat zisku. Když se situace na trhu v roce 2005 zhoršila, společnost TDR nebyla schopna překonat špatnou výkonnost v roce 2004, tedy v „mimořádně příznivém roce“.

¹⁹⁰ Začtvrté, pokud jde o společnost Vargön Alloys, žalobkyně uvádí, že objem prodeje této společnosti nezávislým zákazníkům se v roce 2004 procentuálně zvýšil více než poptávka a tato společnost zvýšila výrobu a měla prospěch z vyšších cen, jelikož zvýšila obrat dosažený u nezávislých zákazníků. Její výrobní náklady však vzrostly o 15 %. Žalobkyně podotýká, že společnost Vargön Alloys utrpěla podle orgánů další ztráty ve výši 45 %. Přestože orgány neposkytly v tomto ohledu žádné vysvětlení, je zřejmé, že tento vývoj je třeba přičíst problémům na straně této společnosti, a nikoliv sporným dovozům. V letech 2004 a 2005 společnost Vargön Alloys snížila výrobu

ferosilicia o polovinu z důvodu zvýšení ceny elektrické energie. Během období šetření kromě toho přeorientovala část výroby ferosilicia s cílem zvýšit svoji ziskovost, což mělo za následek snížení prodeje ferosilicia a podílu na trhu.

- 191 Zapáté, pokud jde o společnosti FerroPem SAS a FerroAtlántica, žalobkyně uvádí, že společnost FerroPem mezi roky 2003 a 2004 omezila prodej ferosilicia nezávislým zákazníkům, ale zvýšila výrobu a prodala zásoby, což prokazuje, že společnost FerroPem zvýšila vlastní spotřebu. Z toho podle žalobkyně vyplývá, že obrat dosažený společností FerroPem u nezávislých zákazníků se snížil. Jelikož výrobní náklady ve stejném období vzrostly o 24 %, je logické, že ziskovost společnosti FerroPem se podstatně snížila. V důsledku zvýšení cen elektrické energie společnost FerroAtlántica zastavila výrobu v době špičky a tím umožnila oddělení elektrické energie dosáhnout lepších zisků. Kromě toho její nabytí společnosti FerroPem znamenalo pro obě společnosti náklady na restrukturalizaci. Posledně uvedené společnosti přesto dosáhly nejlepší výkonnosti na trhu tím, že v letech 2004 a 2005 zvýšily prodej, zatímco celková spotřeba ve Společenství klesala. Co se týče roku 2005 a období šetření, venezuelská část společnosti FerroAtlántica zvýšila své vývozy do Společenství. Skupina FerroAtlántica jako celek dosáhla velmi dobré výkonnosti a nezdá se, že utrpěla újmu. Takovou újmu nelze podle žalobkyně v každém případě přičítat dumpingovým dovozům.

- 192 Rada, podporovaná vedlejšími účastníky, s argumenty žalobkyně nesouhlasí.

Závěry Tribunálu

- 193 V rámci osmé části prvního žalobního důvodu žalobkyně především kritizují skutečnost, že orgány nezohlednily činitele, které individuálně způsobily újmu výrobcům Společenství a měly rovněž dopad na výrobní odvětví Společenství jako celek.

¹⁹⁴ V bodě 88 výše již bylo uvedeno, že na rozdíl od toho, co tvrdí Rada, analýza existence příčinné souvislosti nemusí být nutně prováděna na úrovni výrobního odvětví Společenství jako celku, takže každá újma způsobená individuálně výrobcí ve Společenství jiným činitelem než dumpingovými dovozy nemůže být zohledněna. Újma způsobená individuálně výrobcí ve Společenství jiným činitelem než dumpingovými dovozy musí být zohledněna, jestliže přispěla k újmě, jež byla zjištěna v případě výrobního odvětví Společenství jako celku.

¹⁹⁵ Je však třeba upřesnit, že nutnost zohlednit činitele, které individuálně způsobily újmu výrobcí, jestliže přispěly k újmě výrobního odvětví Společenství jako celku, v projednávané věci neznamená, že orgány měly povinnost systematicky analyzovat individuální situaci každého výrobce ve Společenství.

¹⁹⁶ V tomto ohledu je třeba konstatovat, že argumenty uplatněné žalobkyněmi neprokazují, že individuální situace výrobců ve Společenství způsobila újmu výrobnímu odvětví Společenství jako celku, nebo k ní alespoň přispěla.

- 197 Zprvé, pokud jde o argumenty týkající se společnosti Huta Laziska, jsou v podstatě totožné s některými argumenty předloženými v rámci třetí části projednávaného žalobního důvodu. Bylo přitom konstatováno, že tyto argumenty nejsou opodstatněné. Z toho plyne, že tyto argumenty musí být v rámci přezkumu projednávané části rovněž zamítnuty jako neopodstatněné.
- 198 Zadruhé, pokud jde o situaci společnosti OFZ, skutkové okolnosti popsané žalobkyněmi směřují k prokázání, že tato společnost byla restrukturalizována, což přispělo k újmě způsobené výrobnímu odvětví Společenství. V rámci přezkumu třetí části projednávaného žalobního důvodu již však bylo konstatováno, že přeorientování výroby, včetně výroby společnosti OFZ, byla orgány zohledněna. Navíc, i když situace popsaná žalobkyněmi pro roky 2004 a 2005 mohla skutečně přispět k újmě, je rovněž možné, jak uvádí Rada, že taková situace byla způsobena výskytem dovozů za nízké ceny na trhu Společenství. Nelze mít tedy za to, že žalobkyně prokazují, že situace společnosti OFZ přispěla k újmě způsobené výrobnímu odvětví Společenství.
- 199 Zatřetí, pokud jde o situaci společnosti TDR, skutečnosti vylíčené žalobkyněmi směřují k prokázání, že újma způsobená této společnosti souvisí se zvýšením jejich výrobních nákladů. Jelikož již bylo takové tvrzení zamítnuto v rámci přezkumu čtvrté části projednávaného žalobního důvodu, je třeba argumenty týkající se situace společnosti TDR – uplatněné v rámci projednávané části – stejným způsobem zamítnout jako neopodstatněné.
- 200 Začtvrté, pokud jde o situaci společnosti Vargön Alloys, žalobkyně odkazují na přeorientování výroby touto společností a na zvýšení jejich výrobních nákladů. Jelikož argumenty týkající se dopadu těchto činitelů na újmu způsobenou výrobnímu odvětví

Společenství již byly v rámci přezkumu třetí a čtvrté části projednávaného žalobního důvodu zamítnuty, argumenty týkající se situace společnosti Vargön Alloys uplatněné v rámci projednávané části je třeba rovněž zamítnout.

²⁰¹ Zapáté, pokud jde o situaci společností FerroPem a FerroAtlántica, je třeba uvést, že žalobkyně v případě těchto společností popisují celkovou příznivou hospodářskou situaci a neprokazují, v čem taková situace mohla přispět k újmě způsobené výrobnímu odvětví Společenství. Argumenty týkající se těchto dvou společností nemohou tudíž obstát.

²⁰² Z toho plyne, že osmou část prvního žalobního důvodu je třeba v rozsahu, v němž se týká konkrétní situace výrobců, zamítnout jako neopodstatněnou.

²⁰³ S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba první, druhou, čtvrtou a pátou část prvního žalobního důvodu, tři první výtky třetí části prvního žalobního důvodu a osmou část prvního žalobního důvodu v rozsahu, v němž se týká individuální analýzy činitelů újmy, zamítnout jako neopodstatněné. Je třeba rovněž zamítnout šestou část prvního žalobního důvodu jako částečně neopodstatněnou a částečně nepřijatelnou. Konečně je třeba uvést, že porušení zjištěná v rámci přezkumu čtvrté výtky třetí části prvního žalobního důvodu a v rámci přezkumu sedmé části téhož žalobního důvodu nemohou odůvodnit zrušení napadeného nařízení.

3. K neexistenci kolektivní analýzy činitelů újmy (první a osmá část prvního žalobního důvodu)

a) Argumenty účastníků řízení

- 204 V rámci první části prvního žalobního důvodu žalobkyně uvádí, že přístup Rady je zjevně nevhodný, jelikož analyzovala, zda jiné činitele – posuzovány samostatně – byly příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství, zatímco v projednávané věci byla nezbytná analýza společného dopadu jiných činitelů. Zprvce měl totiž velký počet jiných činitelů dopad na výrobní odvětví Společenství a toto výrobní odvětví utrpělo pouze malou újmu. Zadruhé jednotliví výrobci ve Společenství se nachází ve velmi odlišných situacích. Zatřetí několik účastníků antidumpingového řízení v průběhu uvedeného řízení zdůraznilo, že jiné činitele – posuzovány společně – vysvětlují materiální újmu způsobenou výrobnímu odvětví Společenství.
- 205 V rámci osmé části prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že orgány měly společně posoudit vliv jiných známých činitelů než dumpingových dovozů. I když totiž jediný z těchto činitelů – posuzován samostatně – nemusí postačovat k přerušení příčinné souvislosti mezi dovozy dotčenými šetřením a újmou, všechny tyto činitele podle žalobkyně postačovat mohou. Kdyby přitom taková analýza byla v projednávané věci provedena, potvrdila by, že újma výrobního odvětví Společenství byla způsobena vývojem nákladů a trhu, a nikoliv dovozy dotčenými šetřením.
- 206 Zprvce žalobkyně vysvětlují, že není legitimní přičítat vývoj cen v roce 2005 a během období šetření – tedy ceny o 15 % nižší v roce 2005 než v roce 2004 a o 6 % nižší během období šetření než v roce 2004 – dovozům dotčeným šetřením, jelikož uvedený

vývoj byl součástí obecného vyvážení tržních cen vzhledem k roku 2004. Snížení cen je totiž podle žalobkyň logickým důsledkem celosvětového poklesu poptávky v roce 2005. Podle žalobkyň se přitom dá očekávat, že v době poklesu poptávky výrobci ve Společenství utrpí ztráty na zisku, což znamená, že snížené zisky samy o sobě k prokázání újmy nestačí.

207 Zadruhé žalobkyně zdůrazňují úzkou souvislost mezi zvýšením výrobních nákladů a ztrátou ziskovosti. Žalobkyně tak tvrdí, že snížení zisků v roce 2005 – způsobené zmenšením trhu – bylo dále prohloubeno zvýšením nákladů, které již měly vážný dopad na ziskovost výrobců ve Společenství v roce 2004. To mělo efekt sněhové koule, pokud jde o zvýšení výrobních nákladů a ztráty na zisku, tedy efekt, který byl udržován snížením výroby. Žalobkyně dále uvádí, že výrobní náklady výrobního odvětví Společenství převyšovaly v roce 2005 a během období šetření tržní ceny, i když uvedené ceny byly v roce 2005 nejvyšší na světě. Žalobkyně navíc tvrdí, že zvýšení výrobních nákladů vyplývá nejprve z vyšších nákladů na vstupy, dále ze ztráty úspor z rozsahu v důsledku snížení nebo přeorientování výroby a konečně z jiných činitelů, jež nesouvisí se spornými dovozy.

208 Rada, podporovaná vedlejšími účastníky, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

b) Závěry Tribunálu

209 Nejprve je třeba připomenout, že v bodě 43 výše již bylo uvedeno, že za určitých okolností může být požadována kolektivní analýza činitelů újmy, a to zejména tehdy, když orgány v případě velkého počtu jiných činitelů újmy než dumpingových dovozů

dospěly k závěru, že tyto činitele mohly přispět k újmě, ale že v rámci jejich individuálního posouzení nemohl mít tento účinek podstatný význam.

- 210 V projednávané věci orgány v bodech 115 až 136 odůvodnění prozatímního nařízení a v bodech 87 až 101 odůvodnění napadeného nařízení individuálně analyzovaly dvanáct jiných činitelů újmy než jsou dumpingové dovozy, tedy dovozy z Norska, Islandu, Brazílie a Venezuely, konkurenci dalšího výrobce ve Společenství, vývoj poptávky, výrobní výkonnost výrobního odvětví Společenství, kolísání měnových kurzů, výrobní náklady, přeorientování výroby, způsob stanovení cen ferosilicia a konkurenceschopnost výrobního odvětví Společenství. Orgány dospěly k závěru, že žádný z těchto činitelů nepřispěl individuálně k újmě vzniklé výrobnímu odvětví Společenství, s výjimkou dovozů z Islandu a Venezuely, jejichž účinku však nebyl připisován podstatný význam.
- 211 Analýza provedená v bodech 49 až 203 výše umožnila prokázat, že individuální analýza činitelů újmy nebyla stižena zjevně nesprávným posouzením, avšak s výjimkou dvou činitelů – dotčených v rámci přezkumu čtvrté výtky třetí části a sedmé části prvního žalobního důvodu –, které orgány opomenuly analyzovat, ale v jejichž případě žalobkyně nepředkládají důkaz o tom, že v projednávaném případě přispěly k újmě způsobené výrobnímu odvětví Společenství. Na základě výše uvedeného je tedy třeba dospět k závěru, že orgány mohly, aniž se dopustily zjevně nesprávného posouzení, upustit od provedení kolektivní analýzy jiných činitelů újmy než dumpingových dovozů.
- 212 Tento závěr nelze zpochybnit argumenty, které žalobkyně uplatnily v rámci první části prvního žalobního důvodu. Zaprvé, pokud jde o argument založený na vyjádřeních předložených v průběhu šetření dalšími účastníky antidumpingového řízení, je třeba jej odmítnout jako nepřipustný, jelikož žalobkyně v podstatě neuvádí žádnou

argumentaci, ale pouze odkazují na vyjádření dalších účastníků antidumpingového řízení, která přikládají k žalobě. V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 21 prvního pododstavce statutu Soudního dvora, který se vztahuje na Tribunál na základě čl. 53 prvního pododstavce uvedeného statutu, a čl. 44 odst. 1 písm. c) a d) jednacího řádu Tribunálu, musí každá žaloba uvádět předmět sporu, návrhová žádání žalobce a stručný popis dovolávaných žalobních důvodů. Tyto údaje musí být natolik jasné a přesné, aby umožnily žalovanému připravit si svou obhajobu a Tribunálu rozhodnout o žalobě. Za účelem zajištění právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti je pro přípustnost žaloby třeba, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je žaloba založena, vyplývaly přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně z textu samotné žaloby (rozsudky Tribunálu ze dne 6. května 1997, *Guérin automobiles v. Komise*, T-195/95, Recueil, s. II-679, bod 20, a ze dne 3. února 2005, *Chiquita Brands a další v. Komise*, T-19/01, Sb. rozh. s. II-315, bod 64). Ačkoli lze obsah žaloby podpořit a doplnit v konkrétních bodech odkazy na výňatky z písemností, které tvoří její přílohu, obecný odkaz na jiné písemnosti, třebaže jsou k žalobě přiloženy, nemůže zhojit neexistenci základních prvků právní argumentace, které musejí být uvedeny v žalobě (usnesení Tribunálu ze dne 21. května 1999, *Asia Motors a další v. Komise*, T-154/98, Recueil, s. II-1703, bod 49).

213 Zadruhé, pokud jde o argument založený na skutečnosti, že jednotliví výrobci ve Společenství se nachází ve velmi odlišných situacích, je třeba konstatovat, že tento argument je v podstatě totožný s argumenty uplatněnými v rámci osmé části v rozsahu, v němž se týká konkrétních situací výrobců. Jelikož bylo rozhodnuto, že je třeba tuto část zamítnout jako neopodstatněnou, argument nemůže přispět k prokázání toho, že v projednávaném případě byla požadována kolektivní analýza jiných činitelů újmy než dumpingových dovozů.

214 Stejně tak nelze tento závěr zpochybnit argumenty uplatněnými žalobkyněmi v rámci osmé části prvního žalobního důvodu. Tyto argumenty jsou totiž v podstatě totožné

s některými argumenty uplatněnými v rámci třetí až páté části prvního žalobního důvodu. Jelikož bylo v rámci přezkumu těchto částí rozhodnuto, že tyto argumenty jsou neopodstatněné, posledně uvedené nemohou přispět k prokázání toho, že v prodávávaném případě byla požadována kolektivní analýza jiných činitelů újmy než dumpingových dovozů.

- ²¹⁵ První a osmou část prvního žalobního důvodu je tudíž třeba v rozsahu, v němž vychází z neexistence kolektivní analýzy činitelů újmy, zamítnout jako neopodstatněné. Navíc je třeba s ohledem na tento závěr zamítnout rovněž první část prvního žalobního důvodu v rozsahu, v němž vychází z právního omylu, pokud jde o povinnost provést kolektivní analýzu jednotlivých činitelů újmy.

B – Ke druhému žalobnímu důvodu, který se týká existence zájmu Společenství

1. K první části druhého žalobního důvodu, jež se týká rostoucího trendu cen ferrosilicia po období šetření

a) Argumenty účastníků řízení

- ²¹⁶ Zaprvé žalobkyně tvrdí, že Rada zjevně nesprávně vyložila čl. 6 odst. 1 základního nařízení (nyní čl. 6 odst. 1 nařízení č. 1225/2009). Rada se tak v bodě 106 odůvodnění napadeného nařízení nesprávně dovolávala tohoto ustanovení za účelem tvrzení, že

v rámci posuzování zájmu Společenství nemusí zohlednit vývoj po období šetření. Článek 6 odst. 1 základního nařízení se však podle žalobkyň uplatní pouze na posouzení dumpingu a újmy. Článek 21 základního nařízení (nyní článek 21 nařízení č. 1225/2009), jenž se týká zájmu Společenství, neobsahuje žádné časové omezení. Kritérium zájmu Společenství je tak kritériem prospektivním, takže jeho použití nelze z povahy věci omezit na údaje, které se týkají období, jež končí před zahájením šetření. Orgány navíc obvykle zohledňují informace vztahující se k období po období šetření, což učinily například v nařízení č. 1420/2007. Tribunál navíc v rozsudku ze dne 14. listopadu 2006, Nanjing Metalink v. Rada (T-138/02, Sb. rozh. s. II-4347, bod 59), vysvětlil, že cílem zákazu zohlednění skutečností, které nastaly po skončení období šetření, je zajistit, aby důkazy, na kterých je založeno stanovení dumpingu a újmy, nebyly ovlivněny jednáním dotčených výrobců následujícím po zahájení antidumpingového řízení. Tyto úvahy se však podle názoru žalobkyň nepoužijí na posouzení zájmu Společenství, jelikož tento zájem nemůže být předmětem manipulace ze strany účastníků šetření.

²¹⁷ Zadruhé žalobkyně uvádí, že Rada se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když v bodě 106 odůvodnění napadeného nařízení tvrdila, že jelikož se výrobní náklady v měsících následujících po období šetření zvýšily, výrobní odvětví Společenství se nezotavilo do takové míry, aby uložení antidumpingových opatření nebylo oprávněné, a to navzdory rostoucímu trendu cen ferosilicia. I když je pravda, že hlavní náklady na výrobu ferosilicia se po období šetření nadále zvyšovaly, rozsah tohoto zvýšení nákladů byl podle žalobkyň nižší než rozsah zvýšení ceny ferosilicia. Zatímco ceny ferosilicia mezi obdobími šetření a přijetím napadeného nařízení vzrostly o 50 %, cena

elektrické energie, která je hlavním výrobním nákladem, vzrostla v druhé polovině roku 2007 přibližně o 4%. Tím bylo výrobcům ve Společenství umožněno překročit 5 % hranici ziskového rozpětí považovanou v napadeném nařízení za přiměřenou. Výrobci ve Společenství poté začali opět vyrábět ferosilicium.

- 218 Zatřetí žalobkyně v replice tvrdí, že Rada náležitě neodůvodnila zamítnutí argumentů a důkazů, které žalobkyně předložily v rámci antidumpingového šetření, aby prokázaly, že zvýšení cen ferosilicia, ke kterému došlo po období šetření, mělo větší význam než zvýšení nákladů.
- 219 Rada, podporovaná vedlejšími účastníky, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

b) Závěry Tribunálu

- 220 V rámci přezkumu projednávané části druhého žalobního důvodu je třeba na prvním místě určit, zda se Rada dopustila právního omylu, když měla v bodě 106 odůvodnění napadeného nařízení za to, že čl. 6 odst. 1 základního nařízení je použitelný na zjištění existence zájmu Společenství na uložení antidumpingových opatření, což znamená, že informace vztahující se k období po období šetření nemohou být zpravidla použity za účelem uvedeného zjištění.
- 221 Doslovný a teleologický výklad čl. 6 odst. 1 a čl. 21 odst. 1 základního nařízení (nyní čl. 21 odst. 1 nařízení č. 1225/2009) umožňuje dospět k závěru, že na rozdíl od toho, co tvrdí Rada v bodě 106 odůvodnění napadeného nařízení, není čl. 6 odst. 1 základního

nařízení použitelný na zjištění existence zájmu Společenství, jak je uvedeno v čl. 21 odst. 1 základního nařízení, což znamená, že údaje týkající se období po období šetření mohou být v rámci tohoto zjištění zohledněny.

222 Je třeba připomenout, že článek 6 základního nařízení je nadepsán „Šetření“. Článek 6 odst. 1 základního nařízení stanoví, že šetření „se týká dumpingu i újmy a je prováděno současně“. V tomto odstavci je rovněž uvedeno, že „[a]by bylo zjištění reprezentativní, zvolí se [období šetření]“, a že „[k] informacím, které se týkají pozdějšího období, se zpravidla nepřihlíží“. Jelikož čl. 6 odst. 1 základního nařízení uvádí, že šetření se týká pouze stanovení dumpingu a újmy, poslední věta téhož ustanovení, podle které vývoj po období šetření nelze zpravidla zohlednit, se stejným způsobem použije pouze na posouzení dumpingu a újmy.

223 Tento výklad je potvrzen analýzou účelu čl. 6 odst. 1 základního nařízení. Podle judikatury mají stanovení období šetření a zákaz zohlednění skutečností, které nastaly po jeho skončení, za cíl zajistit, aby výsledky šetření byly reprezentativní a hodnověrné (rozsudek Tribunálu ze dne 20. června 2001, Euroalliances v. Komise, T-188/99, Recueil, s. II-1757, bod 74). Období šetření stanovené v čl. 6 odst. 1 základního nařízení směřuje zejména k zajištění toho, aby důkazy, na kterých je založeno stanovení dumpingu a újmy, nebyly ovlivněny jednáním dotčených výrobců následujícím po zahájení antidumpingového řízení, a tedy aby konečné clo uložené na konci řízení mohlo účinně nahradit újmu vyplývající z dumpingu (rozsudek Nanjing Metalink v. Rada, bod 216 výše, bod 59). Je však třeba dát za pravdu žalobkyním, že jestliže dotčené strany mohou ovlivnit stanovení dumpingu a újmy změnou své obchodní politiky,

taková možnost neexistuje v případě zjištění existence zájmu Společenství na uložení opatření. Cíl vymezení období šetření, mimo které není k údajům přihlíženo, není tedy v kontextu článku 21 základního nařízení relevantní.

²²⁴ Stejně tak je třeba zdůraznit, že článek 21 základního nařízení neobsahuje žádné časové omezení týkající se údajů, jež mohou orgány zohlednit za účelem zjištění existence zájmu Společenství. Dále je třeba zdůraznit, že podle judikatury vyžaduje přezkum zájmu Společenství posouzení pravděpodobných důsledků použití i nepoužití zamýšlených opatření pro zájem výrobního odvětví Společenství a pro ostatní dotčené zájmy. Toto posouzení zahrnuje prognózu založenou na předpokladech ohledně budoucích událostí, jež vyžaduje posouzení složitých hospodářských situací (rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2003, Euroalliances a další v. Komise, T-132/01, Recueil, s. II-2359, bod 47). Vzhledem k tomu, že analýza uvedená v článku 21 základního nařízení je prospektivní, orgány mohou být nuceny zohlednit informace, které se netýkají období šetření, ale až období následujícího.

²²⁵ Je tudíž třeba souhlasit s žalobkyněmi, že Rada se v bodě 106 odůvodnění napadeného nařízení dopustila právního omylu, když čl. 6 odst. 1 základního nařízení použila na zjištění existence zájmu Společenství.

²²⁶ Avšak přestože orgány byly toho názoru, že čl. 6 odst. 1 základního nařízení je použitelný na zjištění existence zájmu Společenství, v bodě 106 odůvodnění napadeného nařízení analyzovaly dostupné informace vztahující se k období po období šetření. Právní omyl nemůže tedy jako takový ovlivnit legalitu napadeného nařízení.

227 Na druhém místě je třeba určit, zda je přezkum informací vztahujících se k období po období šetření, který orgány provedly v bodě 106 odůvodnění napadeného nařízení, stížen zjevně nesprávným posouzením. V tomto ohledu je třeba připomenout, že pokud jde o posouzení složité hospodářské situace, Komise má při posuzování zájmu Společenství širokou posuzovací pravomoc. Soud Unie musí tedy omezit svůj přezkum na ověření dodržení procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění použitých k provedení zpochybňované volby, neexistence zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a neexistence zneužití pravomoci (rozsudek Euroalliances a další v. Komise, bod 224 výše, bod 67).

228 Je třeba připomenout, že Rada v bodě 106 odůvodnění napadeného nařízení uvedla, že nelze dospět k závěru, že se výrobní odvětví Společenství zotavilo do takové míry, aby uložení opatření nebylo oprávněné, jelikož i když ceny ferosilicia měly v měsících následujících po období šetření rostoucí trend, ceny za významné vstupní náklady u ferosilicia se také zvýšily.

229 Tvrzení žalobkyně, podle kterého je bod 106 odůvodnění napadeného nařízení stížen zjevně nesprávným posouzením, je založeno na dvou argumentech. Zaprvé ceny mezi obdobími šetření a přijetím napadeného nařízení vzrostly o 50%. Zadruhé výrobní náklady nevyšly v takové míře jako ceny ferosilicia.

230 Je však třeba poznamenat, že dokumenty předložené žalobkyněmi na podporu těchto argumentů, a to jak v rámci řízení před Tribunálem, tak v rámci antidumpingového řízení, trpí základním nedostatkem. I když mohou prokázat, že ceny ferosilicia vzrostly v měsících následujících po konci období šetření, nijak neprokazují, že zvýšení veškerých nákladů bylo mnohem mírnější. Žalobkyně v tomto ohledu pouze předkládají dokument, který uvádí zvýšení ceny elektřiny o 4%, ale neuvádí vývoj ceny jiných vstupů.

- 231 Podle článku 21 odst. 7 základního nařízení (nyní čl. 21 odst. 7 nařízení č. 1225/2009) se však k informacím předloženým orgánům přihlédne pouze tehdy, jsou-li podloženy konkrétními důkazy, které potvrzují jejich správnost. Vzhledem k tomu, že takové důkazy nebyly k dispozici, nelze Radě vytýkat žádné zjevně nesprávné posouzení.
- 232 S ohledem na nedostatek důkazů předložených žalobkyněmi je jejich argumentace tím méně odůvodněná, že základní nařízení stanoví specifické mechanismy, jejichž cílem je zabývat se některými vývoji po období šetření (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 7. května 1987, *Nippon Seiko v. Rada*, 258/84, Recueil, s. 1899, bod 53). Článek 11 odst. 3 základního nařízení (nyní čl. 11 odst. 3 nařízení č. 1225/2009) tak stanoví, že prozatímní přezkum lze zahájit ve třech případech: jestliže zachování opatření na vyrovnání dumpingu už není nutné, jestliže újma v případě zrušení nebo změny opatření pravděpodobně nebude přetrvávat ani se neobnoví a jestliže stávající opatření nedostačují nebo již nedostačují k vyrovnání účinku dumpingu. Článek 11 odst. 8 základního nařízení (nyní čl. 11 odst. 8 nařízení č. 1225/2009) stanoví vrácení antidumpingových cel, pokud se prokáže, že dumpingové rozpětí, na jehož základě bylo clo zapláceno, bylo odstraněno nebo sníženo natolik, že je nižší než platné clo. Konečně podle čl. 14 odst. 4 základního nařízení (nyní čl. 14 odst. 4 nařízení č. 1225/2009) smí být použitelnost antidumpingových opatření pozastavena, změnily-li se dočasně tržní podmínky natolik, že není pravděpodobné, že by se v důsledku pozastavení použitelnosti opatření újma obnovila.
- 233 S ohledem na výše uvedené nelze mít za to, že bod 106 odůvodnění napadeného nařízení je stížen zjevně nesprávným posouzením.
- 234 Na třetím místě argument žalobkyň týkající se neodůvodněného zamítnutí důkazů, které předložily, není odůvodněný. V bodě 230 výše bylo totiž stanoveno, že

dokumenty, které žalobkyně poskytly orgánům, mohly prokázat, že ceny ferosilicia vzrostly v měsících následujících po konci období šetření, ale nijak neprokázaly, že zvýšení veškerých nákladů bylo mnohem mírnější. Odůvodnění uvedené v bodě 106 odůvodnění napadeného nařízení je tedy dostatečné k zamítnutí těchto dokumentů.

235 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba první část druhého žalobního důvodu zamítnout v plném rozsahu. Je totiž třeba uvést, že právní omyl zjištěný v rámci přezkumu této části nemůže odůvodnit zrušení napadeného nařízení.

2. Ke druhé části druhého žalobního důvodu, jež se týká předchozí zkušenosti prokazující, že antidumpingová opatření nepomáhají výrobnímu odvětví Společenství

a) Argumenty účastníků řízení

236 Žalobkyně tvrdí, že Rada se dopustila zjevně nesprávného posouzení, jelikož v bodech 117 a 118 odůvodnění napadeného nařízení odmítla zohlednit předchozí zkušenost, ačkoli tato zkušenost ukazuje, že antidumpingová opatření v odvětví ferosilicia neumožňují dosáhnout požadovaného ozdravného účinku a zbytečně zatěžují výrobní odvětví Společenství. I když je pravda, že rozhodnutí o přijetí antidumpingových opatření musí být založeno na informacích shromážděných a analyzovaných v průběhu příslušného šetření, dopad dřívějších opatření je podle žalobkyň důležitým a relevantním faktorem, který musí být zohledněn v rámci použití článku 21 základního nařízení. V rozhodnutí 2001/230/ES ze dne 21. února 2001 o zastavení

antidumpingového řízení týkajícího se dovozu ferosilicia pocházejícího z Brazílie, Čínské lidové republiky, Kazachstánu, Ruska, Ukrajiny a Venezuely (Úř. věst. L 84, s. 36), Komise přitom ukončila platnost antidumpingových opatření uložených na dovoz ferosilicia od roku 1987 z důvodu, že neumožnila dosáhnout očekávaného ozdravného účinku navzdory značnému zatížení, které kladla na uživatele ve Společenství. Rozhodnutí Komise bylo potvrzeno Tribunálem. Na základě výše uvedeného jsou žalobkyně toho názoru, že orgány měly určit, v čem je projednávaný případ odlišný, aby tak odůvodnily odlišnost přijaté analýzy.

²³⁷ Rada, podporovaná vedlejšími účastníky, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

b) Závěry Tribunálu

²³⁸ V rámci projednávané části druhého žalobního důvodu žalobkyně v podstatě tvrdí, že orgány měly v bodech 117 a 118 odůvodnění napadeného nařízení zohlednit rozhodnutí 2001/230, které ukončilo platnost antidumpingových opatření uložených na dovoz ferosilicia z důvodu, že neměla očekávaný ozdravný účinek. Tuto výtku je třeba analyzovat ve světle judikatury uvedené v bodě 227 výše.

²³⁹ Je třeba uvést, že Rada v bodech 117 a 118 odůvodnění napadeného nařízení odmítla zohlednit rozhodnutí 2001/230, jelikož základní nařízení požaduje, aby se rozhodnutí přijímala na základě informací shromážděných a analyzovaných v průběhu příslušného šetření, a nikoliv na základě předchozích šetření.

²⁴⁰ V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 21 odst. 1 základního nařízení stanoví, že za účelem zjištění, zda je v zájmu Společenství přijmout určitá opatření, je třeba komplexně posoudit všechny zájmy, včetně zájmů domácích výrobních odvětví, uživatelů a spotřebitelů. V rámci posouzení zájmu Společenství je podle judikatury třeba vyvážit zájmy jednotlivých dotčených osob se zájmem obecným (rozsudek Euroalliges a další v. Komise, bod 224 výše, bod 48).

²⁴¹ Je třeba znovu zdůraznit, že jak bylo uvedeno v bodě 227 výše, Komise má při posuzování zájmu Společenství širokou posuzovací pravomoc. Tuto posuzovací pravomoc je třeba v každém jednotlivém případě vykonávat v závislosti na veškerých relevantních okolnostech (v tomto smyslu viz rozsudek Gestetner Holdings v. Rada a Komise, bod 227 výše, bod 43). Nicméně dřívější rozhodnutí o neexistenci ozdravného charakteru antidumpingových opatření uložených v minulosti na dovoz totožného výrobku ze stejných zemí, jako jsou země dotčené šetřením, může být relevantní v rámci použití čl. 21 odst. 1 základního nařízení, jestliže přispívá k prokázání toho, že přijetí antidumpingových opatření není v obecném zájmu. V takovém případě však účastníku řízení, který se uvedeného rozhodnutí dovolává, přísluší vysvětlit, v čem jsou okolnosti, za kterých bylo toto rozhodnutí přijato, srovnatelné s okolnostmi probíhajícího antidumpingového řízení a proč by závěry vyvozené v tomto rozhodnutí měly být použity na uvedené řízení.

²⁴² Žalobkyně v projednávaném případě neprokázaly, v čem byly okolnosti, za kterých bylo rozhodnutí 2001/230 přijato, srovnatelné a odůvodňovaly uplatnění těchto závěrů na skutkové okolnosti projednávané věci. Navíc, jak uvádí Rada, okolnosti, za kterých bylo rozhodnutí 2001/230 přijato, byly odlišné od okolností projednávané věci. Toto rozhodnutí bylo přijato po přezkumu opatření před pozbytím platnosti a opatření platila vůči jednotlivým zemím řadu let, což znamená, že výrobní odvětví Společenství požívalo dlouhodobě ochrany na trhu. V projednávané věci tomu tak

nebylo. Kromě toho v rozhodnutí 2001/230 Komise k učinění závěru, že není vhodné přijmout antidumpingová opatření, vycházela ze skutečnosti, že situace výrobního odvětví Společenství se navzdory dlouhodobé ochraně nezlepšila. Podmínky převládající na trhu ferosilicia ve Společenství, které byly zkoumány v rozhodnutí 2001/230, se tedy zásadně lišily od podmínek v projednávané věci.

- ²⁴³ Vzhledem k tomu, že žádný z argumentů uplatněných žalobkyněmi neprokazuje, že body 117 a 118 odůvodnění napadeného nařízení jsou stíženy zjevně nesprávným posouzením, je třeba tudíž druhou část druhého žalobního důvodu zamítnout jako neopodstatněnou.

3. Ke třetí části druhého žalobního důvodu, jež se týká analýzy dopadu antidumpingových opatření na uživatele

a) Argumenty účastníků řízení

- ²⁴⁴ Na prvním místě, žalobkyně uvádí, že Rada se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když dospěla k závěru, že dopad antidumpingových opatření na uživatele je zanedbatelný. Zaprvé Rada v bodě 115 odůvodnění napadeného nařízení pouze uvedla vliv na zisk v procentech. Toto je podle žalobkyň zavádějící, jelikož s průměrnou celní sazbou ve výši 23,4 % musí uživatelská odvětví nést přímé dodatečné náklady ve výši přibližně 104 milionů eur ročně. Antidumpingová opatření kromě toho uživatelům

ve Společenství způsobují dodatečné nepřímé náklady, které souvisí s přerušením zásobování a krátkodobým a střednědobým nárůstem cen ferosilicia.

²⁴⁵ Zadruhé žalobkyně poznamenávají, že Rada nezohlednila skutečnost, že uživatelé ve Společenství byli k uspokojení svých potřeb ohledně ferosilicia během posuzovaného období stále více závislí na dovozu, jelikož výrobci ve Společenství nemohli a ani si nepřáli tyto potřeby uspokojit. Potíže se zásobováním se navíc po posuzovaném období dále zhoršovaly, jelikož společnost Vargön Alloys se rozhodla ukončit výrobu ferosilicia, společnost OFZ se rozhodla zaměřit na výrobu pro vlastní spotřebu společnosti ArcelorMittal, společnost TDR se rozhodla přeorientovat svoji výrobu na křemík a společnost Huta Laziska musela pokračovat ve svém provozu pod soudním dohledem, aniž měla jistotu dodávek elektrické energie.

²⁴⁶ Na druhém místě mají žalobkyně za to, že k dodržení zásady proporcionality musí být vysoké náklady uživatelů porovnány se ziskem výrobního odvětví Společenství. S ohledem na předchozí antidumpingová řízení a vývoj tržních podmínek zájem Společenství vyžadoval, aby nebylo uloženo žádné clo.

²⁴⁷ Na třetím místě žalobkyně v replice tvrdí, že Rada náležitě neodůvodnila rozhodnutí nezohlednit náklady vyplývající pro uživatele ve Společenství z přerušování výroby.

²⁴⁸ Rada, podporovaná vedlejšími účastníky, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

b) Závěry Tribunálu

- 249 V rámci projednávané části druhého žalobního důvodu žalobkyně v podstatě zpochybňuje skutečnost, že antidumpingová opatření mají podstatný dopad na uživatele. Projednávaná část musí být stejně jako dvě předcházející části analyzována ve světle judikatury uvedené v bodě 227 výše.
- 250 Na prvním místě jsou žalobkyně toho názoru, že bod 115 odůvodnění napadeného nařízení je stižen zjevně nesprávným posouzením. V tomto ohledu je třeba uvést, že Rada měla v daném bodě odůvodnění za to, že s přihlédnutím ke skutečnosti, že průměrná konečná celní sazba je 23,4 %, se neočekává, že dopad opatření na ocelářský a slévárenský průmysl bude významný, jelikož ovlivní jejich finanční výsledky maximálně o 0,16 % a 0,33 %.
- 251 Zprvče žalobkyně tvrdí, že tento bod odůvodnění je zavádějící, jelikož uživatelé ferrosilicia musí nést přímé dodatečné náklady ve výši přibližně 104 milionů eur ročně. Je nicméně třeba poznamenat, že žalobkyně netvrdí, že číselné údaje uvedené Radou v daném bodě odůvodnění jsou chybné, pokud jde o ovlivnění finančních výsledků uživatelů. Žalobkyně pouze uvádí číselný údaj odpovídající absolutním dodatečným nákladům uživatelů, ale nevysvětlují, proč je tento číselný údaj spolehlivější nebo příznavnější než číselné údaje uvedené Radou.
- 252 Zadruhé, pokud jde o nepřímé náklady, které budou muset uživatelé nést, žalobkyně nepředkládají žádný důkaz na podporu tvrzení, podle kterého by uživatelé ferrosilicia museli čelit přerušení zásobování. Navíc je třeba dát za pravdu Radě, že se jedná o čistě spekulativní tvrzení, jelikož uložení antidumpingových opatření by nebránilo

prodeji ferosilicia pocházejícího ze zemí dotčených šetřením, ale bránilo by pouze výrobcům, aby tak činili za dumpingovou cenu.

253 Zatřetí, pokud jde o tvrzení žalobkyně, podle kterého si výrobci Společenství ani nepřáli ani nemohli uspokojit potřeby uživatelů během posuzovaného období, je třeba uvést, že žalobkyně se na podporu tohoto tvrzení opírají o dva dokumenty, které Komisi v rámci šetření předložila European Confederation of Iron and Steel Industries (Eurofer, Evropská konfederace průmyslu železa a oceli). Vzhledem k tomu, že tyto dokumenty obsahují jen pouhá tvrzení jiné dotčené strany, nemají žádnou důkazní hodnotu. Žalobkyně vychází rovněž z jednoho článku ve specializovaném tisku, ve kterém je uvedeno, že společnost Vargön Alloys se rozhodla přeorientovat výrobu ferosilicia na výrobu ferrochromu. Tento dokument nepostačuje k prokázání toho, že všichni výrobci Společenství si ani nepřáli ani nemohli dodávat ferosilicium uživatelům ve Společenství.

254 Z toho plyne, že žádný z argumentů uplatněných žalobkyněmi neprokazuje, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla zejména v bodě 115 odůvodnění napadeného nařízení za to, že antidumpingová opatření nebudou mít podstatný dopad na uživatele.

255 Na druhém místě, pokud jde o výtku založenou na porušení zásady proporcionality, postačí konstatovat, že v rámci uvedené výtky jsou v podstatě zopakovány argumenty uplatněné na podporu první a druhé části druhého žalobního důvodu. Vzhledem k tomu, že tyto argumenty byly považovány za neopodstatněné, projednávanou výtku je třeba stejným způsobem zamítnout jako neopodstatněnou.

256 Na třetím místě, pokud jde o porušení povinnosti uvést odůvodnění ohledně přerušování zásobování, je třeba připomenout, že podle judikatury musí z odůvodnění vyžadovaného článkem 253 ES jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu Unie, jenž sporný akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a hájit svá práva a soud Unie mohl vykonávat přezkum (rozsudek Tribunálu ze dne 12. října 1999, *Acme v. Rada*, T-48/96, Recueil, s. II-3089, bod 141). Orgány naproti tomu nejsou povinny v odůvodnění prozatímního nebo konečného nařízení odpovědět na všechny skutkové a právní otázky, které vznesli zúčastnění během správního řízení (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 25. června 1998, *British Airways a další v. Komise*, T-371/94 a T-394/94, Recueil, s. II-2405, bod 94).

257 V tomto kontextu je třeba poznamenat, že Komise v bodech 159 až 166 odůvodnění prozatímního nařízení provedla jasnou a jednoznačnou analýzu důsledků antidumpingových opatření pro uživatele ferosilicia ve Společenství. Stejně tak Rada v bodech 113 až 116 odůvodnění napadeného nařízení provedla přezkum – sice stručnější, ale nikoliv méně jasný – dopadu uložení antidumpingových cel na uvedené uživatele. S ohledem na skutečnost, že orgány nejsou povinny odpovědět na všechny skutkové a právní otázky, které vznesli zúčastnění během správního řízení, žalobkyně tedy nemohou orgánům vytýkat žádné porušení povinnosti uvést odůvodnění.

258 Třetí část druhého žalobního důvodu je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

259 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba druhý žalobní důvod zamítnout.

C – Ke třetímu žalobnímu důvodu, který se týká nedostatečné spolupráce, použití dostupných údajů a přiznání STH

1. K první části třetího žalobního důvodu, jež se týká nedostatečné spolupráce

a) Argumenty účastníků řízení

²⁶⁰ Žalobkyně tvrdí, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila čl. 18 odst. 1 a 3 základního nařízení (nyní čl. 18 odst. 1 a 3 nařízení č. 1225/2009), článek 6.8 antidumpingové dohody a odstavce 3 a 5 přílohy II uvedené dohody, jelikož měla za to, že žalobkyně odmítly spolupracovat, z tohoto důvodu zamítla jejich žádost o přiznání STH a pro výpočet dumpingových rozpětí a újmy vycházela z dostupných údajů.

²⁶¹ Na prvním místě žalobkyně vysvětlují, že spolupracovaly na antidumpingovém šetření. Jejich spolupráci prokazují vyjádření, která předložily v rámci antidumpingového řízení. Dokumentů obsahujících tato vyjádření bylo více, než je obvykle v rámci takového řízení vyžadováno.

²⁶² Na druhém místě žalobkyně uvádí, že i když je pravda, že z důvodu výjimečných okolností nezávislých na jejich vůli nemohly přijmout inspekci na místě, tato situace nepředstavuje odmítnutí spolupráce ve smyslu základního nařízení, jelikož kromě inspekce na místě byly přijaty všechny kroky k plné spolupráci na šetření. Žalobkyně

v tomto ohledu upřesňují, že počítaly s uvedenou inspekci, ale že tato inspekce musela být zrušena pouze šest dní před svým začátkem. Žalobkyně vysvětlují, že neměly k dispozici personál potřebný pro tuto inspekci, neboť uvedený personál pracoval na přípravě investice několika milionů eur na londýnské burze a na antidumpingovém šetření ohledně silikomanganu. Vzhledem k mimořádnému množství práce požadované k zajištění plné spolupráce na jediném antidumpingovém šetření a nutnosti rozsáhlé investice do personálu při přípravě vstupu na burzu se žalobkyně musely rozhodnout, zda budou pokračovat v plné spolupráci na antidumpingovém šetření týkajícím se silikomanganu, které již bylo v pokročilé fázi, nebo zda budou pokračovat v plné spolupráci na šetření týkajícím se ferosilicia. Šetření týkající se silikomanganu přitom vyžadovalo méně úsilí, jelikož inspekce na místě již proběhla, a představovalo významnější obchodní výsledek, jelikož žalobkyně omezily výrobu ferosilicia, a nikoliv výrobu silikomanganu. Žalobkyně proto informovaly Komisi, že budou nadále spolupracovat na šetření ohledně ferosilicia, ale že nebudou tak aktivní, jako v šetření ohledně silikomanganu.

263 Na třetím místě žalobkyně tvrdí, že inspekce nebyla vyžadována. Zprvč žalobkyně uvádí, že několik panelů WTO upřesnilo výklad článku 6.8 antidumpingové dohody a odstavců 3 a 5 přílohy II téže dohody, které čl. 18 odst. 1 a 3 základního nařízení podle bodu 5 odůvodnění téhož nařízení provádí. Ve sporu „Spojené státy – Ocelové plechy“ (WT/DS206/R) tak panel uvedl, že informace musí být ověřitelné, ale že orgány pověřené šetřením se nemohou rozhodnout odmítnout informace, které jim byly poskytnuty, pouze z toho důvodu, že nebyly ověřeny na místě. Toto tvrzení bylo potvrzeno panelem ve sporu „ES – Losos (Norsko)“ (WT/DS337/R), který dodal, že antidumpingová dohoda uznává, že šetření na místě nejsou jediným způsobem, jak konstatovat ověřitelnost informací. Zadruhé, jestliže spolupracující strany předloží

informace, které nemohou být ověřeny na místě, Komise může podle žalobkyň dotčené informace odmítnout, pokud jiné zdroje zpochybňují jejich správnost. Právě z tohoto důvodu žalobkyně navrhy, aby Komise ověřila poskytnuté údaje prostřednictvím jiných dostupných informací. Žalobkyně totiž vysvětlují, že si byly jisté, že poskytnuté informace nebudou zpochybněny, a že nic tedy neodůvodňuje, aby orgány Unie tyto informace k učinění svých závěrů nepoužily.

²⁶⁴ Rada, podporovaná vedlejšími účastníky, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

b) Závěry Tribunálu

²⁶⁵ V rámci projednávané části třetího žalobního důvodu je třeba určit, zda orgány porušily základní nařízení a antidumpingovou dohodu tím, že založily své závěry na dostupných údajích z důvodu rozhodnutí žalobkyň nepřijmout inspekci na místě plánovanou útvaru Komise, přičemž se rozumí, že žalobkyně se aktivně podílely na zbývající části šetření a údaje poskytnuté žalobkyněmi byly ověřitelné jiným způsobem než prostřednictvím inspekce na místě.

²⁶⁶ Podstatou neshody mezi stranami je výklad čl. 18 odst. 1 a 3 základního nařízení, který do práva Unie provádí článek 6.8 antidumpingové dohody a odstavce 3 a 5 přílohy II téže dohody. Konkrétně je třeba určit, zda odmítnutí inspekce na místě odůvodňuje podle tohoto ustanovení použití dostupných údajů. Za účelem odpovědi na

tuto otázku je třeba zohlednit znění čl. 18 odst. 1 a 3 základního nařízení a jeho účel a systematiku uvedeného nařízení.

²⁶⁷ Zaprvé je třeba poznamenat, že čl. 18 odst. 1 a 3 základního nařízení je formulován tak, že orgány jsou oprávněny použít dostupné údaje, pokud účastník řízení kladl překážku inspekci na místě plánované útvary Komise.

²⁶⁸ Článek 18 odst. 1 a 3 základního nařízení se totiž týká použití dostupných údajů orgány na úkor vlastních údajů jednoho nebo vícero účastníků řízení. Zatímco čl. 18 odst. 1 základního nařízení vymezuje případy, ve kterých mohou být dostupné údaje použity, čl. 18 odst. 3 téhož nařízení popisuje případy, ve kterých dostupné údaje nutně použity být nemusí. Možnost použít dostupné údaje existuje podle čl. 18 odst. 1 základního nařízení ve čtyřech případech: když účastník řízení odmítne umožnit přístup k nezbytným informacím, když je neposkytne ve stanovené lhůtě, když klade závažným způsobem překážku šetření nebo když předloží nepravdivé nebo zavádějící informace. Článek 18 odst. 3 základního nařízení stanoví, že nejsou-li informace předložené účastníkem řízení ve všech ohledech dokonalé, přesto se k nim přihlédnou, pokud případné nedostatky neúměrně neztěžují učinění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou předloženy včas, pokud je možno je ověřit a pokud účastník řízení jednal podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

²⁶⁹ Z toho plyne, že odstavce 1 a 3 článku 18 základního nařízení se týkají rozdílných situací. Zatímco čl. 18 odst. 1 základního nařízení popisuje obecně případy, ve kterých informace, jež orgány potřebují pro účely šetření, nebyly poskytnuty, čl. 18 odst. 3

základního nařízení uvádí případy, ve kterých údaje nezbytné pro účely šetření poskytnuty byly, ale nejsou ve všech ohledech dokonalé.

270 Tribunál je toho názoru, že na zrušení inspekce na místě účastníkem řízení je třeba pohlížet nikoliv s ohledem na čl. 18 odst. 3 základního nařízení, ale s ohledem na jeho první odstavec. Je totiž třeba mít za to, že takové zrušení spadá do působnosti čl. 18 odst. 1 uvedeného nařízení. Nelze mít zajisté za to, že se na něj vztahují tři poslední případy uvedené v tomto ustanovení, jak jsou popsány v bodě 268 výše. V případě takového zrušení, o jaké se jedná v projednávaném případě, účastník řízení zjevně neopomíná poskytnout informace ve stanovené lhůtě a neposkytuje žádnou nepravdivou nebo zavádějící informaci. S ohledem na okolnosti zrušení inspekce na místě nelze rovněž v projednávané věci tvrdit, že žalobkyně kladly závažným způsobem překážky šetření. Avšak přestože se na takové zrušení inspekce na místě, o jaké se jedná v projednávaném případě, nevztahují tři poslední případy uvedené v čl. 18 odst. 1 základního nařízení, je třeba je – s výjimkou případu vyšší moci – považovat za odmítnutí přístupu k informacím, které Komise považovala ve smyslu prvního případu popsaného v tomto ustanovení za nezbytné. Důvody uplatněné žalobkyněmi k odůvodnění zrušení inspekce nemohou v projednávaném případě představovat takový případ vyšší moci.

271 Dále je třeba mít za to, že na rozdíl od toho, co navrhuje žalobkyně, čl. 18 odst. 3 základního nařízení nelze použít k vyhýbání se povinnosti přijmout inspekci na místě, jestliže útvary Komise považují takovou inspekci za nezbytnou. Je sice pravda, že účelem inspekce na místě je potvrdit údaje poskytnuté účastníkem řízení v rámci šetření, a je možné, že tyto údaje lze ověřit jinými prostředky než inspekci v prostorách účastníka řízení. Je třeba nicméně připomenout, že podle čl. 18 odst. 3 základního nařízení je použití dostupných údajů při existenci informací, které nejsou ve všech ohledech

dokonalé, vyloučeno pouze tehdy, když účastník řízení jednal podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. V případě odmítnutí inspekce na místě však nelze mít za to, že účastník řízení takovým způsobem jednal.

272 Zadruhé účelem čl. 18 odst. 1 a 3 základního nařízení je potvrzení toho, že odmítnutí inspekce na místě odůvodňuje použití dostupných údajů. Pokud jde o účel čl. 18 odst. 1 základního nařízení, je tak třeba připomenout, že podle judikatury platí, že jelikož základní nařízení Komisi nesvěřuje žádnou vyšetřovací pravomoc, která by jí umožňovala donutit výrobce nebo vývozce, kterých se týká podnět, aby se účastnili šetření nebo poskytli informace, Rada a Komise jsou závislé na dobrovolné spolupráci účastníků řízení při poskytování nezbytných informací ve stanovených lhůtách. V tomto kontextu jsou odpovědi těchto účastníků řízení v dotazníku upraveném v čl. 6 odst. 2 základního nařízení (čl. 6 odst. 2 nařízení č. 1225/2009), jakož i pozdější inspekce, kterou Komise může provést na místě, jak je stanoveno v článku 16 téhož nařízení (nyní článek 16 nařízení č. 1225/2009), zásadní pro průběh antidumpingového řízení. Nebezpečí, že v případě nedostatku spolupráce podniků, kterých se šetření týká, orgány zohlední jiné údaje než jsou údaje poskytnuté v odpovědi na dotazník, je vlastní antidumpingovému řízení a má za cíl povzbuzovat loajální a pečlivou spolupráci těchto podniků (rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2006, Shandong Reipu Biochemicals v. Rada, T-413/03, Sb. rozh. s. II-2243, bod 65). Článek 18 odst. 3 základního nařízení má zajistit, aby orgány nezneužívaly vyloučení údajů, které i když nejsou dokonalé, nicméně mohou být použity a jsou ověřitelné.

273 Použití dostupných údajů, pokud účastník řízení odmítne přijmout inspekci na místě, je v souladu s těmito cíli. Takové odmítnutí je totiž v rozporu s cílem loajální a pečlivé spolupráce, jejíž dodržování má čl. 18 odst. 1 základního nařízení zajistit. Za těchto

okolností navíc nelze orgánům vytýkat žádné zneužívající odmítnutí údajů, což znamená, že údaje, které nebyly ověřeny v rámci inspekce na místě, nemusí být nutně ověřeny jinými prostředky, ale mohou být ponechány bez povšimnutí.

274 Zatřetí možnost použít dostupné údaje, odmítl-li účastník řízení přijmout inspekci na místě, potvrzuje analýza systematiky základního nařízení. V tomto ohledu je třeba uvést, že podle čl. 6 odst. 8 základního nařízení (nyní čl. 6 odst. 8 nařízení č. 1225/2009) musí Komise v rámci šetření o dumpingu a újmě, jež je povinna vést, co nejdůkladněji ověřit správnost informací poskytnutých účastníky řízení, o něž se opírají závěry, s výjimkou okolností uvedených v článku 18 uvedeného nařízení. Článek 16 odst. 1 základního nařízení (nyní čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1225/2009) kromě toho stanoví, že Komise provádí, pokud to považuje za vhodné, inspekce na místě, aby prozkoumala písemnosti dovozců, vývozců, obchodníků, zástupců, výrobců, obchodních svazů a organizací a ověřila poskytnuté informace o dumpingu a způsobené újmě.

275 Z toho plyne, že orgánům přísluší rozhodnout, zda za účelem ověření informací poskytnutých účastníkem řízení považují za nezbytné potvrdit tyto informace prostřednictvím inspekce na místě v prostorách tohoto účastníka řízení, a že v případě, že účastník řízení klade překážky ověření údajů, které poskytl, uplatní se článek 18 základního nařízení a lze použít dostupné údaje.

276 S ohledem na výše uvedené je třeba dospět k závěru, že čl. 18 odst. 1 základního nařízení umožňuje orgánům použít dostupné údaje, pokud účastník řízení kladl překážky inspekci na místě, a že čl. 18 odst. 3 téhož nařízení neukládá orgánům žádnou

povinnost ověřit údaje poskytnuté účastníkem řízení, které nebyly předmětem kontroly na místě, na základě jiných dostupných zdrojů informací.

277 Tento závěr není vyvrácen zprávou panelu WTO, která byla přijata dne 29. července 2002 ve sporu „Spojené státy – Ocelové plechy“ (WT/DS206/R), ani zprávou přijatou dne 15. ledna 2008 ve sporu „ES – Losos (Norsko)“.

278 Žádná z těchto dvou zpráv se totiž otázkou, jak orgány posuzují odmítnutí účastníka řízení přijmout inspekci na místě, nezabývá. V části zprávy týkající se sporu „Spojené státy – Ocelové plechy“, kterou žalobkyně uvádí ve svých písemnostech, tak měl panel námitky proti tvrzení Spojených států, podle kterého některé informace byly v rámci šetření odmítnuty, neboť nesplňovaly kritéria podle odstavce 3 přílohy II antidumpingové dohody. V této souvislosti definoval pojem ověřitelných informací. Stejně tak se část zprávy panelu ve sporu „ES – Losos (Norsko)“, ze které žalobkyně vycházely ve svých písemnostech, týkala toho, zda bylo možné informace předložené po inspekci na místě považovat za ověřitelné.

279 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba dospět k závěru, že vzhledem k rozhodnutí žalobkyně odmítnout inspekci na místě plánovanou útvary Komise mohla Rada legálně, aniž se dopustila zjevně nesprávného posouzení, použít dostupné údaje.

280 První část třetího žalobního důvodu je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

2. Ke druhé části třetího žalobního důvodu, jež se týká použití dostupných údajů bez zohlednění ověřitelných údajů

a) Argumenty účastníků řízení

²⁸¹ Žalobkyně tvrdí, že Rada porušila čl. 18 odst. 5 základního nařízení (nyní čl. 18 odst. 5 nařízení č. 1225/2009), článek 6.8 a odstavce 3 a 5 přílohy II antidumpingové dohody, jelikož ověřitelné údaje, které jí byly poskytnuty, nepřezkoumala vyčerpávajícím způsobem a ve lhůtě. Orgány totiž byly povinny ověřit své závěry na základě informací, které žalobkyně poskytly jakožto dotčené strany, a na základě jejich srovnání s jinými dostupnými informacemi. Toto je podle žalobkyň potvrzeno zprávou panelu WTO, která byla přijata dne 20. prosince 2005 ve sporu „Mexiko – Antidumpingová opatření týkající se rýže“ (WT/DS295/R).

²⁸² Rada, podporovaná vedlejšími účastníky, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

b) Závěry Tribunálu

²⁸³ Žalobkyně v rámci druhé části třetího žalobního důvodu tvrdí, že orgány měly ověřit své závěry na základě informací poskytnutých žalobkyněmi.

- 284 V tomto ohledu je třeba uvést, že s ohledem na čl. 18 odst. 5 základního nařízení je pravda, že používají-li orgány dostupné údaje, jsou povinny je co nejdůkladněji ověřit na základě jiných nezávislých zdrojů nebo na základě informací, které v průběhu šetření předložili jiní účastníci řízení.
- 285 V projednávaném případě je třeba nicméně souhlasit s Radou, že žalobkyně neupřesňují, které závěry by byly zpochybněny, kdyby dostupné údaje byly ověřeny na základě informací, jež poskytly. Žalobkyně rovněž neupřesňují, jaké informace by umožnily uvedené závěry zpochybnit.
- 286 Z toho s ohledem na judikaturu uvedenou v bodě 212 výše vyplývá, že projednávanou část třetího žalobního důvodu je třeba odmítnout jako nepřijatelnou.

3. Ke třetí části třetího žalobního důvodu, jež se týká zamítnutí žádosti o přiznání STH

a) Argumenty účastníků řízení

- 287 Na prvním místě, žalobkyně tvrdí, že orgány se dopustily zjevně nesprávného posouzení a porušily čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení, jelikož uložily další podmínku, kterou toto ustanovení nestanoví, a nezohlednily důležité informace pouze

z toho důvodu, že události, které žalobkyně nemohly ovlivnit, jim zabránily přijmout inspekci na místě.

288 Zaprvé na rozdíl od toho, co uvádí orgány v bodech 10 a 25 odůvodnění prozatímního nařízení, tak čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení neukládá, aby žádosti o přiznání STH vedly k inspekci na místě. Toto podle žalobkyň vyplývá rovněž z praxe orgánů, které v případě, že ověření některých informací na místě není možné, vychází z analýzy dokumentů. Tak tomu bylo v rámci antidumpingových šetření, ve kterých byla přijata nařízení Rady (ES) č. 1212/2005 ze dne 25. července 2005 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých odlítků pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 199, s. 1) a nařízení Komise (ES) č. 426/2005 ze dne 15. března 2005 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovozy některých hotových oděvních textilií z polyesterových nekonečných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 69, s. 6).

289 Zadruhé měly orgány podle žalobkyň k dispozici podstatné informace o jejich fungování, jelikož Komise v rámci antidumpingového šetření týkajícího se silikomanganu potvrdila, že žalobkyně působí v podmínkách tržního hospodářství a může jim být přiznáno STH.

290 Na druhém místě, žalobkyně tvrdí, že orgány porušily čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení, jelikož žalobkyně byly o zamítnutí své žádosti o přiznání STH informovány až dne 5. července 2007, tedy sedm měsíců po zahájení šetření. Článek 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení podle názoru žalobkyň vyžaduje, aby rozhodnutí bylo přijato do tří měsíců od zahájení šetření, což Tribunál potvrdil. Žalobkyně kromě toho uvádí, že kdyby Komise jednala ve stanovené lhůtě tří měsíců, mohly by přijmout inspekci na místě, jelikož by se tato inspekce časově neshodovala se vstupem na burzu.

291 Rada, podporovaná vedlejšími účastníky, s argumenty žalobkyně nesouhlasí.

b) Závěry Tribunálu

292 Na prvním místě žalobkyně tvrdí, že orgány se tím, že zamítly žádost o přiznání STH z důvodu neprovedení inspekce na místě, dopustily zjevně nesprávného posouzení a porušily čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení, jelikož žádná inspekce na místě není podle tohoto ustanovení vyžadována a orgány měly k dispozici podstatné informace o jejich fungování, které získaly v rámci antidumpingového řízení týkajícího se silikomanganu.

293 Zprvce, pokud jde o argument založený na skutečnosti, že čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení nevyžaduje provedení inspekce na místě, v bodě 274 výše již bylo odkázáno na čl. 6 odst. 8 a čl. 16 odst. 1 základního nařízení.

294 Podle čl. 6 odst. 8 základního nařízení je Komise povinna co nejdůkladněji ověřit správnost informací poskytnutých účastníky řízení, o něž se opírají závěry. Vzhledem k tomu, že čl. 6 odst. 8 základního nařízení neobsahuje žádné omezení rozsahu povinnosti ověřit údaje, o které se opírají závěry orgánů, taková povinnost se vztahuje rovněž na informace poskytnuté účastníkem řízení v rámci žádosti o přiznání STH.

295 Článek 16 odst. 1 základního nařízení navíc stanoví, že Komise může, pokud to považuje za vhodné, za účelem povinného ověření provést inspekce na místě v prostorách účastníků řízení. Toto ustanovení neobsahuje žádné omezení možnosti provést takové inspekce na místě ve vztahu k informacím, které se Komise snaží potvrdit. Z toho plyne, že čl. 16 odst. 1 základního nařízení opravňuje Komisi, aby v prostorách vyvážejícího výrobce provedla – považuje-li to za nutné – inspekci za účelem rozhodnutí o jeho žádosti o přiznání STH a ujištění se o správnosti informací, které jsou v ní uvedeny.

296 Skutečnost, že čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení nevyžaduje, aby byla inspekce na místě provedena v prostorách vyvážejícího výrobce, který požádal o STH, tudíž neznámá, že k takové inspekci nemůže dojít. Stejně tak nelze mít za to, že uskutečnění inspekce na místě v souvislosti s rozhodováním o žádosti o přiznání STH stanoví další podmínku v čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení.

297 Tento závěr nelze zpochybnit předchozími případy uváděnými žalobkyněmi, ve kterých Komise při zkoumání žádostí o přiznání STH neprovedla inspekci na místě a spokojila se s analýzou dokumentů.

298 Nejprve, jak bylo uvedeno v bodě 295 výše, orgánům totiž přísluší posoudit vhodnost inspekce na místě. I když taková inspekce nemusí být vhodná v jednom antidumpingovém šetření, neznámá to tedy, že nebude nezbytná v jiném šetření.

299 Dále, předchozí případy uváděné žalobkyněmi nejsou srovnatelné se situací v projednávané věci. V nařízení č. 1212/2005 i v nařízení č. 426/2005 orgány s ohledem na značný počet dotčených vyvážejících výrobců, kteří podali žádost o přiznání STH,

použily techniku výběru vzorku ve smyslu článku 17 základního nařízení (nyní článek 17 nařízení č. 1225/2009). Orgány v této souvislosti provedly inspekci na místě pouze v prostorách vyvážejících výrobců zahrnutých do vzorku. V případě ostatních vyvážejících výrobců se orgány spokojily s analýzou dokumentů.

300 Zadruhé, pokud jde o argument založený na skutečnosti, že orgány měly k dispozici informace o situaci žalobkyně, které získaly v rámci antidumpingového řízení týkajícího se silikomanganu, je třeba připomenout, že čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení stanoví, že pro přiznání STH je třeba na základě odůvodněné žádosti výrobce, na kterého se vztahuje šetření, prokázat, že při výrobě nebo prodeji daného obdobného výrobku převažují pro tohoto výrobce podmínky tržního hospodářství. Z toho plyne, že závěry, ke kterým orgány dospěly v rámci šetření týkajícího se určitého výrobku, nelze uplatnit na jiný výrobek. V tomto ohledu je třeba poznamenat, podobně jako to učinila Rada, že i když šetření umožní prokázat, že společnost splňuje kritéria pro přiznání STH v případě určitého výrobku, automaticky to neznamená, že tato kritéria splňuje rovněž v případě jiného výrobku, jelikož je například možné, že stát má strategický zájem na určitém výrobku a zasahuje do rozhodnutí ohledně jeho ceny, nákladů a vstupů.

301 Údaje získané při rozhodování o žádostech o přiznání STH podaných v šetření týkajícím se silikomanganu nelze tudíž použít k rozhodnutí o stejných žádostech podaných v šetření týkajícím se ferrosilicia.

302 Na druhém místě, pokud jde o výtku založenou na porušení čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení, toto ustanovení stanoví, jak zdůrazňují žalobkyně, že rozhodnutí o tom, zda pro daného výrobce převažují tržní podmínky, se přijme do tří měsíců od zahájení šetření. Oznámení o zahájení šetření bylo v projednávaném případě zveřejněno v Úředním věstníku dne 30. listopadu 2006. Lhůta tří měsíců tedy uplynula dne 28. února 2007. Žalobkyně však obdržely odpověď na svoji žádost o přiznání STH dne 5. července 2007, tedy více než šest měsíců po zahájení šetření. V důsledku toho je třeba souhlasit s žalobkyněmi, že lhůta stanovená v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení byla překročena.

303 Takové pochybení může nicméně ovlivnit legalitu napadeného nařízení pouze tehdy, když žalobkyně prokáží, že odpověď na žádost o přiznání STH by mohla být odlišná, kdyby byla poskytnuta ve stanovené lhůtě. Tvzení žalobkyň, že kdyby Komise zajistila, aby byla lhůta tří měsíců dodržena, mohly přijmout inspekci na místě, není přitom podloženo žádným důkazem. Žalobkyně tak na jednání tvrdily, že mohly přijmout inspekci na místě – která měla být provedena mezi 21. únorem a 2. březnem 2007 –, kdyby byla uskutečněna v lednu 2007, jelikož vstup na burzu vyžadoval zvýšené množství práce až od konce února 2007. Žalobkyně na podporu tohoto tvrzení nepředložily žádný dokument. Naopak ve svém dopise ze dne 14. února 2007 a ve svých písemnostech vysvětlily, že v únoru 2007 již přípravy na vstup na burzu několik měsíců probíhaly.

304 Vzhledem k tomu, že vstup na burzu i šetření týkající se silikomanganu pravděpodobně zaměstnalo personál žalobkyň na poměrně dlouhou dobu, je málo pravděpodobné, že by žalobkyně mohly přijmout inspekci na místě, a to i kdyby byla provedena dříve, je třeba upřesnit, že žádost o přiznání STH byla podána až dne 15. prosince 2006.

305 Za těchto okolností je třeba konstatovat, že žalobkyně neprokazují, že pochybení zjištěné s ohledem na čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení může odůvodnit zrušení napadeného nařízení.

306 Třetí část třetího žalobního důvodu je tudíž třeba zamítnout.

D – Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, který se týká práva žalobkyň na obhajobu

1. K první části čtvrtého žalobního důvodu, jež vychází z porušení práva žalobkyň na obhajobu v rozsahu, v němž jim orgány včas neposkytly výstižný a soudržný výtah z důvěrného spisu

a) Argumenty účastníků řízení

307 Žalobkyně tvrdí, že jejich právo na obhajobu bylo porušeno, jelikož kvalita nedůvěrných informací, které jim byly poskytnuty, a okamžik, kdy jim byly tyto informace poskytnuty, vážně ovlivnily jejich schopnost reagovat na tvrzení, podle kterého byla podstatná újma způsobena spornými dovozy.

308 Na prvním místě žalobkyně uvádí, že nedůvěrné údaje, které výrobci ve Společenství předložili ve formě indexovaných údajů, nejsou dostatečné. Zaprvé tyto údaje nebyly

podle žalobkyň dostatečně detailní, aby jim umožnily pochopit podstatu důvěrně sdělených informací. Žalobkyně v tomto ohledu upřesňují, že velká většina nedůvěrných indexovaných údajů nebyla doplněna žádným vysvětlením, takže žalobkyně nemohly užitečně vykonat své právo na obhajobu. Zadržely tyto údaje podle žalobkyň neobsahovaly informace o veškerých ukazatelích újmy. Chyběly tak například informace týkající se vývozu a prodeje společností ve spojení.

309 Na druhém místě mají žalobkyně za to, že nedůvěrný spis měl obsahovat výtahy indexovaných údajů od ledna 2007, zatímco tyto výtahy byly do daného spisu založeny v den zveřejnění prozatímního nařízení, tedy dne 28. srpna 2007. Toto konkrétně znamená, že žalobkyně ztratily devět měsíců, během kterých mohly přezkoumávat tyto údaje, a mohly se tedy až ve velmi pokročilé fázi řízení znovu zabývat podstatnou částí toho, co již předložily. Žalobkyně konkrétně nemohly vyřešit otevřené otázky a získat určité relevantní informace před uplynutím lhůty pro předložení vyjádření k dokumentu poskytujícímu prozatímní informace.

310 Na třetím místě žalobkyně vysvětlují, že výtahy indexovaných údajů založené do nedůvěrného spisu dne 28. srpna 2007 jsou v rozporu s předchozími nedůvěrnými údaji, což znamená, že ověření ukázalo, že poskytnuté údaje byly nepřesné. Žalobkyně navíc v replice uvádí, že tyto údaje obsahovaly řadu nesrovnalostí, zejména pokud jde o údaje týkající se společností FerroAtlántica a FerroPem.

311 Rada, podporovaná vedlejšími účastníky, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

b) Závěry Tribunálu

- ³¹² Ve světle čl. 19 odst. 1 a 2 základního nařízení (čl. 19 odst. 1 a 2 nařízení č. 1225/2009) a judikatury uvedené v bodě 110 výše je třeba určit, zda právo žalobkyň na obhajobu bylo skutečně porušeno v důsledku špatné kvality nedůvěrné verze výtahů údajů poskytnutých individuálně výrobcí Společenství, pokud jde o vývoj jejich hospodářské situace, a v důsledku okamžiku, ke kterému byla tato verze založena do nedůvěrného spisu.
- ³¹³ Na prvním místě je třeba k argumentu založenému na nedostatečnosti nedůvěrné verze uvedených výtahů z důvodu – zprvée neexistence vysvětlení, uvést, že uvedené výtahy tvoří tabulky podrobně uvádějící pro každého výrobce ve Společenství a pro každý rok – mezi rokem 2003 a obdobím šetření – vývoj 19 rozdílných činitelů újmy. I když je pravda, že údaje v těchto tabulkách jsou uvedeny ve formě indexů, umožňují přiměřené pochopení způsobu, jakým se situace jednotlivých výrobců vyvíjela. Žádné vysvětlení není k pochopení tohoto vývoje nutné a žalobkyně mohly k uvedenému vývoji užitečně sdělit své stanovisko.
- ³¹⁴ Kromě toho, ačkoli žalobkyně ve svých písemnostech tvrdí, že při neexistenci vysvětlení byly nuceny zkoušet odhadnout skutečnou situaci výrobců ve Společenství, takže nemohly užitečně vykonávat své právo na obhajobu, z jejich vyjádření k dokumentu poskytujícímu prozatímní informace vyplývá, že ve skutečnosti namítají neexistenci vysvětlení ohledně příčin trendů pozorovaných u každého výrobce ve Společenství. Orgány přitom nebyly povinny žádat výrobce ve Společenství o poskytnutí takových

vysvětlení, jelikož uvedeným výrobcům nepřísluší provádět analýzu nepřičtení újmy podle čl. 3 odst. 7 základního nařízení (nyní čl. 3 odst. 7 nařízení č. 1225/2009). Takovou analýzu měly naproti tomu provést orgány za účelem učinění prozatímních a konečných závěrů. Jinými slovy, takové vysvětlení nebylo možné hledat v nedůvěrné verzi údajů poskytnutých výrobcí ve Společenství, ale v analýze provedené orgány.

315 Jak přitom vyplývá z bodů 193 až 203 výše, orgány analyzovaly důvody některých konkrétních trendů výrobců ve Společenství. Vzhledem k tomu, že tato analýza je uvedena jak v prozatímním nařízení, tak v dokumentech poskytujících prozatímní a konečné informace, žalobkyně se mohly v tomto ohledu vyjádřit, což ostatně učinily. Žalobkyně tak například v části svých vyjádření k dokumentu poskytujícímu prozatímní informace, v níž tvrdí, že je nutné nedůvěrnou verzi údajů týkajících se vývoje individuální hospodářské situace výrobců ve Společenství doplnit vysvětlivkami, uvedly řadu argumentů týkajících se důvodů trendů pozorovaných u každého výrobce ve Společenství.

316 Je tedy třeba konstatovat, že žalobkyně vykonaly své právo na obhajobu a orgánům nelze z důvodu neexistence vysvětlení k indexovaným údajům od výrobců ve Společenství v neveřejné verzi procesního spisu vytýkat žádné porušení tohoto práva.

317 Zadruhé k argumentu týkajícímu se chybějících údajů o některých ukazatelích újmy je třeba poznamenat, že žalobkyně odkazují na údaje týkající se vývozu a prodeje společností ve spojení. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, však tabulky shrnující údaje o výrobcích ve Společenství obsahují údaje týkající se vývozu. Pokud jde dále o údaje týkající se prodeje společností ve spojení, Rada ve svých písemnostech vysvětluje, že i když tyto údaje nejsou uvedeny v tabulkách shrnujících ukazatele újmy

týkající se výrobců ve Společenství, jsou naproti tomu uvedeny v jiné části nedůvěrného spisu, do kterého žalobkyně opakovaně nahlížely. V odpovědi na žádost o předložení dokumentů přijaté Tribunálem v rámci organizačního procesního opatření byly tyto údaje předloženy Radou, jak jsou uvedeny v nedůvěrném procesním spisu.

318 S ohledem na výše uvedené je třeba argument týkající se chybějících údajů o některých ukazatelích újmy zamítnout jako neopodstatněný.

319 Na druhém místě, pokud jde o okamžik, ke kterému byly nedůvěrné údaje týkající se výrobců ve Společenství sděleny žalobkyním, je nutno konstatovat, že tyto údaje byly do nedůvěrného procesního spisu založeny dne 28. srpna 2007 a že napadené nařízení bylo přijato až dne 25. února 2008. Je sice pravda, že žalobkyně nemohly své stanovisko k těmto údajům sdělit před přijetím prozatímního nařízení. Nicméně podle judikatury platí, že i když zásada dodržování práva na obhajobu vyžaduje, aby byli vyvážející výrobci informováni o hlavních skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno uložit prozatímní cla, nemůže mít nedodržení tohoto práva samo o sobě za následek neplatnost nařízení o uložení konečných cel, pokud byl během přijímání zmíněného nařízení nedostatek způsobující neplatnost řízení k přijetí příslušného nařízení o uložení prozatímních cel napraven (rozsudek Soudního dvora ze dne 3. května 2001, *Ajinomoto a NutraSweet v. Rada a Komise*, C-76/98 P a C-77/98 P, Recueil, s. I-3223, bod 67).

320 Vzhledem k tomu, že žalobkyně měly před přijetím napadeného nařízení k dispozici několik měsíců, aby sdělily své stanovisko k těmto údajům, nelze mít za to, že jejich právo na obhajobu bylo porušeno v důsledku opožděného založení uvedených údajů do procesního spisu.

- 321 Na třetím místě, pokud jde o rozpory a nesrovnalosti v těchto údajích, žalobkyně nemohou zaměňovat nedodržení jejich práva na obhajobu s existencí věcných nedostatků, které mohou ovlivnit legalitu napadeného nařízení. Okolnost, že žalobkyně mají za to, že údaje týkající se výrobců ve Společenství jsou nesourodé a obsahují nesrovnalosti, totiž ještě nedokazuje, že Komise porušila právo žalobkyň na obhajobu.
- 322 Z toho plyne, že první část čtvrtého žalobního důvodu je třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

2. Ke druhé části čtvrtého žalobního důvodu vycházející z porušení práva žalobkyň na obhajobu v rozsahu, v němž orgány nereagovaly na nesrovnalosti, které obsahuje nedůvěrný spis

a) Argumenty účastníků řízení

- 323 Žalobkyně tvrdí, že výskyt nesrovnalostí v nedůvěrném spise, na které orgány navzdory žádostem v tomto smyslu nereagovaly, značně snížil hodnotu informací dostupných v uvedeném spise, čímž byla vážně dotčena jejich možnost vykonávat právo na obhajobu. Zaprvé nedůvěrný spis ani dokument poskytující konečné informace tak podle žalobkyň neuvádí důvod, proč společnost OFZ snížila v letech 2003 a 2004 mzdové náklady o polovinu. Zadruhé nedůvěrný spis ani dokument poskytující konečné informace nevysvětlují způsoby rozdělování nákladů v důsledku nabytí společnosti FerroPem společností FerroAtlántica v roce 2005. Toto nabytí však mělo podstatný dopad na ziskovost těchto podniků. Zatřetí žádné vysvětlení týkající se údajů o investicích nebylo poskytnuto. Začtvrté žalobkyně si kladou otázku, jak

mohla společnost FerroAtlántica zvýšit prodej, zatímco prodej společnosti Huta Laziska klesl o dvě třetiny. Zapáté žalobkyně zdůrazňují rozpory mezi původně poskytnutou informací a informací založenou do spisu následně.

324 Rada, podporovaná vedlejšími účastníky, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

b) Závěry Tribunálu

325 Argument uplatněný v projednávané části čtvrtého žalobního důvodu je variantou argumentu, který žalobkyně uvádí v rámci první části tohoto žalobního důvodu a podle kterého údaje uvedené v nedůvěrném spise obsahovaly určité nesrovnalosti. Žalobkyně zdůrazňují výskyt nesrovnalostí v údajích obsažených v nedůvěrném spise a uvádí, že na tyto nesrovnalosti upozornily orgány během řízení, ale že tyto orgány nereagovaly.

326 V tomto ohledu, jak bylo vysvětleno v bodě 321 výše, žalobkyně nemohou zaměřovat nedodržení jejich práva na obhajobu s existencí věcných nedostatků, které mohou ovlivnit legalitu napadeného nařízení. Kromě toho okolnost, že žalobkyně mají za to, že údaje týkající se výrobců ve Společenství jsou nesourodé a obsahují nesrovnalosti, ještě nedokazuje, že Komise porušila jejich právo na obhajobu.

- 327 Každopádně vzhledem k tomu, že žalobkyně tvrdí, že upozornily orgány na výskyt těchto nesrovnalostí, prokazují tím rovněž, že užitečně sdělily své stanovisko k těmto nesrovnalostem. Žalobkyně se tedy nemohou dovolávat porušení svého práva na obhajobu. V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle judikatury uvedené v bodě 110 výše dodržování práva na obhajobu v žádném případě nevyžaduje, aby orgány reagovaly na každý argument předložený vyvážejícím výrobcem během řízení, ale vyžaduje pouze, aby účastníkům řízení umožnily účinně hájit jejich zájmy.
- 328 Z toho plyne, že druhou část čtvrtého žalobního důvodu je třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

3. Ke třetí části čtvrtého žalobního důvodu vycházející z porušení práva žalobkyň na obhajobu v rozsahu, v němž orgány nereagovaly na jejich vyjádření

a) Argumenty účastníků řízení

- 329 Žalobkyně tvrdí, že orgány porušily jejich právo na obhajobu tím, že nezohlednily několik argumentů, které předložily během řízení, a neodůvodnily jejich zamítnutí. Žalobkyně v této souvislosti vysvětlují, že orgány například nereagovaly na argumenty, podle kterých zaprvé nemohly přijmout inspekci na místě a vyvinuly maximální úsilí ke spolupráci, zadruhé ceny ferosilicia na trhu Společenství byly nejvyšší na světě, zatřetí snižování počtu zaměstnanců předcházelo poklesu výroby výrobního odvětví Společenství, začtvrté společnost Huta Laziska prohlásila, že u ní výroba dosáhla

v období šetření pouze 29% výroby v roce 2003, i když v zásadě zaměstnala stejný počet zaměstnanců jako v roce 2003, zapáté ceny ferosilicia mají stejný vývoj na všech hlavních světových trzích, a zašesté, pokud by předchozí antidumpingová řízení v odvětví ferosilicia byla zohledněna, je pravděpodobné, že z antidumpingových opatření by nemělo prospěch konkrétně výrobní odvětví Společenství.

330 Rada, podporovaná vedlejšími účastníky, s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

b) Závěry Tribunálu

331 Z nadpisu projednávané části čtvrtého žalobního důvodu vyplývá, že žalobkyně se dovolávají porušení svého práva na obhajobu. Je třeba nicméně konstatovat, že žalobkyně se v podstatě dovolávají rovněž porušení povinnosti uvést odůvodnění. Podle judikatury je ale třeba důvody uplatněné žalobcem vykládat spíše podle jejich podstaty než podle jejich kvalifikace (rozsudek Soudního dvora ze dne 15. prosince 1961, Fives Lille Cail a další v. Vysoký úřad, 19/60, 21/60, 2/61 a 3/61, Recueil, s. 559). Je tedy třeba přezkoumat nejen výtku založenou na porušení práva žalobkyň na obhajobu, ale také výtku založenou na porušení povinnosti uvést odůvodnění.

332 Zaprvé k výtce založené na porušení práva žalobkyň na obhajobu je třeba připomenout, že podle judikatury uvedené v bodě 110 výše dodržování práva na obhajobu v žádném případě nevyžaduje, aby orgány reagovaly na každý argument předložený vyvážejícím výrobcem během řízení, ale vyžaduje pouze, aby účastníkům řízení

umožnily účinně hájit jejich zájmy. Navíc vzhledem k tomu, že žalobkyně tvrdí, že v průběhu antidumpingového řízení předložily řadu argumentů, prokazují tím, že měly příležitost užitečně vyjádřit své stanovisko. Nemohou se tedy dovolávat porušení svého práva na obhajobu.

333 Zadruhé k výtce založené na porušení povinnosti uvést odůvodnění je nutno konstatovat, že z napadeného nařízení a prozatímního nařízení jasně a jednoznačně vyplývají úvahy, které vedly orgány k uložení prozatímních a poté konečných antidumpingových cel. Orgány především provedly analýzu nepřičtení újmy podle čl. 3 odst. 7 základního nařízení. Vzhledem k tomu, že závěry této analýzy jsou uvedeny v bodech 115 až 136 odůvodnění prozatímního nařízení a v bodech 96 až 101 odůvodnění napadeného nařízení, nebyly orgány s ohledem na judikaturu uvedenou v bodě 256 výše povinny nadto reagovat na argumenty žalobkyň ohledně úrovně a vývoje cen ferosilicia ve Společenství a ve zbývající části světa, vztahu mezi snížením počtu zaměstnanců ve výrobním odvětví Společenství a omezením výroby, zvláštní situace společnosti Huta Laziska a předchozích antidumpingových řízení. Stejně tak vzhledem k tomu, že Komise v bodech 10 a 25 odůvodnění prozatímního nařízení vysvětlila, že má za to, že skutečnost, že žalobkyně kladly překážku inspekci na místě, odůvodnila nezohlednění údajů, které předložily, podle čl. 18 odst. 1 základního nařízení, orgány nebyly povinny reagovat na detailní argumenty žalobkyň ohledně důsledků neprovedení inspekce na místě.

334 Každopádně je třeba poznamenat, že orgány odpověděly na všechny tyto argumenty. Zaprvé, pokud jde o argumenty žalobkyň týkající se inspekce na místě, Komise v bodě 25 odůvodnění prozatímního nařízení na tyto argumenty částečně odpověděla. Komise v tomto bodě totiž vysvětlila, proč nemůže uplatnit závěry šetření týkajícího se silikomanganu na šetření týkající se ferosilicia. Zadruhé argumenty týkající se úrovně a vývoje ceny ferosilicia ve Společenství a ve zbývající části světa

byly zohledněny v bodech 87 až 90 odůvodnění napadeného nařízení. Zatřetí orgány analyzovaly vývoj zaměstnanosti a výroby ve Společenství v bodech 91, 102 a 103 odůvodnění prozatímního nařízení. Začtvrté orgány zohlednily zvláštní situaci společnosti Huta Laziska, a to zejména v bodě 93 odůvodnění prozatímního nařízení a v bodech 100 a 101 odůvodnění napadeného nařízení. Zapáté Rada v bodech 117 a 118 odůvodnění napadeného nařízení vysvětlila, proč má za to, že není možné vycházet z předchozích antidumpingových řízení.

335 Z toho plyne, že žalobkyně neprokazují porušení povinnosti uvést odůvodnění. Je tudíž třeba zamítnout třetí část čtvrtého žalobního důvodu jako neopodstatněnou a čtvrtý žalobní důvod v plném rozsahu.

336 S ohledem na výše uvedené je třeba žalobu zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

337 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Rada a Euroalliances požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměly ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit náhradu nákladů řízení.

³³⁸ Kromě toho podle čl. 87 odst. 4 prvního pododstavce jednacího řádu členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. Komise tedy ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**

- 2) **Společnosti Transnational Company „Kazchrome“ AO a ENRC Marketing AG ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie a Euroalliances.**

- 3) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.**

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 25. října 2011.

Podpisy.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu	II - 7461
Řízení a návrhová žádání účastníků řízení	II - 7464
Právní otázky	II - 7466
A – K prvnímu žalobnímu důvodu, který se týká příčinné souvislosti mezi dumpingovými dovozy a újmou	II - 7467
1. K výkladu právních zásad použitelných na analýzu příčinné souvislosti (první část prvního žalobního důvodu)	II - 7468
a) Argumenty účastníků řízení	II - 7468
b) Závěry Tribunálu	II - 7469
2. K individuální analýze jiných činitelů újmy než dumpingových dovozů (druhá až osmá část prvního žalobního důvodu)	II - 7476
a) Ke druhé části prvního žalobního důvodu, jež se týká vývoje poptávky po oceli a cen na trhu Společenství a na světovém trhu	II - 7477
Argumenty účastníků řízení	II - 7477
Závěry Tribunálu	II - 7479
b) Ke třetí části prvního žalobního důvodu, jež se týká účinků újmy, kterou si výrobní odvětví Společenství způsobilo samo	II - 7483
K první větce, jež se týká přeorientování výroby některými výrobci ve Společenství	II - 7483
– Argumenty účastníků řízení	II - 7483
– Závěry Tribunálu	II - 7485
	II - 7577

Ke druhé výtce, jež se týká přerušení výroby některými výrobci ve Společenství	II - 7487
– Argumenty účastníků řízení	II - 7487
– Závěry Tribunálu	II - 7489
Ke třetí výtce, jež se týká použití teoretické jmenovité výrobní kapacity	II - 7493
– Argumenty účastníků řízení	II - 7493
– Závěry Tribunálu	II - 7495
Ke čtvrté výtce, jež se týká investic výrobního odvětví Společenství v roce 2005 a během období šetření	II - 7499
– Argumenty účastníků řízení	II - 7499
– Závěry Tribunálu	II - 7500
c) Ke čtvrté části prvního žalobního důvodu, jež se týká dopadu růstu nákladů na suroviny	II - 7503
Argumenty účastníků řízení	II - 7503
Závěry Tribunálu	II - 7506
d) K páté části prvního žalobního důvodu, jež se týká účinků snížení poptávky v roce 2005	II - 7511
Argumenty účastníků řízení	II - 7511
Závěry Tribunálu	II - 7512
e) K šesté části prvního žalobního důvodu, jež se týká účinků dovozů z jiných třetích zemí	II - 7514
Argumenty účastníků řízení	II - 7514
Závěry Tribunálu	II - 7516

f)	K sedmé části prvního žalobního důvodu, jež se týká nedostatečné konkurenceschopnosti výrobců Společenství předtím, než došlo k jakémukoli dumpingu způsobujícímu újmu	II - 7520
	Argumenty účastníků řízení	II - 7520
	Závěry Tribunálu	II - 7522
g)	K osmé části prvního žalobního důvodu v rozsahu, v němž se týká konkrétní situace výrobců	II - 7525
	Argumenty účastníků řízení	II - 7525
	Závěry Tribunálu	II - 7527
3.	K neexistenci kolektivní analýzy činitelů újmy (první a osmá část prvního žalobního důvodu)	II - 7531
a)	Argumenty účastníků řízení	II - 7531
b)	Závěry Tribunálu	II - 7532
B –	Ke druhému žalobnímu důvodu, který se týká existence zájmu Společenství ..	II - 7535
1.	K první části druhého žalobního důvodu, jež se týká rostoucího trendu cen ferosilicia po období šetření	II - 7535
a)	Argumenty účastníků řízení	II - 7535
b)	Závěry Tribunálu	II - 7537
2.	Ke druhé části druhého žalobního důvodu, jež se týká předchozí zkušenosti prokazující, že antidumpingová opatření nepomáhají výrobnímu odvětví Společenství	II - 7542
a)	Argumenty účastníků řízení	II - 7542
b)	Závěry Tribunálu	II - 7543
		II - 7579

3.	Ke třetí části druhého žalobního důvodu, jež se týká analýzy dopadu anti-dumpingových opatření na uživatele	II - 7545
	a) Argumenty účastníků řízení	II - 7545
	b) Závěry Tribunálu	II - 7547
C –	Ke třetímu žalobnímu důvodu, který se týká nedostatečné spolupráce, použití dostupných údajů a přiznání STH	II - 7550
1.	K první části třetího žalobního důvodu, jež se týká nedostatečné spolupráce	II - 7550
	a) Argumenty účastníků řízení	II - 7550
	b) Závěry Tribunálu	II - 7552
2.	Ke druhé části třetího žalobního důvodu, jež se týká použití dostupných údajů bez zohlednění ověřitelných údajů	II - 7558
	a) Argumenty účastníků řízení	II - 7558
	b) Závěry Tribunálu	II - 7558
3.	Ke třetí části třetího žalobního důvodu, jež se týká zamítnutí žádosti o přiznání STH	II - 7559
	a) Argumenty účastníků řízení	II - 7559
	b) Závěry Tribunálu	II - 7561
D –	Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, který se týká práva žalobkyně na obhajobu ...	II - 7565
1.	K první části čtvrtého žalobního důvodu, jež vychází z porušení práva žalobkyně na obhajobu v rozsahu, v němž jim orgány včas neposkytly výstižný a soudržný výtah z důvěrného spisu	II - 7565
	a) Argumenty účastníků řízení	II - 7565
	b) Závěry Tribunálu	II - 7567

2. Ke druhé části čtvrtého žalobního důvodu vycházející z porušení práva žalobkyň na obhajobu v rozsahu, v němž orgány nereagovaly na nesrovnalosti, které obsahuje nedůvěrný spis	II - 7570
a) Argumenty účastníků řízení	II - 7570
b) Závěry Tribunálu	II - 7571
3. Ke třetí části čtvrtého žalobního důvodu vycházející z porušení práva žalobkyň na obhajobu v rozsahu, v němž orgány nereagovaly na jejich vyjádření	II - 7572
a) Argumenty účastníků řízení	II - 7572
b) Závěry Tribunálu	II - 7573
K nákladům řízení	II - 7575